
SEDMIBOJ

I. 15. 03. 2010 - 25. 03. 2010

Váš první úkol se bude odehrávat v Zapovězeném lese, kde musíte získat žíní jednorožce. Jak to uděláte je na Vás, ovšem vyhněte se násilí a náhodnému nalezení. Samozřejmě, že pokud byste se dostali do velkých nesnází, nemusíte mít obavy, budeme Vám na blízku.

Vaši dobrodružnou výpravu napište formou vypravování s popisnými prvky (od vstupu do lesa, přes získání žíně, až po výstup z lesa) minimálně a též maximálně na 30 palců (30 palců, které se Vám počítají v adminu před odevzdáním).

Hodnotí se dodržení délky a slohového útvaru, dobrodružnost děje a také způsob jakým jste žíní jednorožce získali.

PAUL BREWER

Abych řekl pravdu, byl jsem opravdu nervózní.

Hlavně odvahu! Tu jsem ale musel ztratit už cestou z hradu. Pro žíní z jednorožce! Řekl jsem si: „Najdu si nějakou pěknou knížku, něco si o tom přečtu, půjdu do toho lesa, tam žíní seberu, dojdu zpátky... a pak sklídím věčnou slávu a bohatství.“ V knize se však nacházelo něco trochu jiného, než jsem čekal. Nestálo tam: „Jděte do lesa a prvnímu jednorožci, na kterého narazíte, utrhnete z ocasu žíní a on vás sveze zpátky do hradu, udělá mocné „Íhahá“, mrkne, pohodí hřívou a budou z nás ti nejlepší

kamarádi." Stálo tam, že jednorožci jsou plachá stvoření, drtivá většina kouzelníků se s nimi nikdy nepotká, jsou vzácní, není zcela jisté, že se v Zakázaném lese vyskytují. A když, tak v útrokách lesa v malém množství. Vztekla jsem zaklapl knížku a rozhodl jsem se vydat do lesa co nejdříve. Nebyl to příjemný pocit a jít bez plánu rozhodně nebyl ideální nápad. Ale zbrkllost byla vždy jedna z mých vlastností. „Je to soutěžní úkol, prostě přijdu do lesa a ono se to nějak zvrtně tak, abychom všichni i ty žíně získali a bude to happyend!“ Přesto mi to ale hodnou chvíli trvalo. Večer jsem netrefil ani na chlapecké umývárny.

Rozhodl jsem se vypravit ráno, protože v noci jsou výpravy vždy temné, člověk se tam ztratí a nemusí úkol splnit. Navíc, v noci vylézají divná stvoření a prostě, den je mnohem příjemnější. V noci jsem toho příliš nenaspal, ale přesto jsem byl vyprovozen několika mávajícím studenty až k okraji lesa. Byl úterní den, slunce svítilo a foukal vcelku silný vítr. Stromy se kymácely ve větru ze strany na stranu. Ten les z okraje nevypadal nijak temně, ani nikterak strašidelně, skoro útulně. Zakousnul jsem se do čokožabky, zaradoval se z nové kartičky pana Midgarda a v duchu jsem se přesvědčoval, že je to určité náhoda, že hlavního lesníka najdu právě u lesa. Směle jsem vykročil kupředu. Neměl jsem žádný pořádný plán, chytl jsem malé cestičky, kterou musel pan lesník nebo hajný vyšlapat již přede mnou.

Mezi stromy prosvítalo slunce a tvořilo takové zvláštní proužky světla, které mě zaujmou. Většinou si ty světélka rád prohlížím nebo se položím naznak, abych si stromy prohlédl z mravenčího pohledu, ale tehdy jsem se k tomu neměl. Cílevědomost mi v tom zabránila. Srdce jsem měl v kalhotách, knedlík, co jsem měl v krku se dral ven a já netušil, kde spatřím ty jednorožce a v duchu jsem zadoufal v bílého poníka, který mi žíně sám vydá. Každopádně jsem šel dál, hlouběji do lesa, po té nepatrné cestičce, o které jsem si ne vždy myslel, že někam vede a byl jsem na pochybách, jestli je to stále ta jedna stejná. Už jsem byl docela daleko, přece jenom, šel jsem asi hodinu a nohy jsem měl bolavé. Na chvíli jsem si sednul na mech a jal jsem se do pozorování lesa.

Možná bych to měl nazvat: "První, co upoutalo pozornost", ale já bych to tak nenazval. Spíše to byl takový zvláštní pocit, kterého jsem si všiml až po nějaké době a brzy se stal tím nejdepresivnějším a nejvýraznějším. V lese panovalo velké ticho. Opravdu, rozléhalo kouzelně. Když jsem slyšel nějakého ptáka, skoro jsem se lekl. Žádné velké zvíře tu ale nebylo a co teprve jednorožec.

Les už nebyl tak řídký jako zpočátku. Jehličnaté stromy se nacházely blízko u sebe, pod nimi se povalovalo jehličí a občas se mezi vysokými smrky těsnal malý listnáč a já se zadíval na jednu osiku, která si razila cestu ke světlu výše. Stromy rostly do ohromných výšek. Když jsem byl na výpravách v noci, nikdy jsem se na výšku těchto ohromných smrků nedíval, teď mi však přišla ohromná. Občas se pod stromy krčilo

kapradí anebo tam polehával vlhký mech. Asi nedávno přšelo, člověk si toho v hradě ani nevšimne.

Putoval jsem dál, ale les byl čím dál tím tajemnější a hustší, cesta se někam ztratila a já se začal bát. Rozpínalo se tu větší ticho a les zaplavilo větší temno. Našlapával jsem po mechu, který ležel všudypřítomně na zemi. Pokrývaly ho drobné lístky a některé mechy na sobě měly tobolku a květy. Když jsem na ně šlápnul, tobolka se ohnula a zůstala ležet na zemi. Stejně jako když jsem kráčet přes spadlé klacíky. Tiše křupaly a já se při každém křupnutí musel ohlédnout kolem sebe. V lese potmělo, už to nebyl ten pohodový lesík, ale temný les, který mohl skrývat různá překvapení. Zarazilo mě, že jsem zatím nic a nikoho nepotkal. Na zemi se povalovali hnijící klády porostlé rostlinami, stromy mě sužovaly svou blízkostí a já je musel přelézat. Pěkně jsem se přitom smočil a ušpinil si kalhoty. Jak dlouho už jdu? A ještě tam panovala velká zima a já byl rád za svůj plášť. V duchu jsem doufal, ať už to brzy skončí, nohy mě bolely a já už ušel pěkný kus cesty a každý další krok mi přišel téměř jako nekonečný.

A pak mě to stvoření dočista zmátlo...

Řekl doslova: „Možná ti pomůžu, kde jednorožci jsou, ale chvíli tu se mnou posedíš.“ Já se mu zadíval do jeho zvláštních starých očí. Vyzařovala z nich moudrost a staří. A přitom tak starý nevypadal. Seděl na pařezu a díval se na mě a já se pouze nervózně vrtěl. Netušil jsem, co bych měl říct, jestli mám něco udělat. Takové stvoření jsem jakživ neviděl. První mě upoutaly ty oči a hned poté jeho celkový zjev. Neměřil o nic víc než jeden sáh a po celém těle ho obepínalo listí, jako kouzlem trvalého přilnutí. Zajímalo mě, o čem si chce podívat, ale brzy jsme narazili na společná témata, ačkoliv mě to samotného překvapilo. Povídal doslova: „Tady v lese je klid. Nikdo vás tu neobtěžuje, je tu čerstvý vzduch. Jsou tu motýli, žáby, medvědi. Paní Jezevcová nedávno vyvedla poprvé mláďata. Ale samotné studenty tu vidím málokdy. Co tu pohledáváš?“ Zablýsklo mu v jeho kaštanových očích a já zakoktal:

„Pane,“

Nevěděl jsem, já ho oslovit, „pane Listnatý, já hledám... žíni... jednorožce.“

Poslední slovo jsem zamumlal, ale neznámý se na mě zadíval, zřejmě mě slyšel.

„Nejste první student, který by tady chtěl okrádat stříbrné koně. Už včera se tu potulovalo několik studentek. A nadělaly stejný rámus jako ty. A žíni si nakonec také odnesly.“ odmlčel se a nasadil vážný tón.

„Ale co s tebou? Vždyť ty nemáš vůbec žádný plán, ty by ses tady potuloval až do soumraku, kde by se o tebe podělil pan Medvěd a paní Medvědice a byl bys ještě rád, žes nedopadl hůř.“ Já jsem ho jenom poslouchal a nenapadala mě žádná odpověď.

„Vždyť si zatím všichni poradili beze mě, nijak jsem jim nepomáhal.“ Neznámý Listnáč se podrbal na hlavě a několik zelených listů spadalo pod něj na zem. Z pařezu se stále nezvedal.

„Nenapadá mě nic, čím bych,“ odmlčel se, zadíval se na mě a pokračoval. „ti pomohl tak, abys neměl výhodu oproti ostatním. Všichni zatím něco vymysleli. Jenomže pak je tu ještě jeden problém.“ Tělo jsem měl ztuhlé a těžko se mi dýchalo.

„Kdybys ti teď nijak nepomohl, tak už ani netrefíš zpátky. Tebe totiž nenapadlo ani si cetu nijak značit.“ Skřítkova slova na mě doléhala jako kameny. Vždyť, jestli mi nepomůže, tak jsem ztracen. Ale neměl by mě někdo v krizové situaci zachránit? A jak jsem mohl být tak hloupý?! Kdybys na něj nenarazil... tak tady vážně zůstanu do soumraku?

„Promiňte, ale... mohl byste mi, prosím, nějak pomoci?“ vysoukal jsem ze sebe pomalu. Měl jsem strach, jestli ztratím jeho přízeň, jsem v nesnázích. Tehdá jsem si to v duchu říkal i trochu přisprostleji. Skřítek obalený listím se znovu podrbal na hlavě.

„Tak... tak. To je dilema, to je dilema! Stejně nakonec řeknu, že ti pomůžu, já vždycky ustoupím.“ Hlavu mi zaplnila horkost a naděje. „Ale něco za něco, to si zas nemysli.“ poznamenal a seskočil z pařezu. Takto vypadal ještě menší, než se původně zdál. Zarazilo mě, co po mě bude chtít. Vypadal tak, že on sám si tady vystačí se vším a že nebude nic, co bych já zvládl a on ne. Když jsem byl s ním, v lese jakoby nepanovalo takové temno jako v době, než jsem toho záhadného mužička potkal. Ale tehdy jsem na to nemyslel.

„Dej mi svojí hůlku!“ prohlásil nakonec a ruce si dal v bok. Vyhrkl jsem překvapením. Měl jsem jí u sebe už tak dlouho a už tolikrát mi dobře posloužila. Co si bez ní počnu? Na co jí potřebuje? Netrvalo mi však moc dlouho, abych se rozhodnul. Jestli mu hůlku nevydám, tak buď úkol nezvládnou, anebo si mě podají medvědi. S chvějící rukou jsem její hůlku vytáhl zpod opasku. Skřítek natáhl svojí ruku a já mu do ní hůlku oparně vložil. Napadlo mě, že teď už jsem úplně bez jakékoliv ochrany, ale úkol je úkol. A to jsem ještě nebral v potaz to, že skřítek mi může jakkoliv lhát. Naposledy jsem přemohl ochranný pud nad mou hůlkou a zadíval se na osobu, která si její hůlku právě zajímavě prohlížela.

„Vidíš ten velký strom... jó, ten největší.“ řekl po mém tázavém pohledu. „Tak k němu jdi a pokus se jít rovně, pak narazíš na potůček, který tě zavede k sídlu jednorožců. Jsi po proudu.“

Než jsem se pořádně vzpamatoval, ohromnou rychlostí se rozběhl pryč ode mě. Nečekal jsem, jak může být tak rychlý a kde se v takovém stvoření bere taková rychlost. Poklekl jsem na zem a snažil se rozpomenout si, co mi říkal. „Největší strom, největší strom?“ Rozhlédl jsem se a pohledem jsem spočinul na obrovské borovici, která se vypínala nad ostatními stromy, a vydal se jejím směrem. V hlavě se mi ještě stále honily představy mé bezbrannosti, když jsem přišel o hůlku a jestli jsem měl tomu stvoření věřit. Teď si někde běhá s mojí hůlkou a já jsem tu beze zbraně, odkázán na jeho pomoc. Vykročil jsem směrem hlouběji a dále do lesa, hlavu plnou myšlenek.

„Jestli to zvíře nelhalo, tak už by tu přece potok měl dávno být!“ zabědoval jsem po chvíli chůze. Na neznámého jsem měl vztek, poslal mě někam do neznáma. Když jsem však vysoukal jednu z posledních nadávek, objevil se před mnou potok. Vodu měl průzračně čistou a jeho tok byl neslyšný a voda protékala téměř s nulovou rychlostí. Některé kořeny stromů zřetelně kořenily v potoku a vytvářely úkryt pro zvířata. Slunce skrz stromy prosvítalo jen málo a vyváželo na hladině jemné odlesky v celkovém šeru. Popošel jsem dál po směru a nešel jsem dlouho. Pak jsem se zastavil.

Popadl jsem několik žíní a vydal se na cestu zpět.

Nechtělo se mi to místo opouštět, připadal jsem si tam však naprosto viditelný, jako by mě celý les pozoroval. Když jsem tu mýtinu zalitou slunečním světlem od potoka spatřil, bylo mi hned jasné, že jsem našel to, co jsem hledal a blahořečil človíčkovi pokrytému listím. Ta mýtina měla své zvláštní kouzlo, zalévalo jí světlo a pokrývala jí zvláštní tráva, která jako by se leskla na slunci a měnila odstíny zelené až po tyrkysovou. Zamumlal jsem: „Kouzla...“

V trávě se něco třpytilo. Já jsem se skrčil a sebral to. Vypadalo to jako nějaká jemná tkanina, co mi klouzala po dlani. Našel jsem to! V trávě se třpytilo ještě několik podobných, ale já si jich nevšímám. Svoji žíní jsem polaskal v dlani a dal jsem si jí do tašky. Rozhlédl jsem se po mýtině a urychleně ji opustil...

Nevím proč, ale to místo jsem pustil úprkem. Nějaký šestý smysl mi říkal, že tam nemám co pohledávat, že tam nepatřím. Ten klid a ta pohoda mýtiny a to zázračné kouzlo... A já ho poslechl a vydal se po směru potoku. „Jestli jsem šel proti proudu hlouběji a hlouběji, tak po proudu musím dojít ven z lesa. Snad. Může se ztráct nebo zatáčet kamkoliv.“

Nebyla to snadná cesta, udržovat krok vedle potoka. Všude se povalovaly spadlé klacky, zakopával jsem o kořeny, několikrát jsem do potoka šlápl a boty se mi zalily studenou vodou. Bez hůlky mě tu mohlo cokoliv přepadnout a já se nemohl bránit. Bez hůlky bych byl ztracen. Čvachtalo to a já se klepal zimou. Ta cesta trvala dlouho, měl jsem pocit, že už jdu několik hodin. Nevěděl jsem, jestli jdu správně.

Štěstí se mě ale dnes drželo asi jako klišé. Nedaleko ode mě jsem spatřil cestu. Neotálel jsem a plný potěšených pocitů jsem se k cestě rozběhl. Cestou jsem zakopl, rozbil si pusu a roztrhl kalhoty, přesto jsem byl ale šťasten, že jsem na cestu narazil. Každá cesta přeci někam vede, umínil jsem si. Kdysi to platilo s Římem, nyní jsem doufal, že mě cesta zavede zpátky ke škole. Upřímně jsem v to doufal. Když jsem šel po cestě, les se mi nezdál tak hustý. Ne, že by cesta byla široká nebo nějak zvlášť viditelná, ale kráčelo se mi bez problémů a se vztyčenou hlavou. Cestou jsem se zvesela několikrát ujišťoval, zda mám žíní stále u sebe. Les řidnul stále víc a víc a já se stále víc radoval. Poznával jsem znovu ty smrky a viděl jsem zašedlou odpolední oblohu. Posledních pár desítek metrů jsem vzal klusem a několik posledních metrů jsem sprintoval. Jsem tam, mám to! Zvolal jsem, když jsem si klekl na školní trávník. Zadíval jsem se na šedou oblohu a v myšlenkách se mi honily myšlenky na Pohár. Ten zlatý, nablýskaný, ta kupa galeonů... Ale tohle byl teprve začátek. Stálo to za to? Chvilí jsem přemýšlel, ale řešení se mi nedostávalo. Stačilo mi, že jsem dolezl živ, zdrav a s žíní do hradu.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: Ať jsem se snažila sebevíce, nemohu pochopit souvislost - Přijde mi, že v tomto příběhu někdo nějaké části vymazal, ať už pro zkrácení délky, nebo omylem. První skok je objevení onoho mužička, druhý nalezení žíně. Žíně je navíc nalezena čirou náhodou u potoka, (nebo alespoň takto mi to vyplývá z textu) což bylo v zadání zakázáno. ;)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: Předvedl jste pro mne nesmírně chaotickou práci, pravděpodobně vzniklou na několikrát a umazávanou, takže jste si třeba i protiřechil.

Navíc jste, dle mého, dopomáhal k porušení a přímo porušil zákon, předáním své hůlky té bytosti. Na což upozorním příslušný odbor ministerstva.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení: Vyprávěno opravdu kvalitně, pobavila jsem se, zvláště zpočátku. Škoda, že kolem vlastního získání žíně nastal jakýsi zmatek, nebýt toho, hodnotila bych ještě lépe.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: Hodnocení je tak nízké z důvodu, že student dobrovolně vydal svoji hůlku, ač ví, že v kouzelnickém světě ji nesmí dát žádnému stvoření.

Zároveň si neuvědomuje, že našel žíně, měl je již v ruce a po chvíli je nachází znovu a opět bere. Nechápu logiku. Když už je jednou má, proč se tváří překvapeně, když je najde podruhé.

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

Seděla jsem ve svém pokoji a koukala se z okna. Venku si vítr pohrával s větvemi stromů, sních vletu tvořil obrazce a narážel do okna, ze kterého sálal chlad, ale já tomu příliš nevěnovala pozornost. Přitiskla jsem tvář k tomu oknu, nechala jsem se prostoupit chladem a v duchu jsem doufala, že díky tomu chladu dostanu nějaký nápad. Uběhlo již několik hodin od té chvíle, co se mi do ruky dostal pergamen se zadáním prvního úkolu, kde stálo, že se mám vydat do Zapovězeného lesa a získat žíni z jednorozce.

Uběhl další čas, a mě stále nic nenapadlo. Tvář jsem již měla celou červenou a na dotek úplně mrtvou. Mrtvou stejně tak jako mojí mysl. Zhluboka jsem se nadechla, doufajíc, že to zažene ten temný mrak v mé hlavě a mě konečně něco napadne. Koukla jsem se na hodiny, které ukazovaly, jak čas neúprosně běží, ale ani to mi nijak nepomohlo. Z mého přemýšlení mě vytrhl, až gong hodin. Bylo přesně poledne.

Sebrala jsem odvahu, vytáhla batoh, do kterého jsem si dala teplý svetr, nožik a zápisník. Pak jsem se vydala do kuchyně, kde jsem vyžebřala nějaké jídlo a termosku s čajem. Vrátila jsem se zpět do pokoje a přibalila jsem si i tyto věci. Pořádně jsem se oblékla, a když jsem odcházela, prohlédla jsem si svůj pokoj, jako kdybych se sem již nikdy neměla vrátit. Na schodech jsem si ale ještě něco uvědomila, na něco jsem zapoměla. „Hůlku“, vyhrkla jsem ze sebe a rozběhla se zpět do pokoje. Byla tam, ležela na stole. Popadla jsem ji a pak jsem se konečně vydala na cestu.

Procházela jsem hradem a zdravila se s přáteli. Cestou jsem viděla i spolužáky, kteří také byli v sedmiboji, ale jak je vidět na cestu do Zapovězeného lesa se ještě nevydali. Cesta ven z hradu mi zabrala jen pár minut, ale mě to připadalo jako věčnost. Vyběhla jsem ven z hradu, chtěla jsem utéct před tím úkolem a všemi závazky, ale neudělala jsem tak, pouze se mi podařilo to, že jsem se rychle dostala před hrad. Srdce mi bušilo, cítila jsem tlak na plicích a tak jsem u nejbližšího stromu zastavila, abych se trochu zklidnila. Odhodila jsem batoh do sněhu, a opřela se zády o strom. Jak se mé srdce klidnilo, klidnil se i můj dech a já pozorovala, jak z mých úst vychází pravidelné obláčky páry. Na tváři se mi konečně vykouzlil úsměv, ale jakmile jsem si vzpomněla na úkol, co mě čeká, zase rychle zmizel. Vytáhla jsem z batohu kousek vafle, a s chutí ji snědla, vypila jsem trochu čaje, ale opravdu jen trochu, nechtěla jsem zbytečně čerpat svoje zásoby. Bůhví, co se během té mise může stát.

Po mírném odpočinku po tom běhu, jsem zvedla batoh ze sněhu, trochu ho očistila, hodila na záda a vydala jsem se směr Zapovězený les. V duchu jsem se snažila vymyslet nějaký plán, ale všechny moje nápady se zdály nerealizovatelné. Krok za krokem jsem se blížila klesu a ani jsem si to neuvědomovala, jak jsem byla zabraná do svých myšlenek. Ani mi to nedošlo, ale povídala jsem si sama pro sebe, „Kdybych použila svazovací kouzlo, třeba by se to dalo nějak zvládnout, ale to je až moc brutální, na tak krásné zvíře“. Ale často z mých úst vyšla slova jako „bláznovství“, „to je šílenost“ či „to se nedá udělat“. Kdyby mě někdo slyšel, myslel by si, že jsem opravdu blázen, ale nějak jsem přece musela zkusit vymyslet plán, jak úkol splnit, a s tím bohužel občas samomluva souvisí.

Ani jsem si to neuvědomila, ale najednou jsem došla až ke kraji lesa. Moje tělo by se nejraději otočilo a běželo zpět do hradu, ale moje mysl byla jiného názoru. Musím to prostě zvládnout, stačí krok a budu v lese. Několikrát jsem se zhluboka nadechla, jako kdybych chtěla zahnat všechny ten strach, co prostoupil mým tělem a pomalu ho ovládal. Třásla jsem se, a ani nevím, jestli zimou nebo strachem. Ještě jednou jsem se nadechla a udělala ten osudný krok.

Obloha se najednou zatáhla a svět potemněl. Na chvíli se mi zdálo, jako by mnou prostoupilo zlo, a byla mi ještě větší zima. Nevím, jestli to byla skutečnost anebo moje mysl jen běžela na plné obrátky, ale zdálo se mi, že mě něco pohládilo po tváři. Vyděsila jsem se a ucukla. V některých lesech se

necítím dobře, ale v tomhle lese jsem se cítila ještě hůř, měla jsem z něj špatný pocit, jako kdybych se ocitla v místech, kde snad sídlí samotné peklo. Tak moc to na mě působilo. Studený vítr se mi dostal pod šaty a já cítila ten chlad na své kůži. Bylo to, jako kdyby mi desítky ledových prstů přejížděly přes kůži, a ten chlad, který z nich sálal, mi pronikal celým tělem. Každý nerv v mém těle posílal chlad dál, a po celém těle mi naskákala husí kůže. Lesem se nesl šepot větru, a v něm jsem zřetelně slyšela své jméno.

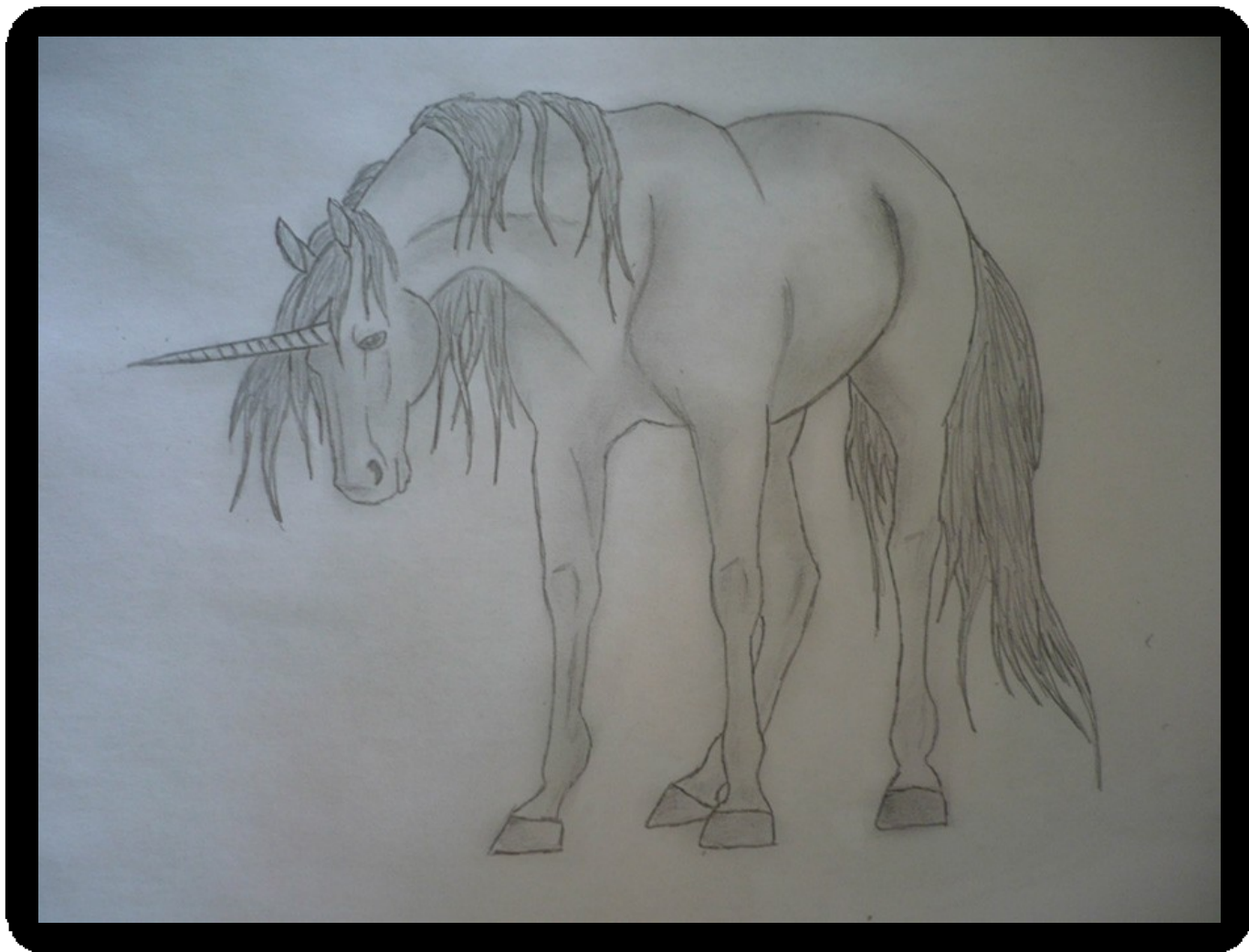
Byla jsem vystrašená jako malé kotě, ale moje mysl mi nedovolila se otočit a zbaběle utéct. Zhluboka jsem se nadechla. Do nosu mě zasáhl nepředstavitelný zápach hnijícího masa, a v ústech jsem měla zvláštní pachut, která mi nedovolovala polknout. Myslela jsem si, že se pozvracím, ale naštěstí se tak nestalo a já se pomalými kroky vydala na cestu.

Šla jsem pomalu a dávala jsem si pozor, kam šlapu, nechtěla jsem příliš vzbuzovat pozornost. Procházela jsem kolem starých stromů a chvílemi jsem měla dokonce pocit, že jejich větve se pohybují. Ale ne tak jak se pohybují větve ve větru, tohle vypadalo, jako když se po mě ty větve natahují. Procházela jsem skrz tento les plná úžasu, ale i obav, nevěděla jsem, kam přesně mám jít, ale uvnitř mě křičel jakýsi hlásek, že jdu správně.

Temnota byla stále hustší. Nechtěla jsem použít hůlku, aby světlo náhodou nepřilákalo nějaké nezvané hosty. Dokud jsem aspoň trošku viděla, šla jsem dál. Terén byl nerovný, a každou chvíli jsem musela překonat nějakou překážku. Šla jsem pokorně dál, ale tělo mě nakonec zase přestalo poslouchat. Začala jsem chytat do lýtek křeče a páčila mě chodidla. Rozhlédla jsem se kolem sebe, zda se tam nenachází nějaké dobré místo k odpočinku. Zaujal mě jeden strom, který byl nejbližší. Vydala jsem se tedy k němu a unaveně jsem si sedla k jeho kmeni a opřela se o něj. Zavřela jsem oči a začala jsem si masírovat lýtko a poté i spánky, jelikož čím hlouběji v lese jsem byla, tím více mě bolela hlava.

Jak jsem tam tak seděla a přemýšlela, co bude dál, ucítila jsem mírný tlak na svém kotníku. Nevěnovala jsem tomu však pozornost, jelikož moje tělo bylo jedna velká bolest. Tlak však sílil a začal se pohybovat výš po mé noze. Tlak se změnil v pichlavou bolest, jako kdyby mi někdo zapichoval do nohy nože. Otevřela jsem oči, ale v té tmě jsem nic neviděla. Natáhla jsem ruce, a snažila se nahmatat nohu, ale pod konečky prstů jsem cítila jen větve. Rychle jsem sáhla do batohu a snažila se vytáhnout hůlku. Nakonec se mi jí podařilo vyhrabat a já vyřkla kouzlo, „Lumos!“. Na špičce hůlky se objevilo světlo a ozářilo blízké okolí. To, co jsem viděla, mě naprosto vyděsilo. Kolem nohy se mi omotávaly větve. Cítila jsem strašnou bolest. Omotávaly se stále více, a všimla jsem si, jak jejich špičaté části mi začínají pronikat pod oblečení. Vzduchem se nesla vůně krve. Mojí krve. Pokusila jsem se vstát, ale ta bolest byla nesnesitelná. Upadla jsem. Rukou jsem se snažila něčeho zachytit, ale pouze jsem sjela po kůře stromu, o který jsem byla předtím opřená. Snažila jsem se kopat, a strhávat si větve z těla. Nakonec se mi to podařilo a já se snažila od toho místa dostat co nejdál. Pokoušela jsem se běžet, ale nešlo to, tak jsem alespoň rychleji kulhala. Všechny věci jsem tam nechala. Jediné co jsem měla, byla hůlka.

Vzduch byl stále chladnější a temnota hustší. Nechtěla jsem se otáčet. Bála jsem se toho, co bych viděla a proto jediný směr, co pro mě v tu chvíli existoval, byl stále jít vpřed. Plíce mě bolely a já už to nemohla vydržet. Zastavila jsem se a snažila jsem se zhluboka dýchat. A pak jsem uviděla tu zář. Rychle jsem vyřkla „Nox!“ abych zrušila předchozí kouzlo, a v němém úžasu jsem se schovala za strom. Pomalu jsem vyhlédla. Předě mnou se objevil nádherný jednorozec.

Všude tam kam došlápl, začal tát sníh, takže se odkrývala země, na které začala růst tráva, a dokonce i led vblízkém potoku začal tát. Toto místo vypadalo, jako kdyby zde právě začalo jaro. Schovala jsem se zase zpátky za strom a začala jsem přemýšlet, jak žíni dostanu. Seděla jsem tam opřená o strom. A vtom mě to napadlo. Plán jak získat žíni. Podívala jsem se, kde se jednorožec nachází. Stále se spokojeně pásal, a já potichu a neviděna odběhla o kus dál a přebrodila se na druhý břeh potoka, kde se nacházelo mnoho stromů. Vyhlédla jsem si záhyb potoka, který byl dobře schovaný, a neochotně jsem strčila ruku do vody. I přesto, že byl mráz, byla voda překvapivě teplá. Ale voda nebyla můj cíl. Změnila jsem směr a strčila ruku do bahna, které se roztajením sněhu vytvořilo. Nabrala jsem si hrst a přičuchla jsem si kní. Cítila jsem rybí puch, rozkládající rostliny a bůhví, co ještě tam bylo. Odhodila jsem bahno zpět a sundala si bundu, zastrčila jsem si svetr za pás kalhot a pak si znovu nabrala bahno, které jsem si roztírala po těle. Chvilku mi to trvalo, ale výsledek byl takový, že mé vlasy, obličej, ruce, oblečení i boty byly celé od bahna. Vypadala jsem jak tvor z jiného světa, který své nepřátele ničí zápachem. Ale něco tomu chybělo. Natáhla jsem se k nejbližšímu trsu trávy, a s nepříliš velkou námahou jsem ho vytrhla. To jsem pak ještě několikrát zopakovala s dalšími trsy. Tyto trsy jsem si pak všude možné přidělala na tělo, či zastrkala za opasek.

Podívala jsem se, zda se jednorožec stále pase. Prozatím jsem měla štěstí a on tam stále byl. Nabrala jsem si plné hrsti bahna a dvěma kroky jsem rychle přebrodila potok a zabahnila si umytá místa. Jako temný stín jsem se pohybovala schovaná za stromy. Vrátila jsem se na své původní místo a čekala, až se ke mně jednorožec otočí, tak abych jeho ocas měla na dosah. Čekala jsem. Nic jiného mi nezbývalo.

Vypadalo to, jako kdyby mě najednou štěstí opustilo. Nevěděla jsem, kolik je hodin, mohla jsem si jen domyslet, že je asi už po 8 hodině večer. Bylo slyšet vytí vlků, občas zahoukala sova, a já měla sto chutí vstát a odejít. Když jsem opravdu vstala, jednorožec se konečně otočil. Přikrčená jsem se vydala, co nejbliže to šlo a rychle jsem si lehla na zem. Začala jsem se pomalu plazit. Opatrně jsem se odpichovala nohama, tak abych neudělala hluk. Pokaždé, když jsem si myslela, že se jednorožec otočí, jsem zabořila hlavu do hlíny a celá jsem zkameněla. Chvilku jsem vždycky takto nehybně ležela, pak jsem opatrně potočila hlavou a otevřela jedno oko. Toto se opakovalo několikrát, než jsem se dostala opravdu blízko. Vzrušením jsem nemohla skoro dýchat a srdce mi divoce bušilo. Byl to paradox, nato jak mi srdce málem vyskočilo z hrudníku, jsem se málem udusila.

Opatrně jsem zvedla pravou ruku a pomalu ji začala natahovat k ocasu jednorožce. Hlavou mi probíhaly myšlenky, „Pane Bože jen ať se neotočí, prosím tě o to“, nebo „Kdyby kopnul, mohl by mě trefit a já bych tu zemřela“. Rychle jsem je však zahнала a soustředila jsem se jen na svou ruku, která se pohybovala směrem k ocasu. Konečky prstů jsem cítila jemnost jeho žíní. Prsty jsem jich pár rychle chytla. Jednorožec se vylekal, zahřál a rozběhl se neznámo kam. Ta chvíle, kdy se to stalo, mi přišla jako zpomalený film. Zpomaleně jsem hleděla na tuto scénu, jak mi žíně proklouzávají. Na poslední chvíli se ale moje prsty vzpamatovaly a pořádně stiskly.

Jednorožec zmizel někde mezi stromy. Mě opět přikryla temnota, ale přece jen tu byla malá jiskřička naděje. V ruce mi zůstaly dvě žíně, které zářily, jako umírající světluška. Připadala jsem si jako ve snu, ze kterého jsem se nechtěla probudit. Koukala jsem se na ty skomírající žíně v mých rukou a v duchu jsem se smála. Brzy mě však probral chlad, který se mě zmocňoval. Zvedla jsem se, trochu jsem ze sebe setřela bahno a trávu. Vyřkla jsem kouzlo „Lumos!“, abych si posvítla na cestu, a rychlejším tempem jsem se vydala směrem, kterým jsem pravděpodobně přišla. Noha stále bolela, ale již to nebylo tak pronikavé jako předtím, a proto jsem mohla jít o trochu rychleji. Rychlými kroky jsem se tedy vydala na cestu, celá vzrušená, i když také plná obav, zda najdu cestu zpátky. Procházela jsem lesem a každou chvíli jsem slyšela jak za mnou, či vedle mne praskla nějaká větev, ale měla jsem příliš velký strach na to, abych se otočila. V duchu jsem se modlila, pevně jsem držela žíně a svítila si na cestu.

Vyběhla jsem ven z lesa. Z temnoty do temnoty. V dále jsem viděla siluetu milovaného místa a vydala jsem se tím směrem. Znovu začalo sněžit a já, plná nadšení nechávala vločky dopadat na svůj obličej. Chvilku jsem tak stála a pak jsem se vydala do Bradavic. První věc, když jsem se dostala do hradu, bylo, že jsem zašla do pokoje, schovala žíně a pak jsem se šla vykoupat. V horké vaně jsem si přemítala své dobrodružství a přemýšlela o tom, jaký bude další úkol.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Soutěžící je asi opravdu zdatná, když se zraněnou nohou, na kterou kulhá, je schopna se plazit k jednorožci. ;)

Ten by si ji měl tak jako tak všimnout, pokud ona ho zahlédla v púlce běhu...

A nakonec - vytrhnout žíně není úplně originální způsob ;)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Úkol opět nezapočínáte na začátku, ale do lesa vstupujete cca. až v 1/3 práce.

Plížení atd. mi přišlo zajímavé, nicméně samotné vytrhnutí pokoušelo flexibilitu náhledu na násilí (stále mnohem humánnější, než co jiného) , ale jednorožec si za to přeci jen mohl z nemalé části sám, že se rozeběhl.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Dodržení všech předepsaných podmínek. Děj je zajímavý, napsaný kvalitně, čtenář je "in", užije si dobrodružství.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Studentka nedodržela přesné zadání. Žíně neměla být jednorožci ukradena a nemělo být mu ublíženo.

Zároveň mi překvapuje, že ač měla zraněnou nohu, bezbolestně se dokázala odpichovat nohama, aniž by byla zpozorována.

Ale velmi se mi líbil popsání strach a nerozhodnost, kterou studentka cítila.

TEODORIK VALDORIUS

DEN, KTERÝ POKRAČOVAL...

Ranní snídani neproběhla v takovém klidu a pohodě jako obvykle. Dozvěděl jsem se totiž první soutěžní zadání. Žíně z jednorozce? Ze zakázaného lesa? Zbledl jsem jako stěna a do hlavy mi byl nedobrovolně nasazen velký a nenechavý brouk Pochybňík. Jistě, chce to klid a hlavně rozvahu. Musím to nějak splnit, přece ten samý úkol dostali i ostatní. Urychleně jsem zmizel v naší knihovně. Kde jinde načerpat znalosti o lese a hlavně o Jednorozcích.

Doslova jsem se obložil knihami a probíral se svazky typu Jak neumřít v Zakázaném lese, až po Jednorozci nejsou jenom fáma. V hlavě mi narůstal jeden otazník za druhým, věc se komplikovala. Seznam s poznámkami se nezadržitelně plnil a soumrak dne přišel, aniž bych si toho všiml. Ze zápalu pro věc mne probudil, až můj nenasytý žaludek. Svou večeří s obědem jsem snědl v síni, vlastně ani nevím co to vlastně bylo. Den končil a já odcházel na kutě.

Následující den jsem velice brzo vstal, tiše jako pára zmizel v Potřebné místnosti. Měl jsem zde klid a hlavně čas na procvičování kouzel, které by se mi mohly hodit. Cvičných cílů zde bylo opravdu hodně a knih, z kterých jsem se mohl naučit různá kouzla také. Trénink proběhl vcelku upokojivě. Když hodiny v síni odbily pátou hodinu večerní, sbalil jsem své poznámky, hůlku a opatrně se vytratil. Cestou jsem ještě domluvil jednu past, která by se měla ráno spustit. Kolečkou jsem proběhl jako blesk a zavřel se v pokoji. Zítra to musí, prostě musí klapnout! Položil jsem si seznam na postel, vytáhl svůj trochu ošumtělý kožený tlumok a začal si k němu nosit potřebné věci na hromadu. Rychle jsem zde naházet zítřejší oblečení, potřebné byliny, lektvary, lano, flakónek s pižmem, samo-zakreslovací mapku, sušené jablka, kouzelný nožík (dárek od mého prastrýce) a plno více, či méně potřebných věcí. Vše jsem pečlivě naskládal dovnitř. Brzo jsem zalehl! Ráno musím velmi brzy vstávat. Nikdo mne nesmí vidět. Takhle brzy ráno nemám co na chodbách dělat a na pozemcích už vůbec. Představa, že by ho někdo spatřil u lesa, to vysvětlování, proč tam je, a co tam dělá se mu už vůbec nelíbila.

Ráno se blížilo a já sebou pořád v posteli házel, neustále si promítal svůj plán. Znovu jsem se mrkl na své přesýpací hodiny, čtyři ráno, už to nemá cenu. Vstal jsem celý rozlámaný, bolelo mne břicho. Natáhl jsem na sebe teplé oblečení, zastrčil hůlku, hodil tlumok na záda a v tichosti, abych nikoho nevzbudil jsem se přesunul ke dveřím, vzal jsem za kliku, potáhl...“vrrrz,“ ozvalo se. Rychle se ohlédnu, ale nikdo se neprobudil. Tiše sejdu po schodech, poté kolečkou ven přímo k postranní brance, která vede z hradu a moc se nepoužívá, vlastně o ní málokdo ví. Klíče od ní má u sebe v kanceláři školník. Schoval jsem se za roh a vytáhl své hodiny. Ještě chvílku a mělo by to začít. Netrpělivě jsem přešlapoval nedaleko školníkovy kanceláře, skrytý za sochou Hefaista Tvrdohlavého. Stále nic, přece se domluvili, znovu si nervózně prohlídnu hodiny. Najednou rána a hlmoz. Snad ve stejný okamžik se rozrazily dveře, ze kterých vyletěl školník doprovázen svou nepostradatelnou kočkou. On snad spí oblečený nebo co, jinak si to nedovedu vysvětlit. V duchu jsem se usmál, na brnění v prvním patře je vždy spoleh. Potom ho musím pořádně vyleštit. Ještě chvíli jsem posečkal a vběhl do pootevřených dveří školníkova bytu. Klíč byl zavěšen nedaleko nich, mezi jinými. Už notně zarezlý. Vzal jsem ho a obezřetně se vydal k brance. Klíč našťástí

pasoval, dveře ihned povolily. Otevřel jsem si. V tom na mé tváři zastudil ranní větřík proudící od nedalekého jezera.

Uff konečně venku, pomyslel jsem si, když jsem za sebou zavíral dveře a strkal klíček do kapsy. Vypadalo to na příslib krásného rána, kdy v prvních ranních parcích rudého slunce se začínala příroda probouzet k životu. Tu a tam jsem zaslechl hlas nějakého toho ptačího zpěváka a vdáli zahoukala sova, která se vracela z nočního lovu. Na trávě se jiskřila jinovatka, však vcelku bylo ještě chladno, ale rychlý pohled na bezmračné ráno napovídalo jak dnes opravdu bude.

Nasál jsem ranní vzduch, který mám tak rád, rozhlédl se a okolo zdi proběhl směrem k Zakázanému lesu. Míjel jsem obezřetně Šafářovu chýši. Nesvíí se tam, všude klid, snad ještě spí. Jen pár kroků, přeskocit padlý kmen a jsem na okraji lesa. Otočil jsem se. Naposledy mé oči spočinuly na Bradavickém hradě. Snad ho brzy uvidím, pomyslel jsem si a vkročil do neznáma.

Znenadání se jakoby změnil svět, více se zšeřilo. Ranní paprsky se pitoreskně lámaly v neobvyklých úhlech i stíny nabývaly děsivých rozměrů. Také to ticho bylo úplně hypnotizující. Ve vzduchu se vznášel pach nebezpečí, protkaný závanem pryskyřice se steřelým listovím. Okolo čněly prastaré stromy pokroucené časem a nepřízním počasím. Popošel jsem několik kroků, poté shodil na zem svůj tlumok. Prošmátral ho, až jsem to konečně našel-Samokreslicí mapu. Zaťukal na ní hůlkou a zamumlal. Zjev se cesto má, kde nohy mé mě ponosou, ať kroky jsou zde vedeny a průchod zpět zjeven pro návrat zpět. Nic se nedělo, když jako by neviditelný kreslíř, napsal červeným inkoustem, se zjevil text s malou kresbou: zde okraj lesa jest a křížek vyznačuje polohu tvou, nechť půjdeš kamkoliv vždy tě dovedu zpět. Spokojen, smotal mapku a vhodil zpět dovnitř, z něj jsem naopak vylovil svůj nožík. Vytáhl jsem hůlku a zamumláním „Lumos“ jsem si posvítil na nůž. Objevil se malý kompas, který ukazoval k severu. Musím na východ k Temným tůním, pomyslel jsem si. Ráno tam prý chodívají pít, alespoň tak to psali v knize.

Rázně jsem tedy vykročil. Bylo to daleko a nevím jak dlouho to bude trvat. Přeskočil jsem podivně trnitý keř, povšiml si cestičky vyšlapané zřejmě nějakou zvěří. Fajn půjde mi to rychleji.

Cestička se začala brzy klikatit a nepatrně stoupat. Málem se ztrácela v hustém porostu. V okolí se čím dál častěji ozývali podivné zvuky a lomoz. Světla našťestí přibývalo, nebylo třeba si svítit, stejně jsem jen na sebe upozorňoval. Doufám, že všechno nebezpečné se už chystá ke spánku, pomyslel jsem si po hodině únavné cesty, když jsem odpočíval na pařezu při okraji mýtiny. Kapesníkem jsem si utřel čelo, když vzduchem zasvištěl šíp, odhodil a přibodl můj kapesník k nedalekému stromu. Vyděsil jsem se! Z lesa vyskočil Kentaur s šípem založeným a tětivou napjatou. Pár skoky byl u mne a trochu křaplavým hlasem zvolal „Co zde pohledáváš mládě“. Je trochu brzy na školáka jako jsi ty, aby se coural po lesích tak daleko a bez dozoru? Vyděsil jsem se tedy pořádně, málem jsem hmátl po hůlce, ovšem to by byla v této chvíli asi má největší a možná poslední věc co bych provedl. No čekám, ušklíbl se pohrdavým úsměškem, ale zřejmě byl více pobaven, než nazloben. Nebo neumíš mluvit? Umím co bych neuměl, odvětil jsem. Jen jsi mě zaskočil, odvětil jsem trochu nesměle. Byl jsem vyslán s úkolem, který musím splnit a... Jaký úkol, skočil mi do řeči. Chvilku jsem zaváhal, ale proč mu to nepovědět? Snad mi pomůže. Mám přinést žíni z Jednorožce. Nevím na co jí přesně potřebují, ale musím ji donést, je to moc důležité. Nemohl by jste mi povědět, kde se nacházejí Jednorožci? Pff „zaprskal,“ žíni z Jednorožce,

důležité? Pro Vás kouzelníky jsou vždycky důležité věci, které nejsou podstatné. No možná mluvíš pravdu, možná ne, ale proč myslíš, že ti pomůžu? Jednorožci jsou posvátní, ublížit jim je neodpustitelný zločin. A vůbec měl by jsi se hezky rychle vrátit.

Já nemůžu, musím splnit svůj úkol. Nikdy bych mu neublížil přísahám. Zřejmě jsem se tvářil dosti zděšeně, protože vypadal, že mi věří. Složil luk na záda, a trochu smířlivěji pronesl. Je to nebezpečné, pro takového mladíka. Jednorožci jsou velice plaší a také velmi inteligentní. Navíc nemají rádi nikoho cizího. Pohodil svými kaštanovými vlasy, zahrabal předním kopytem, aby svým slovům dodal váhu.

Vím, nebude to snadné, podíval jsem se mu do černých očí, ale aspoň se o to pokusím. Chodí prý k Temným tůním. U Temných tůní už dlouho nikdo žádného neviděl, přesunuli se dále. Pak však náhle zmlkl, jako by toho už řekl více než chtěl. No konej jak je ti libo mladíče, ale abys se zlou nepotázal. Náhle se otočil a odklusal.

Prosím porad' mi tedy, aspoň trochu, zavolať jsem za ním. Už byl skoro na druhém okraji mýtiny, když se zastavil, zřejmě přemýšlel. Popošel ještě pár kroků, pak se otočil. Musíš k vodám stříbřítým, tam za okraji skal, jenž se topí v mlze. Nechť ti Sírius ukáže tvou cestu. Poslední slova jsem již slyšel zdáli, protože se s posledními slovy odklusal.

Nestačil jsem ani poděkovat, při tom jeho rychlém odchodu. Takže musím změnit trasu. Hmm Sírius, to zřejmě bude Severka a ta je na severu. Mrkl jsem na svůj nožík a otočil se tím směrem. Zahledl jsem se udaným směrem, snažice proniknout hlubokým stromovím. Snad tam, některého potkám a odpustí mi mé kouzla, které budu muset použít.

Slunce se již plně vyhupovalo nad obzor. Nemám již moc času a kdoví, jak daleko to je. Hodil jsem ranec opět na záda a rázně vykročil na sever. Les zde houstl a zdálo se mi, že krajina mírně stoupá. Takto jsem se stále prodíral několik desítek minut. To nemohu stihnout, bude určitě pozdě, pln zoufalství. Před sebou jsem konečně zahledl závoje mlhy stoupající vzhůru k nevelkým skaliskům. Rychle jsem se blížil, ke skalám. Vtom jsem o něco zakopl, ohlédl se, koutkem oka spatřil stín, snažil jsem se otočit, ale zavravoral jsem a ztratil rovnováhu. Stín halasně vyskočil a strhl mne k zemi. Než jsem se vzpamatoval bylo to pryč. Snad nějaké zvíře. Naneštěstí jsem dopadl do ostružiní a teď jsem byl celý poškrábaný od trnů. Nevšímal jsem se toho. Rozhodl jsem se skály obejít z polední strany. Stop zde přibývalo. Teď a nebo nikdy, vytáhl jsem hůlku a zvolal „Portentum vestigium“ a pomyslel na Jednorožce. Skutečně v mém okruhu začínaly fosforeskovat stopy kopyt. Vedly mne dál kolem skal. Stopy byl zřejmě staré a bylo jich více. Stále dál a dál, najednou se rozdvojovaly. Jedny směřovaly dolů a druhé dál do skalisek. Dole probleskovala voda. Konečně jsem tu a teď už jen... zazněl hrozný řev a divoké ržání.

Nelenil jsem ani minutu, a rozběhl se za zvukem, který zazněl od skalisek. Doslova jsem utíkal, nedbajíc větví, které mne šlehalo do tváře a kluzkých kamenů, po kterých se mi každou chvíli smekla noha. Pokračoval jsem výše a výše, hluk se přibližoval. Vyškrábal jsem se na plošinu a to co jsem uviděl mne doslova přimrazilo k zemi. Předě mnou se otevřel nevelký plácek, který byl z jedné strany obklopen skálou a z druhé srázem, který padal, až k údolnímu potoku. Oproti mne byl nádherný bílý kůň, Jednorožec. Byl ke mne otočený čelem. Pře ním se tyčilo velké monstrum porostlé našedivělou kůží. Vlkodlak, co jiného by to mohlo být. Zavyl a krev mi tuhla v žilách. Jednorožec byl očividně v pasti, neměl kde utéci. Vlkodlak ho tlačil ke zdi.

Dodal jsem si odvahy. Mé předchozí pečlivě nalinkované plány padly jako domeček z karet. Musím mu nějak pomoci. Sebral jsem kámen a prudce ho hodil. Zásah! Šedivák se prudce otočil. Vzpomněl jsem si, že mám hůlku a sevřel jsem ji. Za mnou se zubila strž, rozhodně také nebudu mít, kde utéct. Stejně je rychlejší. Vlkodlak se zřejmě rozmýšlel, protože váhal. „Expeliarmus“ zaduněl poněkud hlasitě můj hlas. Ovšem třepala se mi příliš ruka a netrefil jsem. To byla pro něj jasná pobídka. Rozběhl se mým směrem. Chtěl zabít toho, kdo ho rušil při lovu. Vše se najednou zpomalilo. Šedák se odrazil ke smrtícímu skoku, ve stejný okamžik jsem zachraptěl „Petrificus totalus.“ Kouzlo ho naplno zasáhlo na pravý bok, necelý metr ode mne. Vychýlilo jej to. Jen jsem sledoval jak ve vzduchu ztuhl a letí ode mne. Míjí mne, ale jedna tlapa zasáhla mé rameno. Jeho let pokračoval nezadržitelně přes okraj dolů ze srázu. Svezl jsem se k zemi. Rána začala silně krváčet, točila se mi hlava. Nade mnou se objevil stín. Nádherný samec jednorožce se na mne díval, s díky v očích. Shýbl se, pochopil jsem, abych si nasedl. Chytil se ho, on zrychlil a unášel mne zpět. Snad k hradu. Jak věděl, že jsem odtamtud nevím. Zpáteční cestou jsem mu mátožně sděloval, proč jsem byl v lese a co potřebuji. Snad mi rozuměl, protože občas pohodil hlavou, až se bělostná hříva a zlatavý roh zatřásl. Pevně jsem se držel jednou rukou, druhá ruka silně krvácela, i když jsem si ji trochu stáhl kusem látky. Napuchla, stala se bezvládnou.

Byli jsme u cíle na pokraji lesa. Sesedl jsem. On zaržál, ocasem se prudce otřel o kůru stromu, až v ní zůstalo pár jeho ocasních pramenů. Ještě se jednou na mne pronikavě podíval a doslova se rozplynul, jako by tu ani nebyl. S posledními silami, jsem vzal ty žíně a nějakým zázrakem se dobelhal na ošetřovnu. Později jsem se probudil, v čisté posteli, vedle mne na stolku byly zlatavé žíně.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 2

Slovní hodnocení: Příběh by nebyl tak špatný, kdyby čtení neztěžovala hromada nepříjemností: Přecházení z -ich do -er formy, střídání přítomného a minulého času (někdy i v jedné větě!), gramatika, přímá řeč (Jak ji mám poznat, když u ní nejsou uvozovky??) Takovýchto chyb by se účastník Sedmiboje neměl dopouštět bez následků. ;) Dále mě zarazila přítomnost vlkodlaka v dopoledních hodinách? Úvod je dosti zdlouhavý a některé části jsou zbytečné - účastník Sedmiboje se přeci nemusí plížik, když má vstup do Zakázaného lesa za úkol. ;) Samotné získání žíně se pak odehrálo ve dvou větách. ;)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 3

Slovní hodnocení: Začínáte de-facto skoro až v polovině práce, což Vás u mne hodně sráží, jelikož jste prokázal dobrou přípravu, kvalitní stopování a myslel jste i na cestu zpět a vytvořil si mapu.

I u Vás byl prověřen můj náhled na náhodu,, jelikož se to dá brát, jak čistá náhoda, tak jako naprostý úmysl a jsem si jist, že se najdou zástupci obou názorů - já se nakonec přiklonil k tomu, že to jednorožec udělal úmyslně a tedy alespoň zlehka snížil tu náhodnost.

Mimo soutěž bych Vám doporučil se informovat o používání přímé řeči, jelikož překlapy a chyby jsem přehlížel všude, ale toto je už trochu matoucí, navíc, když jí jednou či dvakrát využijete...

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: Sice zachována délka a styl, ale jinak mi přišlo vyprávění těžké. Velmi nesnadno jsem se v něm orientovala, což způsobilo špatné označení přímé řeči a dělení textu. Obsah jako takový je zajímavý, ale převyprávěn je nezajímavě, "nebarevně". Možná po nějakém tom přepracování by z toho mohlo být více.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Oceňuji přípravu před samotným vstupem do lesa. Ale i tak mám několik výhrad. První je nepoužití uvozovek u přímé řeči. Druhá se týká střetnutí s vlkodlakem. Nemyslím si, že by bylo až tak jednoduché vlkodlaka spoutat. Jeho tělo je jinak stavěno a bylo by třeba několika po sobě jdoucích kouzel, aby se zastavil.

2 30.03.2010

-

09.04.2010

Váš druhý úkol se bude odehrávat v Příčné ulici, konkrétně v krámě pana Ollivandera. Jistě všichni víte, že pan Ollivander není nejmladší, a proto si pečlivě vede záznamy o tom, jaké zboží má v krámku a kde jej má umístěné. Ovšem zákeřné škrkny mu zničily všechny pergameny a Vaším úkolem je, dát tyto popisky opět dohromady. Samozřejmě Vám pan Ollivander pomůže, jak jen bude moci, respektive pro Vás sepsal malý návod, neboli to, na co si vzpomněl:

- 1) Hůlka z 2. poličky má $10 \frac{1}{4}$ palce, ale není to dubová hůlka s úponkem chytavníku.
- 2) 7- palcová hůlka s perem fénixe není vyrobená z javoru.
- 3) Cypřišová hůlka patří na 3. poličku. Její náplň není z pera fénixe, ani z žíně jednorožce.
- 4) Vrbová hůlka má náplň z křídla netopýra a nepatří na 4. poličku. Ani cesmínová hůlka nepatří na 4. poličku.
- 5) 9- palcová hůlka patří na 1. poličku.
- 6) Hůlka s rohem cerastése neměří $13 \frac{3}{4}$ palce.
- 7) Vrbová hůlka nepatří na 2. poličku.

Dále víte, že na každé z 5 poliček je jen jedna hůlka různé délky (7, 9, $10 \frac{1}{4}$, 11, $13 \frac{3}{4}$ palců), každá má jinou náplň a je vyrobena z jiného dřeva.

Přiřaďte tedy do každé poličky správný popis se všemi informacemi o hůlce a **své řešení odezdejte ve formě tabulky**.

Hodnotí se správnost a poté čas, který jste potřebovali do odevzdání.

PAUL BREWER

9 palců	10palců1/4	13palců3/4	7palců	11palců
vrbová	javorová	cypryšová	dubová	cesmínová
netopýří křídla	roh cerétese	úponek chytavníku	pero fénixe	žíně jednorozce

Poličky jsou seřazeny zleva doprava

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 3

Slovní hodnocení:

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 3

Slovní hodnocení: První správná odpověď ;)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 3

Slovní hodnocení: Rychlejší z prací, které měly shodně 7 chyb.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 3

Slovní hodnocení: 7 chybek :-(

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

Polička	Hůlky
1.	Dubová hůlka – jádro úponek chytavníku – délka 9 palců
2.	Javorová hůlka – jádro žíně z jednorozce – délka 10 ¼ palců
3.	Cypryšová hůlka – jádro roh cerasténa – délka 13 ¾ palců

4.	Cesmínová hůlka – jádro pero fénixe – délka 7 palců
5.	Vrbová hůlka – jádro křídlo z netopýra – délka 11 palců

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení:

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: Bohužel špatně

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: 9 chyb

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 1

Slovní hodnocení: 9 chyb a ještě jako poslední odevzdáno:-(

TEODORIK VALDORIUS

1.polička	9palců	vrba	netopýr
2.polička	10 a 1/4palce	Javor	Jednorožec
3.polička	11 palců	Cypřiš	Roh cerestése
4. polička	13 a 3/4	Dub	úpon chytavníku
5.polička	7 palců	Cesmína	Fenix

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení:

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 7
Slovní hodnocení:

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 7
Slovní hodnocení: 6. nejrychlejší správná odpověď.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 7
Slovní hodnocení:

3 14.04.2010 - 24.04.2010

Jistě každý znáte Godrikův důl, kde žijí kouzelnické rodiny, ale přes tuto kouzelnickou populaci je vesnice maskována jako klasická mudlovská. Když si tedy odmyslíme maskování kvůli mudlům, kdy naše domy vypadají zvenku stejně jako ty mudlovské, jak vlastně takový kouzelnický příbytek vypadá? Stejně jako Doupě rodiny Weasleyových, jen ty bohatší rodiny jej mají honosnější? Či vypadá naprosto jinak?

1) Nakreslete zvenčí odmaskovaný dům kouzelnické rodiny střední vrstvy ze 2 úhlů, kdy jedním z úhlu bude přední část domu, tedy ta, kde jsou vchodové dveře. Druhý úhel je na Vás. Kreslete jen samotný dům, případně plot, nikoli však zahradu a dekorativní prvky na ní.

2) Nakreslete zvenčí odmaskovaný dům kouzelnické smetánky ze 2 úhlů, kdy jedním z úhlu bude přední část domu, tedy ta, kde jsou vchodové dveře. Druhý úhel je opět na Vás. Také zde kreslete jen samotný dům, případně plot, nikoli však zahradu a dekorativní prvky na ní.

3) Vymyslete a popište, co za kouzelnické předměty, nábytek či vybavení by nemělo chybět v těchto domech a řiďte se následujícími podmínkami: Povinně budete vymýšlet vybavení kuchyně, koupelny a obývacího pokoje, k těmto třem místnostem si zvolíte ještě jednu dle vlastního výběru, fantazii se meze nekladou. Pro každou z těchto místností vymyslíte tři kouzelnické předměty - jeden jen pro střední kouzelnickou vrstvu, jeden jen pro kouzelnickou smetánku a jeden, který by se mohl objevit v domě obou vrstev. Tj. 3 předměty pro kuchyň, 3 pro koupelnu, 3 pro obývací pokoj a 3 pro místnost dle Vašeho výběru, celkem tedy 12 originálních (a neopakujících se) kouzelnických předmětů.

Popis jednotlivých předmětů by neměl překročit jeden palec, celý text by tak měl mít maximální délku 12 palců. Neměl by však mít palců méně než 10. Popisy by měly obsahovat název předmětu a zejména jeho funkci - jak, kdy, proč a nač se používá.

Všechny tři části musíte splnit, tedy to, co je psáno, více se toho po vás nechce, takže také toho více nedělejte.

Zakázáno je zpracování úkolu ve formě prezentace či webové stránky.

**Obrázky domů nahrajte do obrázkové chýše a do vypracování vložte jen linky!
Také nezapomeňte napsat, které linky patří ke kterému domu. Předměty i s popisky**

a určením vrstvy nezapomeňte přiřadit k jednotlivým místnostem.

Hodnotí se splnění zadání, nápad, originalita a samozřejmě kvalita zpracování.

PAUL BREWER

OBRÁZKY - SMETÁNKA:

<http://img219.imageshack.us/img219/2042/smetanka1.jpg>

<http://img231.imageshack.us/img231/310/smetanka2.jpg>

OBRÁZKY - BĚŽNÁ DOMÁCNOST

<http://img85.imageshack.us/img85/6475/beznarodina1.jpg>

<http://img153.imageshack.us/img153/8607/beztnarodina2.png>

- pohled zezadu

KUCHYNĚ

Sada nezašpinitelného nádobí pro kouzelnickou smetánku.

Název už popis víceméně zahrnuje, jedná se o nádobí, které vyhodnotí, co je jídlo a také, co je špína. V dnešní době už jsou dovedeny k dokonalosti, pokud člověk nechá na talíři jídlo trochu déle, objeví se na něm vrstva, která brání, aby se jídlo zkazilo. A pokud si člověk chce zbytky na talíři nechat s tím, že si jídlo dojí později, stačí formule "Nech" a doteku talíře. Jsou samozřejmě velmi odolné.

Kouzelný smeták pro běžnou domácnost

Narozdíl od mudlovského, tento smeták je očarován, aby se neustále pohyboval po kuchyni a uklízel. Poslední dobou se přestává užívat, protože nepořádek spíše rozprašuje všude po bytě, není totiž zcela spolehlivý a levnější kousky většinou netrefí do odpadkového koše. Navíc jsou zpravidla obětí domácích zvířat či se o ně zakopává. Přesto ale bývají dobrým pomocníkem vytíženým hospodyňkám, kdy v kuchyni zametá.

Kuchařka paní Koblížkové

Tato velmi známá a oblíbená kuchařka je rozšířena u téměř všech domácností. Je velká a je plná nejběžnějších pokrmů. Paní Koblížková u obrázků vždy vaří a ještě k tomu vysvětluje, jak pokrmy uvařit. Od Ančovičkové buchy po Želé. Spoustu rčení z knihy se používá v běžné mluvě a leckdo říká: "Ty toho při vaření ívc nakecáš, než uvaříš, jako Koblížková!"

KOUPELNA

Mluvící váha pro zazobance

Tato váha je obdarována kouzlem řeči, zpravidla svým majitelům říká, kolik váží, kolik vážili minule, jak by se měli stravovat a ještě je srovnává s průměrem obyvatelstva. Váha však nemá funkci jenom vážící, lze na ní měřit velikost chodidel a pokud je někomu věnována jako dárek, říká i, jak to dotyčnému dneska sluší a s váhou má posunuté měřítko.

Zrcadlo pro každou domácnost

Hodnotí účes, hodnotí vrásky, hodnotí, jak se obléknete. Někdy však mají svojí hlavu, zvláště zrcadla starší. Ty pak neustále nadávají na dlouhé vlasy, odhalená kolena a výstříhy. Existuje ale mnoho a mnoho druhů v různých provedeních a takové zrcadlo má většinou každá domácnost. Účelem hlavním je však, abyste se prohlédli.

Špunt

Jedná se o malou součástku, která se strká do otvoru, kterým odtéká voda z vany. Většinou bývá gumový a černý. Když je voda až po okraj, špunt si toho všimne a vytáhne se. Je ale značně nespolehlivý, takže se začíná vyměňovat za klasickou díru pod okrajem vany. Navíc, často, když si na něj sednete křičí "Au" Přesto ho ale doteď vlastní většina kouzelnických rodin, je to takový klasika. Bohatší rodiny ho nemají, nechtějí být při relaxaci rušeni "auáním"

OBÝVACÍ POKOJ

Drbátko

Nemusí být vždy v obývacím pokoji, ale zpravidla ho vlastní každá domácnost. Létá po pokoji a když si někdo sedne či se jinak v místnosti uvelebí, začne ho drbátko drbat. Tvar má podobný ruce a většinou bývá ze dřeva. Některým lidem vadí, ale většina ho zbožňuje. Zavedený je též název Drbák či Škráblo. Není však příliš vhodné do domácností, kde je příliš zvířat, kočky na něj totiž často útočí.

Prachoplaš

Bývá používán bohatšími rodinami. Jedná se o hadr očarován kouzlem taky, aby absorboval prach, který všude přítomně leží v pokoji. Vypadá jako obyčejný hadr, šedivý, většinou čistý a někdy se i rád pomazlí. Na několik okamžiků se dokáže i vznést a dostane se i na vyšší nábytek, třeba knihovnici. Párkrát do roka se musí pořádně vyždímat, i když se tomu brání a snaží se vám zaškrtit prsty u rukou.

Rádio

Obyčejné rádio, které by nemělo chybět v žádné kouzelnické domácnosti střední vrstvy. Naladit ne něm lze pouze kouzelnické stanice, i když to bývá někdy problém. Tvar má většinou hranatý, nahoře anténu a po stranách dva reproduktory. Používá se k posлуování zpráv, pro zábavné programy nebo na posлуování hudby. Výběr stanic je jen ve vůli kouzelníka vlastního rádia.

PRACOVNA

Klec na sovy

Všichni se jistě shodneme, že klec pro jakékoliv sovy by neměla chybět ve vůbec žádné kouzelnické domácnosti. Co když bude sova vyčerpaná a potřebuje si lehnout? Klec slouží jako přístřešek pro sovy domácí a sovy cizí a v pracovně bývá umístěna u okna, které se většinou nechává otevřené. Může být z různých materiálů, od železa alabastru až po železo a ceny se taktéž různí.

Forcer 2006 Ultra

Kdo ze smetánky by ho také neměl, co? Vhodné pro běžné výlety po okolí, pro odreagování při famfrpálu, na zapůsobení na slečny či na kolegy v práci. Nebo na takové poletování po domě. Hlavní účel je však pro famfrpál a smetánka těmito košťaty podporuje městská famfrpálová družstva nebo je může

například zapůjčit škole. A za smetánku se považuj i prvotřídní hráči famfrpálu, takže je to nezbytná součást pro plnění jejich zaměstnání.

Nepovedený dárek

Vypadá různě a využití nemá žádné. Ale: "Přece se to nevyhodí?!" V pracovně je většinou skladují běžné rodiny. Užitek z nich neplyne, většinou bývají i neprodejně a často i staré. Mohou to být extrémně velké "bombardáky" anebo třeba příliš malé koště. Anebo svíčka, která nikomu z rodiny nevoněla. Či věc rozbitá anebo nevkusná. Do zeleně laděného pokoje se růžový slon s fialovými puntíky prostě nehodí!

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Dům pro smetánku krásný, pro střední třídu nudný... Škoda, že si s ním soutěžící nedal více práce :)

Co se týče vybavení - to mě moc nezaujalo, klec na sovy nebo Forcer přeci není žádná novinka!

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení:

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: - Střední třída mi přišla lazena lehce do mudlovska. (Co se stylu domu týče)

- A nějak mi nesedí pohledy u sídla smetánky.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 4

Slovní hodnocení: Stavby i předměty mi přišli bez nápadu, neinvenční, neoriginální. Mudla by nepoznal, že jde o něco, co nemá znát, i kdyby mu to bylo dáno až pod nos. Škoda.

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

1) STŘEDNÍ VRSTVA

<http://img.janforman.com/strednivrstvazwzv.jpg>

<http://img.janforman.com/strednivrstva2r2go.jpg>

2) VYŠŠÍ VRSTVA

<http://img.janforman.com/vyssivrstvah70x.jpg>

<http://img.janforman.com/vyssivrstva25ua7.jpg>

3) POKOJE

Kuchyně	
Střední vrstva	Kotlík potažený zlobří kůží – každá dobrá hospodyňka by měla mít tento kotlík, pokud nechce nic připálit. Kotlík je totiž potažen zlobří kůží, přesněji řečeno kůží z paty. Samozřejmě je potažena pouze vnější část dna, vnitřní část je dokonale vyleštěna. Díky zlobří kůži se jídlo nepřipalí ani příliš nepřehřeje a ani samotný kotlík to ochrání před černými čmouhami od plamenů.
Smetánka	Křišťálová lednička – jedná se o ledničku vyrobenou z ledové křišťálu, do které se mohou dávat potraviny, aby zůstaly dlouho čerstvé a požitelné. I když je vyrobená z ledového křišťálu, nesálá z ní žádný chlad, jelikož sám křišťál vydává zvláštní sílu, která na potraviny takto působí. A ještě také potraviny nenačchnou pachy z ostatních jídel.
Obě vrstvy	Nádobí Baby Jagy – každému kouzelníkovi se již několikrát stalo, že se mu v kuchyni ztratilo nádobí a již ho nikdy nenašel. A právě proto je tu toto nádobí, které je opatřeno kouzlem proti jakékoliv krádeži a vždycky bude na svém místě. Sbohem všem krádežím. Může se schovat a vyndat jen při zvláštních příležitostech, či se může stále používat. Je také opatřeno kouzlem proti poškození.

Koupelna	
Střední vrstva	Jezerní skříň – jedná se o skříň, která je vhodná do velmi vlhkých koupelen. Tato skříň je vyrobena ze dřeva, které se nějakou dobu povalovalo ve vodě a poté bylo vysušeno. Skříň do sebe vstřebává všechnu vlhkost v místnosti a plísň také zmizí. Díky vstřebané vlhkosti se skříň stává pevnější a déle vydrží jakoukoliv zátěž.
Smetánka	Lichotivé zrcadlo – neboli také „Královnino zrcadlo“, je založeno na principu, že kouzelníkům stále lichotí a říká jim, jak jsou krásní, pokaždé když se do něj podívají. Zrcadlo je celé ze zlata, zdobené dračími rubíny a měsíčními kameny. Každá kouzelnice si bude připadat jak Kráska a každý kouzelník jak Krasoň.

Obě vrstvy	Kachličky z Atlantidy – nejsou drahé, takže si je mohou dovolit obě vrstvy. Pokaždé, když si někdo napustí vanu, na kachličkách se promítne podmořský život. Slouží především k navození příjemné a relaxační atmosféry, ale kouzelník tak může vidět, jaké krásy se skrývají v hlubinách oceánů, bez toho, abyste riskovali svůj život v těchto vodách.

Obývací pokoj	
Střední vrstva	Dustyfro – jedná se o žábu, která se živí prachem. Dá se chytnout skoro v každém velkém skladišti. Doma se potom vypustí, a olizuje prach z věcí, či ho nechá na sebe napadat. Doporučují se min 3 žáby do obývacího pokoje, jelikož pokud je moc prachu, žáby se přejí, nafouknou se a prasknou, čímž vznikne úklid navíc a také zbytky žáby příliš nevoní.
Smetánka	Krb z dračích kamenů – pokaždé když se v krbu zapálí oheň, plamínky začnou přemítat nějakou scénu z dračího života. Záleží, z jaké oblasti jsou kameny získány, pokud chce kouzelník vidět dračí bitvy, měl by si nechat udělat krb z oblasti, kde docházelo k častým dračím válkám, pokud chce vidět hnízdiště draků s mladými je dobré mít zase kameny z takovéto oblasti.
Obě vrstvy	Mušle z Bermudského trojúhelníku – nejlépe je jí užívat během horkých letních dnů, kdy se kouzelníci chtějí trošku shladit. Z mušle totiž vychází osvěžující mořský vítr, který sebou přináší vůni moře a příjemné šumění, takže po zavření očí má každý pocit, že se nachází u moře. Navíc ještě tato mušle odhání hmyz, jako jsou například komáři, vosy, mouchy a podobně.

Pracovna	
Střední vrstva	Salamandří škrtátko – může se stát, že si kouzelník zapomene hůlku, či že neumí jinak rozdělávat oheň v krbu či si zapálit petrolejovou lampu, kvůli čtení či práci. Proto je dobré, aby bylo po ruce vždy salamandří škrtátko. Jedná se o dva menší lámové kameny, které jsou potaženy kůží ze salamandrů. Stačí kameny o sebe škrtnout a plamínek je na světě.

Smetánka	Egyptské lampy – jak název napovídá, tyto lampy jsou vyrobené v Egyptě a slouží k tomu, že je místnost vždy dokonale osvětlená a v žádném koutě není stín, kam by se mohlo něco nebo někdo schovat. Ať už je venku tma či jen zataženo, lampa poskytne dostatek světla, takže se kouzelník může věnovat psaní, čtení či učení, bez toho aby si kazil oči v přítmi.
Obě vrstvy	Sada na výrobu neviditelného inkoustu – jedná se o malou černou skříňku, která je zdobená různými ornamenty. Tato skříňka obsahuje veškerý potřebný materiál na výrobu a použití neviditelného inkoustu. Aby bylo zajištěno bezpečí, že se dostane do skříňky jen právoplatný majitel, je skříňka opatřena sadou různých zámků, které umí překonat jen majitel.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 8

Slovní hodnocení: Tady musím hlavně pochválit předměty. Jsou zajímavé a neobvyklé. Opravdu si dokážu představit, že by je jejich majitelé ocenili :) HORší je to s domky... ten pro smetánku je zcela obyčejný... a pro střední vrstvu.. nu, je trošku "rozjetý" ale jinak taky nic moc nového ;)

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení:

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 12

Slovní hodnocení: První, vcelku bez připomínek.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: U staveb kromě netipického tvaru oken nenacházím nic zajímavého, kouzelniků hodného. Předměty mne nezaujaly, nenašla jsem ani jeden, který bych vyloženě musela mít. Při představě, že mi žába olizuje předměty v domě mne spíš jímala hrůza. A podlízavé zrcadlo? Dejte pokoj.

TEODORIK VALDORIUS

"Určitá asymetričnost obrázků je záměrná"

AD1)

<http://img99.imageshack.us/img99/7685/stredni.jpg>

AD2)

<http://img683.imageshack.us/img683/3995/smetanka.jpg>

AD3)

KUCHYŇ

STŘEDNÍ VRSTVA (SV)

Když nahlédnu do kuchyně, hned se mi do nosu vloudí nádherný závan připravovaného jídla. Jedná se o nevelkou místnost uspořádanou do písmene „U“. Uprostřed je velký víceúhelníkový dřevěný stůl tmavé barvy. Kolem je rozseto plno roztodivných židliček. Kuchyňská linka je také dřevěná, trošičku zašlá a obložení za ní je z tmavozelených kachliček se vzorem karkulinek. Police i skříňky jsou napěchované roztodivnými přísadami a nádobím. V rohu je cihlový krb pro přípravu pokrmů. Podlaha je tvořena zašlou cihlovou pokrývkou. Ze stropu visí víceramenný svícen se svíčkami. Zrovna nyní je pomocí kouzla v dřezu umýváno nádobí.

Žrout-velice praktická věčička. Má podobu kovové krabice s velkými ústy. Veškerý odpad zde stačí vhodit a ústa jej zpracují. Kde se poděje zbytek to nevíme.

VYŠŠÍ VRSTVA (VV)

Velice prostorná je tato kuchyň. Má tvar víceúhelníku. Celá je obložena staroportugalskými kachlíky s modrým vzorem. Podlaha je mramorová. Uprostřed místnosti dominuje velký litinový sporák. Kolem něj, u zdi je rozmístěno plno pultů. Nad nimi se houpají nejrůznější pánve, kotlíky a hrnce. V jednom z rohů je prosklená komoda s velice luxusním porcelánovým setem, skleněnými karafami a nejrůznějšími skleničkami. Ihned nás upoutá to, že je zde plno skřítků, kteří se o vše starají.

Výhovorník- přístroj hodně podobný dřevěnému mudlovskému rádiu z počátku 20. století. Ovšem slouží k udílení požadavků do kuchyně, od pánů domu.

Neutrální předmět, je Peprník. Název vsutku neobvyklý pro předmět, který vypadá jako koště. Jakmile se objeví v kuchyni na zemi nebo na stolech nějaký nepořádek ihned jej smete do připraveného koše.

KOUPELNA

SV

Koupelna trošku úzká, vykachličkovaná bílými obklady. Nachází se zde jedna mosazná vana, umyvadlo, hordy ručníků a koš na špinavé prádlo. Na zemi je poduška. Je tu cítit vanilka.

Kachnička-velice pěkný žlutý keramický předmět ve tvaru kachničky. Pokud někdo vstoupí do místnosti, otevře svůj zobáček a z něj se rozline nádherná vanilková vůně.

VV

Mramor, mramor a zase mramor tu vládne, trošku je jím tu přeplněno. Mramorové vany, mramorové toalety, umyvadla, ohřívadla a snad i ten koberec na zemi je z mramoru. Místnost je skutečně prostorná a laděná do růžových barev.

Parník-Tento kouzelnický radiátor umí vytvářet páru, bublinky do koupele a také foukat chladný a studený vzduch. A to vše za doprovodu populárních písní skupiny Hnilé játro.

Neutrální: Mydlenka-malá slonovinová krabička. Když do něj vložíte ruce, krásně Vám je namydlí, opláchne a osuší.

OBÝVACÍ POKOJ

SV

Obdélníkový obývací pokoj se schodištěm v rohu a ohništěm v druhém. Na zdech jsou rozvěšeny nejrůznější obrázky a upomínkové předměty, které na Vás neustále pomrkávají. Na parketové podlaze je pestrý koberec. Vévodí zde velká polstrovaná sedačka z podivuhodným stolkem uprostřed.

Skřehotálek- Podivuhodný stolec celý z podivného dřeva. Pokud na něj něco položíte, ihned spustí nějakou průpovědku, básničku nebo žertík.

VV

Je to vskutku óobrovská místnost obložená mahagonem. Na podlaze je rovněž ušlechtilé dřevo s ornamentálními vzory. Ta je částečně krytá drahými koberci s magickými vzory. Okolo zdí jsou nejrůznější plastiky a trofeje z cest dřívějších majitelů. Pozor nedotýkat se! Je tu také mnoho kožených tmavých křesel pamatující slavné doby předků. Místnosti vévodí ohromný krb zabírající celou jednu stěnu.

Stojící sluha-Kamenná skulptura draka v podživotní velikosti. Uvádí svým mocným hlasem hosty do tohoto pokoje. Raději si je proto zacpěte.

Neutrální: Samočisticí koberec- Odpuzuje veškerou špínu. Někdy také nepořádek, který na něj dopadne, odhazuje na původní upustitele.

KNIHOVNA

SV

Knihovna vypadá spíše jako kumbálek bez oken. Hned na Vás dýchne vůně starého papíru a klišu. Po obou stranách tu jsou rozviklané šestipatrové police naplněné, knihami, svitky a

sešity. Na první pohled lze vidět, že je často používaná. Uprostřed je polstrované křesílko s vyřezávaným stolíkem, který zobrazuje sovu podpírající svými křídly rozevřenou knihu.

Šváb- Tento zlatavý kovový brouček je vskutku výborný vyhledávač. Stačí jen vyslovit slovo a on ihned vyhledá knihu, v které se dané slovo vyskytuje. Když jí najde, začne u ní chřestit krovkami.

VV

Honosná místnost sahající do druhého patra. Kam se oko rozhlédne jsou všude samé knihy vázané v kůži. Všude jsou úhledně upořádaná pohodlná křesílka, masivní stoly se židlemi a plno nejrůznějších glóbů a podivných vrčících a brumlajících přístrojů .

Předčítač-Bronzová socha goblina se sepnutýma rukama. Když do nich vložíte knihu, začne Vám ji předčítat. Pamatuje si také poslední stranu, kterou četl naposledy.

Neutrální: Bludník- Neboli poletující papírový lampiónek, který rád přisvítl čtenáři nad jeho prací. Klidně i za plného světla.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 4

Slovní hodnocení: Nápad na domy je zajímavý, ale chybí druhé pohledy. Výbava zabírá jen 4 palce, zbytek je popis pokojů, který se po nikom nechtěl. Nápady samy o sobě mě taky moc nezaujaly.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 4

Slovní hodnocení:

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 4

Slovní hodnocení: - postrádám 2 obrázky

- nebylo dle mého dodrženo zadání, co se délky týče. Délka byla nahnána popisem místností, což nebylo zadáno.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Nedodržena počet obrázků, měly být 4, ne pouze dva. Popisy předmětů příliš krátké, zbytečně uváděny popisy místností. Líbila se mi mydlenka, jsem od přírody zlenivělá. Jinak mne předměty příliš nezaujaly.

4 29.04.2010 - 09.05.2010

Jistě každý znáte alespoň jednu kouzelnickou kapelu, jako jsou Sudičky, Půlnočníček na tahu a jiné. Vaším úkolem bude vymyslet Vaši vlastní kapelu a samozřejmě přidat

ukázkové písně.

Požadavky jsou následující:

1. originální, ovšem kouzelnický, **název kapely**
2. krátké **info o kapele**, včetně členů kapely
3. **5 písní s kouzelnickým tématem**, a to po jedné vánoční, valentýnské, jedné pro děti či mladé, anebo pro postarší kouzelníky (záleží o jakou kapelu se jedná), jedné o osobě ze světa kouzel, nikoli však z naší školy, a jednu s libovolným, ovšem opět kouzelnickým tématem.

Každá píseň bude mít název, a obsahově bude mít minimálně a též maximálně 5 slok + refrén o 2 slokách, a bude převážně rýmovaná, tedy více jak ze 3/4.

Pozor, jedna sloka může mít minimálně 4 verše a maximálně 6 veršů!

V písních se vyhněte opěvování násilí, černá magie, Smrtijedů, a Toho-jehož-jméno-nesmíme-vyslovit.

Info o kapele, tedy 2) bod, sepište maximálně na 6 palců.

Hodnotí se splnění zadání, nápad a originalita. U druhého bodu se hodnotí originalita, nikoli kvantita!

PAUL BREWER

MÁSLOVÁ WHISKEY

Jedná se o chlapeckou hudební skupinu původem z Londýna.

Vše začalo setkáním tehdy patnáctiletého kouzelníka Raula McScrubeho se svým kamarádem Frunkem Gaengroweem. Prý pili máslový ležák tak dlouho, že v kombinaci s ohnivou whiskey došli k nápadu vytvořit kapelu. A jelikož už byli tehdy značně opilí, pojmenovali ji "Butter whiskey", což se dá do češtiny volně přeložit jako Máslová whiskey.

Jejich kariéra se zprvu nevyvíjela nijak slibně, taková ta klasická sklepní paráda. Ovšem hned po registraci do SKHS (Společnost kouzelnických hudebních skupin) a s jejich prvním vánočním songem zvaným "Vánoční pohoda" se dostali na klubovou scénu.

Tam se prosadili kvůli několika faktorům:

Vzhled, název, vzhled, netradiční songy a pak samozřejmě vzhled.

Frank je totiž napůl skřet a napůl člověk. Raul je sice "jenom" člověk, ale i tak je jeho vzhled rebelský. Jeho pokožka má fialovou barvu, jeho oči jsou tmavě zelené, uši má dlouhé a jeho tyrkysové vlasy má vyhnané do výšky jednoho metru. Nikdo sice neví, zda je to opravdové, anebo udělané chytrým kouzlem, ale i tak je mládež jeho vzhledem značně inspirovaná. Frank se možná nedrží tolik trendů a je trochu zatrpklý, ale i tak ho mají posluchači rádi.

Jejich hudba je těžce popsatelná, u mudlů by se dala přirovnat k "punku", čili stylu, kde nejde tolik o hudbu, ale převážně o texty a vzhled kapely. Hrají na bubny, el. kytaru plus na zelektrizovanou australskou domorodou fujaru.

Občas si přizvou nějakou amatérskou zpěvačku, pokud chtějí hrát píseň, na kterou ženský hlas potřebují.

Oblíbenost si získali hlavně svojí komunikativností s médii. Odbytími typu "Musím se jít postarat o mojí farmu vlakovlků" anebo "Promiňte, jitrnice rodí" si získávali stále více fanoušků. S hitem "Like a werewolf" se přesunuli z klubových scén na koncerty větší a s melanchonickou písní "Láska" si získali i pár otrlých fanynek. Jejich koncerty jsou tak hlasité, že se i stalo, že mudlové přes všechna bezpečnostní opatření něco slyšeli. Vše se však dalo do pořádku.

Na jejich texty existuje spousta názorů, prý je vždy vymýšlejí u whiskey a Raula už několikrát našli zpívajícího v kanálu. Fanoušci jim ale všechno odpustí!

Na svém turné po Střední Evropě se Frank proslavil svým výrokem po tom, co selhala technika. "Když budete všichni hrozně moc potichu, tak nás uslyší i ti v desáté řadě." A myslel to vážně. Diváci se tehdy mohli potřhat smíchy. Takže, hudba nic moc, texty rebelské, extravagantní vzhled, ale hlavně to, že na koncertech je whiskey zdarma! (nepočítaje cenu lístku)

Zde jsou jejich originální písně přeložené z angličtiny:

VÁNOČNÍ POHODA

(-pomalejší, použity i flétny, občas "přikníkávají" malé děti-)

Když váánoční čas chvátá k nám,
tak nikdo *(-pomlka-)* nechce býti sám.
A jak sníh padááá *(-pomlka-)* níž,
Váánoce jsou stále blíž.

Hafoň i maguár,
úúúponice jedovatá *(-rychle-)*
Fleutýna dáárky nadělí,
bude tady *(-pomlka-)* natotatáá!

Re:

Jó, to jsou Vánoce,
zima už je tady!
Krb vesele plápolá,
rozdělujem dary!
Jó, to jsou Vánoce,
všichni se *(-pomlka-)* setmelí.
A ta radost s dáárečků,

všichni *(-pomlka-)* se, máme rádi.

Mozkomoři neslaví?

(-chvíle pauzy-)

Kecy, kecy, v kleci!

I oni si zatrsaj',

PLECY, PLECY, PLECY! *(-hlasitě-)*

A mozkomoři dárky?

No, to nechtějte vědět! *(-bez zpívání, pouze řečeno-)*

Krb vesele plápolá,

Ježiš, chytá stromek!

Zapálil i sedačku,

nevadííííí,

stála jen za pár svrčků,

stejně byla na sra *(-pomlka-)*

Re:

Jó, to jsou Vánoce,

zima už je tady!

Krb vesele plápolá,

rozdělujem dary!

Jó, to jsou Vánoce,

všichni se *(-pomlka-)* setmelí.

A ta radost s dáárečků,

všichni *(-pomlka-)* se, máme rádi.

Však nejlepší je *(-pomlka-)* pohoda,

tak odložíme sváár.

Osidlo nás polechtá,

škodné, jak komár!

(-mluvení, nikoliv zpěv-)

Vlkodlak se přitulí, skřítcí stoly postrojí.

(-mluvení, nikoliv zpěv-)

Re:

Jó, to jsou Vánoce,

zima už je tady!

Krb vesele plápolá,

rozdělujem dary!

Jó, to jsou Vánoce,

všichni se *(-pomlka-)* setmelí.

A ta radost s dáárečků,

všichni *(-pomlka-)* se, máme rádi.

(-pomalá, střídání mužského a ženského hlasu-)

Láááaska,

pocit nám všem..asi blízkyýýý (-utahaně-)

milování nás zahání,

do pocitu,

blaženosti.

Srdce...jsi mi zničila,

rozervalas...vedví.

Já jen půůl člověka te-edř,

jak jezera, bez dní.

Re:

Proč..řekni mi, proč?

Ten chlad v srdci...studí.

Jiného sis našla.

Pocit prázdna, bolí.

Jsem jak ryba...bez vody.

Jak studna, co hoří.

já budu navždy jenom tvůj,

ze'd tvé lásky...se boří.

(-ženský hlas, už bez smutného podtónu-)

Nezoufej, můj miláčku.

Promiň, udělala jsem chybu.

Vem si zpátky moje srdce,

nechci už víc planých slibů.

Promiň mi to,

budem zase spolu?

Srdci poručit nedokáži,

spadla jsem až..dolů.

Vím, že slova nestačí.

MILUJI TĚ!

Re: + Budem zase spolu, vylezem až v horu!

(-společně-)

Láska, jak Amorův šíp,

ta bude v nás stále vřít.

náš vztah, ať nahoru či dolů,

přehluší i mandragoru.

Re:

Proč..řekni mi, proč?

Ten chlad v srdci...studí.

Jiného sis našla.

Pocit prázdna, bolí.

Jsem jak ryba...bez vody.

Jak studna, co hoří.

já budu navždy jenom tvůj,

zeď tvé lásky...se boří.

Miluji tě, navždy! (-společně, do ztracena-)

JAKO VLKODLAK

(silný uřvaný refrém vyplněný pomalými slokami)

Ulicí se plouží,
usši napjaté,
pach krve se blíží,
o úplňku, tady, teď. (-pomalu a tajemně-)

Re:

Jako vlkodlak!

/: o úplních se porbouzet:/ (-přerývaně s textem "Jako vlkodlak"-)

Jako vlkodlak!

/: proklet v těle svém:/ (-přerývaně s textem "Jako vlkodlak"-)

Jako vlkodlak!

/: muka v těle chlupatém:/ (-přerývaně s textem "Jako vlkodlak"-)

Jako vlkodlak!

/: smrt se měsem blíží:/ (-přerývaně s textem "Jako vlkodlak"-)

Drápy se lesknou ve svitu měsíce,
tlama od krve,
tam, kde je lidí nejvíc,
tohle není...poprvé.
Bestie se blíží,
strach se vzduchem šíří.

Re:

Jako vlkodlak...

Osvobodit nelzese,
z vlčího spáru,
tohle břímě se ponese,
do posledního škváru,
možná si říkáš : "Proč?"
Osud je však nevyzpytatelný.

Oči zúžené,
zavytí,
zuby sevřené,
zahubí.
Bolest nezná hranice.

Re: Jako vlkodlak..

(-dětský hlas, bez hudby, do ztracena-)

Mamí, můžu být vlkodlakem?

Ne, zlatíčko. (-ženský hlas-)

Já chci ale taky tak velké zuby.

Víš, maličký, vlkodlaci jsou prostě zlí.
Ale mamí, já chci!

ZE ŘÍŠE POHÁDEK

(refrém zpívají společně s dětmi, jinak v této písničce je hodně výrazná výše zmiňovaná australská "fujara")

Děti, kolik znáte pohádek?

Sněhurku, či Zlatý pohárek?

To já jich znám mnoho,

tak uvidíme, kdo z koho!

Re:

Relikvie, trpaslíci, skřítki,

zatancují si v pohádce spoluuu,

nemračte se, neděste se, odvažte se!

Vždyť jsme v dětském sboru.

Polednice, klekání, hůůů.

No tak, nebuďte smračení,

vždyť je to jen STRAŠENÍ (-hlasitě-)

Kouzelníci vydali se na draka,

drak však chrlil ohně oblaka.

Kouzla nešla, dráček zuřil

a košťata na prach vzduřil.

Naštěstí však utekli a dort z draka...upekli!

Testrál jednou letí vzduchem,

testrálici opatřit,

najde ji a šťastně spolu,
mohou na lovit vyrazit.
Nejdou ale lovit děti,
kdo by stál o tohle smetí?!

Skvorejšíí maj'v lese bál,
každý se na ten bál bál.
Bál si Brumbál na ten bál,
avšak, řekl kufru: "Bal!" a vyrazil na bál.
Vrchní skvorejš jménem Balbal se Brumbála bál a zrušil ten bál.

Re:

Relikvie, trpaslíci, skřítci...

Pohádky a příběhy,
to je naše hobby!
A ten kdo jich pozná nejvíc,
ten se nejvíc doví!

KOMENTÁŘ POROTY CHYBÍ

Selena Enail Smithová

Krotitelé hůlek

Každý z nás má svoji oblíbenou skupinu, vždy se k nám dostane jedna skupina, která nám nějakým způsobem přiroste k srdci. Mou oblíbenou skupinou jsou „Krotitelé hůlek“, a proto jsem si je vybrala pro tento úkol.

Tato skupina je poměrně nová, vznikla teprve před několika lety, a vlastně se to všechno seběhlo jen náhodou.

Psal se rok 2006 a do jedné zapadlé kouzelnické hospůdky přišla dívka tmavé pleti jménem Monique. Bylo na ni vidět, že ještě před malou chvílí brečela. Chtěla si jít sednout k baru, ale zakopla a plácla sebou o zem. Všichni se jí smáli až na jednoho mladíka, který k ní přistoupil a nabídl jí pomocnou ruku. Stáli tam a dívali se do svých očí, on avšak jen usmál a odešel. Monique si celá roztřesená sedla k baru, když se k jejím uším donesla hudba, při které si vzpomněla na moře, a která se do tohoto místa vůbec nehodila.

Video: (pokud se nezobrazí, zde je odkaz <http://www.youtube.com/watch?v=SaTnL0xvCvk>)

Podívala se tím směrem, a všimla si tří postav na malém pódiu – Patrika, Alexandra a Lucy. Jakmile dohráli a začali si pomalu balit své věci Monique se za nimi vydala a pozvala je na skleničku něčeho dobrého ...

Dalo by se říci, že toto byl počátek „Krotitelů hůlek“.

Důležité události

Rok 2006 – do skupin se přidala Monique a Cornelia, vznikl název skupiny, začínají se psát nové písně

Rok 2007 – vydávají se na první turné po kouzelnických festivalech, či hrají na akcích pořádaných kouzelníky na ochranu přírody a mudlů. Vydávají svoji první gramofonovou desku s názvem „Krotitelé hůlek bez hůlek“.

Rok 2008 – začíná se o nich psát, hlavně tedy v časopisech o hudbě, jako například v „Zpěv Sirén“. Vyhrávají první místo v rámci hudebních cen udělovaných Odborem pro hudbu s názvem „Kosák“.

Rok 2009 – vydávají dvě nové gramofonové desky „Fénixův pláč“ a „Smích Večernice“, koncertují po celé Evropě.

Rok 2010 – prozatím pracují na novém projektu

ČLENOVÉ KAPELY

Monique – romantická duše, která to o sobě bohužel neví. Vystudovala Akademii sv. Consuely v Helsinkách, se zaměřením na zpěv

Lucy – takový d'áblík celé skupiny, který nic nezkaží, sbírá trojí nehty a je velkou ochránkyní přírody

Cornelie - než přišla do skupiny, žila v azylovém domě pro kouzelníky, všimli si jí však „Krotitelé hůlek“ a tak už nouzí netrpí

Patrik – vrhl se na dráhu manažera skupiny, a k tomu v ní ještě hraje, občas toho má však nad hlavu. Když mu bylo 18, utekl z domova.

Alexandr – fintil a dobrý přítel, který nezkaží žádnou legraci, občas o něm jeho přátelé říkají, že je „Na zabití!!“

Video: (pokud nepůjde, zde odkaz <http://www.youtube.com/watch?v=OyE1AJqTur8>)

Celý den Monique přemýšlela, o čem bude nová písnička, kterou napíše. Když přišla do svého pokoje, podívala se z okna, ale nápad stále nepřicházel. Monique znepokojeně došla k psacímu stolu a lehce prsty přejela po dřevě. Její ruka směřovala do přihrádky, odkud si vytáhla pergamen a několik dalších papírů. Sedla si na židli, vytáhla inkoust, do kterého namočila brk. Vzpomněla si na Vánoce a začala pomalu psát. Její tahy byly lehké, chvílemi to vypadalo, že se ani brkem nedotýká papíru. Její mysl, která ještě před chvilkou byla bez nápadu, chrlila jeden řádek za druhým, a přitom si představovala melodii, která bude píseň doprovázet.

Video: (pokud nepůjde, zde odkaz <http://www.youtube.com/watch?v=smqEVcjDb0E>)

Kouzelné chvíle vánoční

1) *Sněhová vločka z nebe se nese,*

V sobě posláni si nese.

Říká nám, že Vánoce se blíží,

Je čas, abychom si byli všichni blízcí.

Žádný pláč, křik či nenávisť,

Je čas lásky, přátelství a míru oslavit.

2) *V temném lese kentauři si zpívají*

Písně vánoční, jak koše plné dárků k nim dorazí.

Žádné války s kouzelníky nebudou,

V tento čas luky a šípy zakopou.

Vánoční stromek si ozdobí,

Vánoční písně si kentauři společně zapějí.

Ref.:

Tak nech tu vločku sklouznout po tváři své,

*Naslouchej poselství, které si v sobě nese.
Otevři kouzelníku času vánočnímu srdce své,*

Tolik krásy a lásky jistě unese,

Vždyť jsou přece Vánoce.

Stoupni si bez řečí pod jmelí,

Tam tě osud tvůj políbí.

Dej si teplý ležák máslový,

Ten tvé zkrhlé tělo zahřeje,

Vždyť jsou přece Vánoce.

3) *Podívej, jak všichni kolem dovádí,*

Kolik radosti přinese sněžení.

Malý skřítek se schoval ve sněhové peřině,

Kouzelník, před kterým utekl, se tváří nevině.

Všechno to jsou hrátky spojené se zimou,

Kdy se všechny nezbednosti prominou.

4) *Zajdi za lesníkem a popros ho,*

Aby stromek malý donesl ti.

V pokoji vystav si a ozdob ho.

Pak na kouzlo vánoční vzpomeň si,

Světlušky tak k sobě přilákáš,

A tvé oči oslepí ta božská zář.

5) *Tam nech se nést na vlně vánoční,*

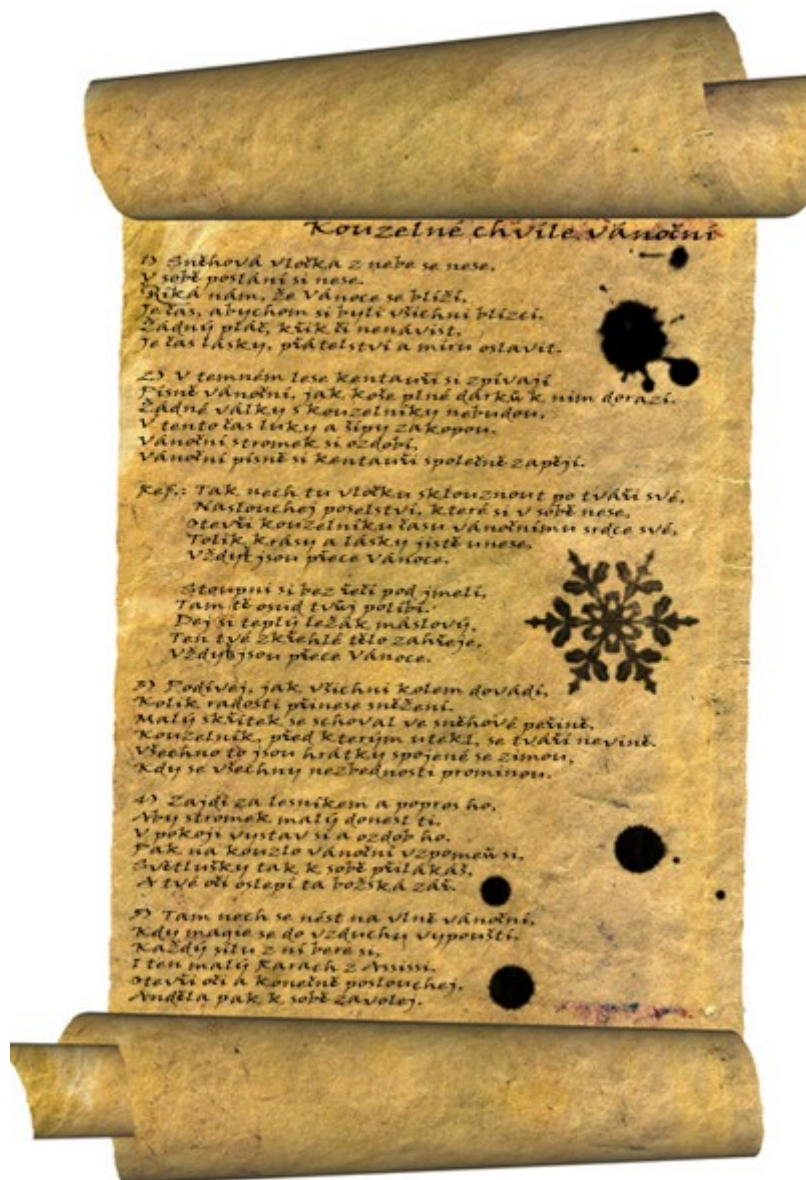
Kdy magie se do vzduchu vypouští.

Každý sílu z ní bere si,

I ten malý Rarach z Assissi.

Otevři oči a konečně poslouchej,

Anděla pak k sobě zavolej.

Kouzelné chvíle Vánoční

1) Sněhová vločka z nebe se nese,
V sobě poselství si nese,
Říká nám, že Vánoce se blíží,
Je lás, abychom si byli všichni blížeí,
Žádný plát, káňk či nenávisť,
Je lás lásky, přátelství a míru oslavit.

2) V tmavém lese kentaurovi si zpívají
Písně Vánoční, jak Kosa plně dárků k nim dorazí,
Žádné války s kouzelníky nebudou,
V tento čas lásky a lápy zakopou,
Vánoční stromek si ozdobí,
Vánoční písni si kentaurovi společně zapíjí.

Ref: Tak nech tu vločku sklouznout po tváři své,
Nastouchej poselství, které si v sobě nese,
Otevři kouzelníka času Vánočním srdce své,
Tolik krásy a lásky jistě unese,
Vždyť jsou přece Vánoce.

Stoupi si bez čelí pod jmelí,
Tam tě osud tvůj políbí,
Dej si teplý ležák máslový,
Ten tvé skřehaté tělo zahřeje,
Vždyť jsou přece Vánoce.

3) Podívej, jak všichni kolem dovídá,
Kolik radosti přinese sněžení,
Malý skřítek se schoval ve sněhové pokrývce,
Kouzelník, před kterým utekl, se tváří nevině,
Všechno to jsou hrátky spojené se zimou,
Kdy se všichni nezbednosti promínou.

4) Zajdi za lesníkem a popros ho,
Aby stromek malý donesl ti,
V peceji vystav si a ozdób ho,
Pak na kouzlo Vánoční vzpomeň si,
Světelníky tak k sobě přiláká,
A tvé oči oslepi ta božská zář.

5) Tam nech se nést na vlně Vánoční,
Kdy magie se do všudichy vypouští,
Každý sítu z ní bere si,
I ten malý Karček z Assisi,
Otevři oči a konečně poslouchej,
Andělka pak k sobě zavolej.

Dny plynuly rychle, tak jako voda v potoce. Příroda se nestačila ještě pořádně vzpamatovat a byl tu zase Valentýn. Monique tento čas nesnášela, všude samá láska, a ona tu svojí ještě nenašla. Ležela na kanapi a snažila se spát. Spánek, ale stále nepřicházel. Sáhla tedy po kousku papíru, který se válel opodál, nahmatala tužku, která byla pod kanapem a s nevolí se pustila do psaní.

Chci vědět ...

1) *Sním o přítomnosti něčeho mezi námi,*

Snad Amor střelil svůj šíp mezi nás.

Pojď blíž.

Stůj při mně v této chvíli,

Pomoz mi smířit se s realitou,

Že možná temné kouzlo oddělí nás.

2) *Na moment dovol mi zapomenout,*

Na to, co možná stane se.

Obejmi mě, a šepťej mi do ucha,

Že nikdo nezlomí našeho ducha.

Chci cítit tep tvého silného srdce,

Chci věřit, že nic z toho nestane se.

Ref.:

Chci vědět, zda přijmul jsi mé srdce,

Jinak bude zlomené a bezcenné.

Změní se v kus kamene,

Jako upír na světle.

Tak nenech mě prosím čekat,

Já stále čekám na tvoji odpověď.

Chci vědět, zda přijmul jsi mé srdce,

Zda vydržíš se mnou až do konce.

Já svou lásku neskrývám,

Já se toho citu jen tak nevzdávám.

Budu tě milovat do konce všech dnů a světa,

Já budu tě milovat do konce všech dnů a světa.

3) *Vzdálená zdá se mi tvá tvář,*

Jako kdyby jí halila nějaká zář.

Snad není to zář od hůlky,

Která rozervalá by naše city v půlky.

Vím, že jsi tu stále se mnou,

I když nevidím tvář tvou milou.

4) *Přítisknu se k tobě,*

Nikdy tě neopustím,

Takhle budeme spolu ležet v hrobě,

Vždyť tu budu pro tebe a nikdy tě neopustím.

Vím, že ten cit je mezi námi,

Že ten cit nezmizel někde v dáli.

5) *Pojď blíž,*

Tam kde jsme byli před mžikem,

Než mezi námi byla ta magická mříž.

Pojď a zůstaň aspoň na moment,

Nebud' jak můj soubojový oponent.

Já prosím tě, pojď blíž.

Konečně píseň dopsala. Připadalo jí to jako věčnost, po které si lehla na kanape a usnula. V jejích snech jí hrála hudba a prolétaly obrázky milenců a romantických míst. Hudba byla krásná, ale smutná zároveň.

Video: (pokud nepůjde, zde odkaz <http://www.youtube.com/watch?v=zkbdnehABEs&feature=related>)

Monique byla po celém dni strašně unavená, tak rovnou zamířila do postele. Ani se nepřevlékla, prostě padla do měkkých peřin a hned usnula. Zdál se jí divný sen. Stála na pódiu, její skupina hrála nějakou melodii. Monique přistoupila k mikrofonu, a začala pomalu zpívat smutnou píseň.

Video: (pokud nepůjde, zde odkaz <http://www.youtube.com/watch?v=Bg57C0DzDk0>)

Můj!! Život kouzelný

1) *Už nejsem malé dítě,*

Které můžeš hýčkat na klíně.

Svobodu svou chci mít,

Život plnými doušky oslavit.

NKÚ a OVCE již mám za sebou,

Nejsem již holčičkou tvou maličkou.

2) *Ztracené světy chci navštívit,*

Záhady světa rozluštit.

Chci bojovat za správnou věc,

Nechci od tebe slyšet, že to je jen kec.

Vysoko v oblacích litat chci,

Chci vidět svět, tak jako nebeští ptáci.

3) *Často říkáš mi,*

Že chtěla by jsi vrátit čas,

Abych byla tvou malou holčičkou zas.

Pokud chceš mě vidět maličkou,

Zajdi rychle na Příčnou

A tam Obraceč času snad koupíš si.

4) *Pokud tohle se ti nelíbí,*

Pak už nevím, jak pomůžu ti.

Snažím se ti všechno vysvětlit,

Že kouzlit a po svém chci si žít,

Nechci ti jinak ublížit.

Ref.: Tak pochop mě prosím,

Nic víc nežádám,

Nejsem již tvoje maličká holčička.

Podívej se na mě!

Jsem už dospělá.

Tak podívej se na mě,

Jak jsem vyrostla.

Za chvíli budeš prosit mě,

Že chceš už být babička.

Tak otevři konečně oči své.

5) *Vypadá to, že mě vůbec nevnímáš*

A ani na mé prosby neodpovídáš.

Já teď budu si žít po svém,

Nezbývá než říct ti sbohem.

Proto sbohem říkám ti,

Kouzlem chci se od tebe odprostit.

Můj!! Život kouzelný

1) Už nejsem malé dítě,
Které můžeš hýčkat na klíně.
Zvobodu svou chci mít,
Život plnými doušky oslavit.
NKU a OVE již mám za sebou,
Nejsem již holčičkou tvou maličkou.

2) Ztracené světy chci navštívit,
Záhady světa rozluštit.
Chci bojovat za správnou věc,
Nechci od tebe slyšet, že to je jen kec.
Vysoko v oblacích létat chci,
Chci vidět svět, tak jako nebeští ptáci.

3) Často říkáš mi,
Že chtěla by jsi vrátit čas,
Abych byla tvou malou holčičkou zas.
Pokud chceš mě vidět maličkou,
Zajdi rychle na Příčnou
A tam obrazeč času snad koupíš si.

4) Pokud tohle se ti nelíbí,
Pak už nevím, jak pomůžu ti.
Snažím se ti všechno vysvětlit,
Že kouzlit a po svém chci si žít,
Nechci ti jinak ublížit.

Ref.: Tak pochop mě prosím,
Nic víc než žádám,
Nejsem již tvoje maličká holčička.
Podívej se na mě!
Jsem už dospělá.

Tak podívej se na mě,
Jak jsem vyrostla.
Za chvíli budeš prosit mě,
Že chceš už být babička.
Tak otevři konečně oči své.

5) Vypadá to, že mě vůbec nevnímáš
A ani na mé prosby neodpovídáš.
Já teď budu si žít po svém,
Nezbývá než říct ti sbohem.
Proto sbohem říkám ti,
Kouzlem chci se od tebe odprostit.

Monique odložila Denního Věštce. Nebyla moc nadšená z událostí, které se v kouzelnickém světě dějí. Podívala se na stěnu svého pokoje, kde jí visel plakát z mudlovské opery „Fantom opery“. Vzpomněla si na melodii, která v ní často hrála.

Video: (pokud nepůjde zde odkaz
<http://www.youtube.com/watch?v=dWsovuyv0jY&feature=related>)

Jak si tak pomalu vybavovala melodii, napadl jí text nové písně. Rychle odběhla k psacímu stolu, vytáhla kus papíru, namočila brk do inkoustu a začala psát.

1) *V zemi daleké,*

Kde není nebe modré ale krvavé,

Žije Pán,

Který utrpení a krev má rád.

Pro své poddané je tyranem,

A pro stoupence osvoboditelem.

2) *Vyhni se té zemi cizinče,*

Zde nečeká tě nic dobrého.

Temný Pán tu á své učence,

Ti budou ti chtít provést něco zlého.

Temný pán tu sedí na svém trůně,

Volá tvé jméno a čeká tě.

Ref.:

Drákula tj. jméno jeho,

Od něho můžeš čekat vždy jen něco zlého.

Zde žádná kouzla nejsou obranou,

Musíš mít znalosti, co budou ti ochranou.

Zda kříž, česnek či kůl ti pomůžou,

To už je jen něčí dohadou.

On byl první ten Temný Pán,

On dokonalý jest ze všech stran.

Snad modlitba ti pomůže,

Musíš se však pořádně zamyslet,

Co za vyšší bytosti budeš vzývat,

Protože ne každý tu něco zmůže.

3) *Zaposlouchej se do větru,*

Uслыšíš, jak tvé jméno nese se v něm.

Budeš jak omámen,

A tvé tělo a duše budou jeho majetkem.

Vytáhni hůlku a použij kouzlo,

Ne však na něho, ale svou osobu.

4) *Temný Pán je plný síly,*

On získal je jen svou pílí.

Celá století již tady žije,

On ví co kde je a nic se před ním neukryje.

Tam kde jsi ty, i on je.

5) *Cítí pach tvé teplé krve,*

Slyší, jak srdce lidské rychle bije.

Tak vyhybej se prosím té osobě,

Ty neznámý cizinče.

Jinak zle to s tebou dopadne

A možná tě už nikdy nikdo nenajde.

Temný pán Drákula

1) V zemi daleké,
Kde není nebe modré ale krvavé,
Žije Pán,
Který utrpení a krev má rád.
Pro své poddané je tyranem,
A pro sloupence osvoboditelem.

2) Vyhní se té zemi cizince,
Zde nečeká tě nic dobrého.
Temný Pán tu á své učence,
Ti budou ti chtít provést něco zlého.
Temný pán tu sedí na svém trůně,
Volá tvé jméno a čeká tě.

Ref.: Drákula tj. jméno jeho,
Od něho můžeš čekat vždy jen něco zlého.
Zde žádná kouzla nejsou ochranou,
Musíš mít znalosti, což budou ti ochranou.
Zda klíč, česnek, či kůl ti pomůžou,
To už je jen něčí dohadou.

On byl první ten Temný Pán,
On dokonalý jest ze všech stran.
Snad modlitba ti pomůže,
Musíš se však pořádně zamyslet,
Co za vyšší bytosti budeš vzývat,
Protože ne každý tu něco zmůže.

3) Zaposlouchej se do větru,
uslyšíš, jak tvé jméno nese se v něm.
Budeš jak omámen,
A tvé tělo a duše budou jeho majetkem.
Vytáhni hůlku a použij kouzlo,
Ne však na něho, ale svou osobu.

4) Temný Pán je plný síly,
On získal je jen svou pílí.
Celá století již tady žije,
On ví co kde je a nic se před ním neukryje.
Tam kde jsi ty, i on je.

5) Cítí pach tvé teplé krve,
Slyší, jak srdce lidské rychle bije.
Tak vyhýbej se prosím té osobě,
Ty neznámý cizince.
Jinak zle tě s sebou dopadne
A možná tě už nikdy nikdo nenajde.

Seděla u okna. V ruce držela staré album a prohlížela si staré fotografie. Narazila na jednu, kterou už dlouho neviděla. Jakmile se na ní podívala, zabořilo jí u srdce. Na fotografii byla ona se svým dávným přítelem, který už je dávno mrtvý. Po tváři se jí svezla slza, a začali pro sebe broukat písničku, kterou kdysi pro něho složila. Pokaždé před úplňkem, si spolu sedli ke krbu. On začal hrát na kytaru a ona tiše zpívat.

Video: (pokud nepůjde zde odkaz
<http://www.youtube.com/watch?v=2m2iQ99TGR4&feature=related>)

To zvíře uvnitř tebe

1) *Temnota se blíží,*

Tvůj hlad stále sílí.

Čekáš, až luna celá zazáří,

Až sílu temnou v sobě ucítíš.

Tvé tělo projde proměnou,

Tvá lidskost a vůle se rozplynou.

2) *Žádnou kouzla zde nic nezmůžou,*

Ani talismany a zaříkadla nepomůžou.

Tvé tělo projde proměnou,

Musíš se modlit v tu chvíli osudnou.

Otevři své nitro a zklidni svou ČSL,

Ten čas už nadešel brachu.

Ref.:

*Tak vypusť konečně tu bestii, co skrývá se uvnitř tebe.
Dovol jí, ať se projeví.*

Nech projet bolest svým tělem,

A kůži ze sebe strhej si,

Ať cáry krvavé na tobě visí si.

Tvé tělo změní se k nepoznání,

V tuto chvíli již nejsi člověkem k objímání.

Polibek od tebe by byl pro mě smrtelný,

Dotek tvůj na mé kůži by byl bolestný.

Jak tak přemýšlím, já chci žít,

A proto by jsi neměl, v mé blízkosti být.

3) *Nevím, co asi prožíváš,*

Jaké pekelné ohně v sobě uhasínáš.

Cítíš teď bolest, zlost a nenávisť?

Nebo strach z toho, čím nechceš být?

Tohle již nezměníš, i kdybys chtěl,

Tohle stalo se teď tvým osudem.

4) *Vidím, jak měníš se přede mnou.*

Vidím tvou osobu naprosto zlomenou.

Kdysi bývals mým přítelem a možná i víc,

Teď stojí tu bestie na mě zírajíc.

Nevím, co dělat mám,

Zda čekat tu, či utéct mám.

5) *Jsi mým přítelem,*

Tebe v srdci mám.

Jsem tu s tebou a vždycky budu,

Ať už mě zabiješ či zbavíš studu.

Hůlku svou já klidně zlomím před tebou,

Jako symbol toho, že nemám myšlenku zlou.

Soutěžící zavřela svůj pergamen s dopsaným úkolem a pomalými kroky se vydala směrem ke kabinetům. Zakleपालa na dveře, které poté s velkými obtížemi otevřela. Vešla do kamenné místnosti, ve které byl pouze stůl, pár polic a svícný. Za stolem seděl profesor. Svůj pergamen mu odevzdala a poté zmizela, jak jen rychle to šlo. Další úkol za sebou.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení: Vše mi přijde laděno do melancholična, což však není na škodu... pěkné :)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 9

Slovní hodnocení: Silně mne zklamalo, že video s popisem skupiny obsahovalo data navíc. To mi přišlo takové zvláštní - jakoby snad byla potřeba nějak natáhnout určených 6 palců.

Vypracování nad rámec zadání je sice po grafické stránce hezčí než běžně vložený text, ale jistě se nedalo čekat, že to bude mít nějaký vliv.

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Ukol splněn podle pravidel, písničky jsou milé, kouzelnické, příjemně zřymované. Kapela má milý název a dokonce v písních je zpíváno o hůlkách, což koresponduje s názvem kapely. Možná mě jen zarazila úprava, orientace v testu byla opravdu náročná.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení:

TEODORIK VALDORIUS

1)

VYSMÁTÝ LEPRIKON

někdy také nazývání **LEKTVARY**

2) Vysmátý Leprikon je poměrně mladá skupina. Byla založena před pěti lety po jedné divoké akci, konající se při oslavách slunovratu, v centrálním Irsku. Tato slavnost, při které se setkali, byla celkem bláznivá. Název skupiny padl ještě ten den. Přezdívku Lektavy dostali od svých fanoušků. Někteří tvrdí, že je to zkratka jmen členů a někteří, že to je speciálními lektvary, které pijí před vystoupením, aby tak svému vystoupení dali lepší náboj.

A jak jsem již naznačil členové skupiny jsou Leeta (LE), Kornelius (K), Tva-hino (TV), Rupert (R) a Ylaris (Y).

Leeta a Kornelius (někdy zvaný Korny) jsou rození Angličané. Tva-hino je Jamajčan. Rupert a Ylaris jsou zase Irové jako z nějaké pohádkové knihy. Leeta je špinavá blondýna, trošku hubená, vysoká a velice upovídaná. Korny je kudrnatý hromotluk, který je vždy zadumaný. Tva je typický copánkový človíček s úsměvem od ucha k uchu a ornamentálními náušnicemi v uších. Rupert a Ylaris jsou dvojčata. Oba zrzaví a malých postav, tvoří ducha skupiny a píší většinu textů. Ylaris tvrdí, že je starší.

Hlavní zpěvačkou je Leeta a doplňuje ji Tva a také Korny.

Kapela staví na staroirských základech klasické lidové hudby, v které se mísí kouzelnické rytmy reggae s modernějšími prvky. Jak prohlásila Leeta, mluvčí skupiny a jejich frontwitch: „Chceme hlavně pobavit, chytit posluchače za srdce a pozvednout mu náladu. Hlavní je se pořádně odvázat při poslechu našich songů.“

O zvuk a jisté zázemí se stará Korny. Který řekl: „Jsem takové to podpěrné kolečko a mula vepředu.“ Tva tomu dává šťávu, vtip a tu pověstnou bezstarostnost a hravost. Sám také skládá a upravuje texty Ruperta a Ylaris. Rupert jednou prohlásil, že bez Tva by jejich písně neměly tu šťávu a byly by trochu nudné.

Nyní si představíme jejich hudební nástroje. Leeta pouze zpívá, Tva hraje na reggae klavír v podobě velkého listu (no nevím k čemu jinému bych to připodobnil), Korny na dudy (takové skoro mudlovské, ale umí toho daleko více), Rupert na irské housle a Ylaris na flétnu.

Jejich vystoupení jsou vždy plná barevných efektů, rozverných textů a jsou vyplňována bláznivou choreografií. Velice často je doprovází sbor šesti leprikonů, kteří do hlediště rozhazují podivné dárky.

VYSMÁTÝ LEPRIKON

VÁNOČNÍ – TROLÍ STROMEČEK

<http://www.youtube.com/watch?v=VdmJa1W0PzY&feature=fvsr>

Když zima a mráz venku je,

pak si to malý trol cestou štráduje.

Po kolena ve sněhu a na bedrech zástěru.

Jenom trochu skotačí, však vánoce brzy přikvačí.

Ref:

Hej trolíku dárek dej do kotlíku,

dones ho pod stromek,

uvaž ho na stonek,

přiklop ho peřinkou, sněhovou.

Vou vou sněhovou

Po cestičce zamrzlé, ke které jazyk přimrzne.

Trolík spěchá jak může.

Nohy mu kloužou co když mu selžou.

Přesto jeho oči nelžou když vidí, vidí

ten stromek vánoční

Stromek je parádní ba přímo apartní,

sněhovými koulemi zasypán.

Jako ozdoby použili obludy,

na větvích škrkničky,

mají všechny čepičky - červené

Ref:

Hej trolíku, kdes nechal nadílku,
pospíchej k mamince,
dá ti do rukavice,
tu trochu ovoce pro skřítku Divouse,
ten ti pak nadělí něco pod jmelí.

Večer nastává troli se scházejí.
Pod stromem vánočním vesele bujaří.
Dělají neplechu válí se po sněhu.
Čekají na půlnoc kdy Divous přijede
a na hlavy jim zatluče tím kyjem vánočním.

PRO DOSPĚLÉ - SPLAŠENÁ OVCE

<http://www.youtube.com/watch?v=U8DFwb3zIDk&feature=related>

Tam v kopcích travnatých,
student rozverný se trmácí.
Vymýšlí neplechu, jde mu to cítit na dechu
a oči mu těkají ve spěchu,
září jako měsíce, proto si věří nejvíce.

Jen se přehoupl přes kopec.
zavýskl jak malý chlapec.

Pohlédl do údolí, do toho údolí.

Tam ovce bečely a po stráni běžely.

Ref:

Tak nasedni na ovci, za ucho dej travinu.

Udělej kravinu, pleskni ji po zadku.

Drž se ty holomku.

Čeká tě jízda bláznivá, z kopce do kopce.

avšak nakonec spadneš do trávy

kde si hoví ovčí výkaly, ovčinceee

Travnaté údolí šine se do dálky.

Je právě čas na ty lumpárny.

Vyhlídl si jednu čipernou neposedu.

Pomalů se již plíží k ní.

Pažit je zelený, šťavnatý, voňavý.

Ovečka pase se, jen ji šmakuje.

Mžourá na mraky, na ty bílé oblaky.

Slunce hřeje ji a zažívání přeje jí.

Bobek udělá a pak si zabečí.

Stalo se náhle ovce zabečela táhle.

Přistál ji na zádech, vykřičel do světa,

o své odvaze, ten popleta.

Jen počkej však ona ti ukáže.

Shodí tě do trní budeš mít po hraní.

Ref:

Tak nasedni na ovci, za ucho dej travinu.

Drž se pořádně bude to náramné

Ovce poskočí snad ti nezaskočí

Poběží z údolí, z kopce do kopce,

Avšak stejně tě neminou ty

Ovčincééééé

VALENTÝNSKÁ - PŘÁNÍ OD NEZNÁMÉHO

<http://www.youtube.com/watch?v=-iXas6Svnkk>

Když nastala ta chvíle,
ten jediný den v roce, kdy vše
se zbarví do záře srdcí purpurových
v ten čas se odváží a napíše
co jeho ústa říci nemohou.

Zasněně přemýšlí nad tím dopisem,
jak jen to napíše když jeho myšlenky
bouří jak ve velké bouři
když připadá si jak lodička vhozená
do malého rybníčka,
rozčereňného svou touhou.

Ref:

Jen ty ty jsi ta moje krásná a nádherná,
pro tebe dýchám a žiju aniž to víš
snad pochopíš až to uvidíš,
snad mě vyslyšíš
a nakonec mi odpovíš.

Jeho city jsou upřímné.
Na papír přenese co mysl mu přinese.
Snad to vystihne inkoust červený .
Hřejivá slova tam ukládá, vřelá a horoucí.
Kapku naděje to v něm probouzí .

Pošle to své nádherné a jediné.
V očích se jí zrcadlí modř oblohy,
vlasý rudé jako červánky
a obličej něhou zářící .

Ref:
Touha je závrtná, cit je hluboký
Láska si nevybírání,
A ty ty jsi moje krásná a nádherná
Pro tebe dýchám a žiju aniž to víš
Tak odpověz nenech mě v obavách,
Mých, mých, mých

Psaníčko s růžemi sova přináší
Do klína dívce se snáší přáníčko
Andílci buclatí na něm skotačí
Pískají a rámusí básničku citují
Dívka jej otvírá a ani nedýchá
Nedýchá, nedýchá

OSOBA ZE SVĚTA KOUZEL- BRAMBOŘÍK OPUCHPALEC

http://www.youtube.com/watch?v=UFLxGaZlUG4&playnext_from=TL&videos=bY6b6lqYjyE&feature=rec-LGOUT-exp_stronger_r2-2r-17-HM

Jednou čistě z jara,

v malé vsi u Brundibára.

Brambořík Opuchpalec spokojeně žil,

slavný kouzelník léčitel to byl.

Nejednomu mudlovi pomohl.

Ovšem trošku zapomětlivý byl.
Víc nemocných než vyléčených měl,
ale přesto oblíbeným se stal
Všemi obdivován

Ref:

Dej lžíci pelyňku v lihu máčeném.
Přidej namočenou dračisku a všechno zamíchej.
Avšak zas na kostival zapomíná
a mast zcela jiný účinek má,
na obličejí bradavice vyroste,
smíchy mě to snad roztrhne.

Brambořík dobrou duši má,
každému hned pomáhá.
S hůlkou to moc neumí,
v kotlíku mu to jen šumí,
bylín plnou půdu má,
knihovna se rozpadá.

Když dračí chřipka propukla,
ve vesnici panika vypukla.
Léčitelé si nevěděli rady,
Tak Brambořika prosí o rady.

Okoppalče ukaž se předved' co dovedeš,

Snad toho více nevyvedeš

Ref:

Brambořík klohni v kotlíku.

Bylinky máčí v připravené kádi,

míchá a kýchá protože spěchá.

Z toho kouká pěkná neplecha

Co se to však nestalo ono se to zdařilo

Kouzelní tvorové magičtí kteří střádáte,

lektvary a masti které berete směle zahod'te,

Vemte si lék Bramboříka,

světe div se je to síla,

na chřipku táhne bída.

Přichází Okoppalcova medicína.

VOLNÁ: WYRD BITH FUL ARAED (VŠECHNO ŘÍDÍ OSUD)

Píseň věnovaná tragicky zesnulému příteli skupiny

<http://www.youtube.com/watch?v=im5CIpMFo4Q>

V dálce se skví strom mohutný

Sám v tichosti ševelí tam uprostřed planiny

Osamocen stojí zprohýbán větrem a bouřemi věčnými.

Jako poutník časem proplouvá s osudem

Věku odolává, rozmarům se vysmívá
Hrdě stojí na kopci nevelkém,
pro svou sílu se ničeho nebojí,
Mnoho zim překonal a mnoho vykonal,
svou neměnností překonal .

Ref:

Kořeny v zemi pěvně vězí,
Koruna v oblacích se skví
Kůra v obdiv se staví
Který ten div tu jen vězí
Kéž sudičky toto nadělí

Ten den pomalu přichází
Zastavit to však nemůže
Tou mocí nevládne
Je to nezvratné a on to ví

Děšť smutně smývá bolest, kterou si věky nosí
Zima chlad mu nemilosrdně hrozí
Síla jeho náhle upadá v plném rozpuku
Nikdo nemůže ujít svému osudu

Ref:

Ptáci pějí teskné písně v korunách
vítr jim k tomu ševelí,
kde jsou ty jarní dny plné veselí,
kdy písně k oslavě zaznějí
a milenci ke kmeni se přitulí

Je tam sám, listí ho již opouští
Chřadne a slunce již mu sílu nedává
Míza se stahuje a temné mraky se blíží
Pomalou upadá v stín zapomnění
Kdo si jen vzpomene, ach kdo si jen vzpomene.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Krom první a zčásti předposlední písničky jsou texty zcela mimo kouzelnické téma. Někdy jsou také problémy s verši, protože kvůli básnění na písničku se soutěžící řídí její melodií a ne rýmem.

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Ačkoliv se mi líbí název, hodnocení moc příznivé nebude.

Krom toho, že nejsem příznivcem netradičně pojatého refrénu (není to nic nového, ale netradiční přeci jen ano) o dvou různých částech - takže de facto 2 různé refrény, má "Trolí stromeček" o jednu sloku méně (4+2).

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: Pokulhávající rýmy, nedodržení předepsaných počtů slok, nejasné označení slok a refrénů.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 8

Slovní hodnocení:

5 14.05.2010 - 24.05.2010

Redakce Denního věštce je impozantní třípatrová budova nacházející se na Příčné ulici vedle Zmrzlinářství Floreana Fortescuea, která v nedávné době prošla zásadní rekonstrukcí, při níž se mimo jiné uvolnila místnost o velikosti 6 x 10 metrů. Tento prostor by současný šéfredaktor rád přetransformoval do podoby reprezentativní čekárny, v níž by se zdržovali návštěvníci, očekávající jeho přijetí.

Na vás se obrací proto, abyste mu pomohli.

Co se po vás chce?

Navrhnout zařízení této místnosti, která by v konečné fázi měla být jakýmsi „mini-muzeem“, kde bude možno dozvědět se velké množství faktů o historii Denního věštce, ale zároveň bude sloužit i jako čekárna, kam se vejde minimálně sedm osob.

*** Požadován je především půdorys zařízení místnosti (samozřejmě včetně zakresleného vybavení), jež může být doplněn popisem o maximální délce 1600 znaků bez mezer.**

*** Dále si každý vybere 7 různých kusů zařízení, s nimiž místnost vyplnil, a ke každému přiloží obrázek a popis (maximálně 1000 znaků bez mezer na jeden kus). Za zařízení může být požadován jak vlastní nábytek (křesla, stolky, vitríny s exponáty, nejruznější informační panely,...), tak i doplňky místnosti (lustr či jiné osvětlení, vzorek použitých tapet, koberce, portréty,...).**

*** Na závěr je možnost přiložit obrázek zobrazující pohled (úhel), který uvidí osoba stojící v zařízení místnosti.**

Víc se toho po vás nechce, víc toho také nedělejte.

Obrázky nahrajte do obrázkové chýše a do vypracování vložte jen odkazy. Zakázáno jest také zpracování úkolu ve formě prezentace či webové stránky.

Hodnoceno budiž především: SPLNĚNÍ ZADÁNÍ, tedy hlavně faktografická a pravopisná správnost, nápad a originalita.

PAUL BREWER

Čekárna je navržena tak, aby na první dojem nepůsobila suše, nýbrž aby působila v rámci možností pohodlně a trochu domácí. Tento fakt podporuje například mírná "přeplácanost".

Všechny exponáty jsou samozřejmě atrapy a nikdo je nemůže nijak poškodit, všechny jsou ošetřené kouzly proti prachu, vlhkosti, vybledlosti barev atp.

Ihned po vstupu upoutají dvě palmy a věšák z rohu cerétese. Uprostřed, kolem jakéhosi baru, na němž voní exotické barevné květiny a na kterém se nachází nepřetržitě tryskající fontána, je umístěno šest pohodlných křesel. Křesla jsou umístěna na vyřazeném žlutém perském létajícím koberci. Vedle baru stojí stůl, na kterém se vystavuje na obdiv historicky první číslo DV. Vedle stojí replika skřítky Trapáčka a z druhé strany replika skřítky Tiskáčka.

Většina předmětů, které plní funkci muzea, se nachází u stěn a návštěvník se může volně pohybovat. Zprava od vchodu se nachází vzkazník. Hned vedle je informační panel, na kterém probíhají základní informace o a společně s druhým informačním panelem, nacházejícím se v jiném rohu, tvoří veškeré informace o DV. Pro děti je zde umístěn dětský kout, který se nachází u stěny vpravo od vchodu. Pod ním je stolek dvěma židlemi a papíry.

Když se posuneme dál, návštěvník si nemůže nevšimnout dekorace v podobě dvou velkých husích brků v podlaze. Za nimi je podrobný informační panel. Vedle panelu se nachází vitríny s exponáty. U nich jsou na stolku položeny vydání všech Denních Bonzáků. Dále je zde vchod na toalety a knihovna, kde je výběr nejzajímavějších článků, zvláště bulvár. U levé stěny je velký archiv. Pod tímto archivem se nachází paní Rawenclav a pan Orionis v nadživotní velikosti z vosku! A na stěně vedle jsou obrazy významných redaktorů. Hned u dveří je stolek s aktuálním vydáním Věštce a ještě jedno pohodlné křeslo.

Zdi jsou jemně červené a podlaha je ze dřeva, aby dodávala trochu té elegance.

PŘEDMĚTY + POPISKY:

ARCHÍV

<http://img525.imageshack.us/img525/392/archv.jpg>

Archív by se dal stejně tak nazvat jako knihovna. Nacházejí se v něm roztríděné články Denního Věštce do různých kategorií. Je velmi obsáhlý a z toho důvodu jsou před ním schody, aby tvor velikosti člověka dosáhl až na vrchol a když se skrčí, aby dosáhl i na „dno“. Jsou zde úplně všechny články od roku 2005 roztríděné do kategorií:

Poezie, próza, hradní dění, zajímavosti, mudlové a rozhovory a jsou v šuplících, kde jsou abecedně seřazeny.

Archiv je z cesmínového dřeva barveného na žluto-hnědou barvu, schody jsou ze zeleného mramoru a zábradlí je z červeného průsvitného skla. Návštěvník může šuplíky volně otevírat a vybírat si články, které si chce přečíst. Všechny jsou samozřejmě kopie, aby nedošlo k poškození. Archiv se aktualizuje jednou za měsíc.

Ucelenou sbírku veškerých článků každý návštěvník jistě ocení. Pro ty náročnější je umístěna v místnosti ještě jedna knihovna, kde jsou vybrány ty nejzajímavější články, hlavně s bulvární tematikou.

DĚTSKÝ KOUTEK

<http://img708.imageshack.us/img708/9691/dtkout.jpg>

Nikoho v čekárně nic neznechutí tolik, jako nudící se a řvoucí děti. Proto je umístěn v mé navržené místnosti dětský koutek. V mělkém bazénku vybízej ke hraní různobarevné kuličky, které svoji barvu navíc mění. Jsou velké tak, aby je dítě nespolklo a měkké, aby si nemohlo ublížit. Vedle bazénku je malé košťátko, na kterém se může proletět po celé místnosti, avšak s upozorněním, aby dítě rodiče ohlídal a aby dítě neničilo exponáty v místnosti.

Nad bazénkem je plátno a barvy, kterými dítě může malovat. Nikoliv pomocí kouzel, ale hezky ručně, po mudlovsku, tudíž jsou vedle štětce a paleta. Dítě se zabaví a pokud se nezabaví moc, ostatní čekatelé anebo zájemci o muzeum mají od něho pokoj.

EXPONÁTY

<http://img195.imageshack.us/img195/1165/exponaty.jpg>

Exponáty je zde míněno spíše „věcné exponáty“. Jsou zde tři malé stolečky, na kterým jsou umístěny předměty. Na levém je čapka z výtisku Denního Věštce, kterou dostali za odměnu tvořitelé DV k Vánocům minulého roku. Je zde samozřejmě pouze kopie a návštěvníkovi nic nebrání vyzkoušet si jí na sobě samém.

Na prostředním stolečku je Zlatý brk, který Věštci poskytnula na vypůjčení jeho nositelka Ivka Gold, druhý brk Gity Hrdličkové je zřejmě u majitelky. Získával se soutěží v psaní Denním Věštcem v létě 05 a v roce 2008.

Ohnivě pero je věcí současnosti a používá jej paní Fabulantová a její kolega Ulwar. Píší články bulvární články z hradního dění a bývají z týdne většinou nejzajímavější a nejčtenější. Články sou umístěny v menší knihovně v rohu místnosti.

Vedle těchto stolků je umístěn ještě další stůl s Denními Bonzáky a sova, která slouží k psaní samotnému šéfredaktorovi. Zlatým brkem i Ohnivým perem si může návštěvník zkusit i cokoliv napsat.

KŘESLA

<http://img404.imageshack.us/img404/6407/kreslo.jpg>

Všech šest křesel umístěných uprostřed místnosti je vyrobeno z kvalitního materiálu u – kůže z hrabáka. Jsou schválené podle všech norem Ministerstva kouzel na pohodlnost křesel ve veřejných zařízeních. Jejich barva je červená, až do oranžova a žluta. Jsou moderní a pohodlné. Navíc voní, a to z důvodu exotických rostlin – fialovník voňavý a karbovník popínavý, které byly dovezeny z Konžských pralesů a patří k nejaromatictějším rostlinám. Bar je z ebenového dřeva a eleganci podněcuje i fontána, která nepřetržitě tryská modrou vodu, avšak tak, aby sedící kouzelníky nenamočila.

Křeslo má ještě jednu moderní vymoženost – podle velikosti kouzelníka upraví velikost svoji. Zatím je to jenom do výšky či „nížky“, ale pracuje se i na šířce. Pokud na nich někdo sedí déle jak dvě hodiny, začnou ho popichovat a vyhodí ho pryč a je to z toho důvodu, aby si někdo nepřišel jen tak posedět, ale aby zpříjemnila čekání.

FIGURÍNY

<http://img337.imageshack.us/img337/1041/figuriny.jpg>

Jedná se konkrétně o dvě voskové figuríny v mírně nadživotní velikosti a konkrétně jde o napodobeninu pana šéfredaktora Fila Orionise, který dostal šéfredaktorské břímě v létě od bývalé šéfredaktorky, Anseioly Renine Rawenclav. Oba dva jsou vyobrazeny v oblečení, jakém jsou zobrazováni nejčastěji. Paní Rawenclav si čte Denního Věštce a pan Orionis se jí dívá přes rameno. Oba dva přitom občas mrkají a či kývají hlavou a jednou za čas se na si i vymění pohledy. Pod nimi je nápis:

- A. R. Rawenclav – 6.2.2005 – 2.9.2009
- F. Orionis - 2.9.2009 – současnost

Plus je pod každým jménem vypsáno zkrácené Curriculum každého šéfredaktora.

INFORMAČNÍ PANELY

<http://img12.imageshack.us/img12/6221/infpanel.jpg>

Jedná se o dva panely, jeden na obrázku se základními informacemi. Na druhém, jinde, jsou napsané podrobnosti.

Zkráceně:

DV byl založen paní A.R. Rawenclav 6. února 2005. Nedá se říci, že by prošel nějakou zásadní proměnou, akorát jím prošlo mnoho lidí. Některé rubriky, které se dříve užívaly už zanikly a vystřídaly je nové. Jako u šéfredaktorů, kde pan F. Orionis vystřídal A.R.R. Věštec byl nejhlavnější tisk, který spojoval školu s kouzelnickým světem a o prázdninách roku 2008 byl dokonce velmi významný, jelikož zprostředkoval aktuální polohu při záplavě. Měnily se i obnosy za napsaný článek, momentálně je to až 15 srpců, zatímco například v červu roku 2006 činil tento obnos až dvojnásobek.

Za celou historii DV proběhly dvě soutěže a to o „Zlatý brk DV“, kterou vyhrála roku 2005 slečna Ivka Gold a roku 2008 Gita Hrdličková.

11.2. 2009 dokonce Denní Věštec padl po kauze s kouzelníkem Gréveem. Naštěstí se vše urovnalo a DV se vrátil ke starým kolejím.

Další kauzou pak bylo například „sněžení“ slečny Larstonové s Havraspáru, kde se dokonce vyslyšelo z Azkabanu.

Aférou posledních měsíců byla například žaloba paní Slytherin, avšak spor skončil mimosoudním ujednáním.

OBRAZY

<http://img341.imageshack.us/img341/7474/obrazya.png>

Jedná se o portréty úspěšných redaktorů Denního Věštce. Klasicky se hýbají a často navštěvují svoje rámy. Konkrétně se jedná o mrzimorskou studentku Sophii Glis Glisovou, nynější mladou, bývalou nebelvírskou studentku, profesorku Mintaku Orionis a její sestru Betelguese Orionis, dále pak zmijozelskou studentku Gitu Hrdličkovou a její dvě spolužačky, Cerridwen Lowru Antares a Ginevru de Nagu. Všechny tyto studenty se významně zasloužily o vývoj Věštce. Pod nimi je vypsáno několik jmen již bývalých studentů a to Drakea Malfaira, Eileen Leenové a Tatokalan Watanky. Obrazy jsou zasazeny v rámech barvy bývalé nebo současné koleje a jsou pověšeny na zdi ve výšce očí. Obrazy byly pořízeny teprve nedávno, tudíž Gitu Hrdličkovou by leckdo nepoznal. Je trochu matoucí, že si rámy mění, ale většinou bývají na svých místech.

Barva za nimi je barva zdi, která je v celé místnosti. Je červená, mírně narůžovělá.

ilustrační

<http://img153.imageshack.us/img153/9933/36236759.png>

obrázek

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Velmi neobvyklé zpracování, ale nadchlo mě. Obrázky jsou trošku “ušmudlané,” což ale bohatě vynahrazuje hromada originálních nápadů, kterým musím tleskat. Líbí se mi zpracování čekárny jako příjemného a neobvyklého prostoru :)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 8

Slovní hodnocení: Bez okolků se přiznám, že takovýto druh půdorysu mi zrovna moc nesešel.

Těšil jsem se na ruční vyobrazení portrétů, leč jsem se dočkal, čeho jsem se dočkal. Celkem mne pobavilo zabezpečení dětského koutku :-)

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Nápadité, příjemné, určitě vhodné k pobytu během čekání an cokoliv. Kouzelnické prvky jsou vhodně včleněny do interiéru, možná jen dětský koutek bych nevybavovala koštětem, jde přeci jen o docela malý prostor.

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

I. popis místnosti

Nejdříve bych ráda začala s popisem místnosti. Místnost má tvar obdélníku, nikde žádné zákoutí či skryté místnosti. Jelikož se v místnosti nacházejí pouze tři okna, zvolila jsem bílou barvu pro nátěr stěn. Jako podlahovou krytinu jsem ne zvolila koberec, ten by se špatně čistil, raději jsem vybrala dřevěnou podlahu, aby lépe ladila k nábytku, který bude také dřevěný.

Nyní něco málo o nábytku a doplňcích. Nábytek tedy bude dřevěný. V místnosti se nachází sedm křesel a jedno sofa, malé stolky, na kterém jsou volně k přečtení vydání DV. Také zde je vitrína, ve které se nachází pár věci ohledně DV. Místnost je také vybavená takovou nezbytností, jako je pár lamp, a u dveří se také nachází věšák, kam si přičochzí mohou odložit své kabáty, šály, klobouky, či deštníky. Pro útulnost se v místnosti nachází na stěnách několik obrazů, a také květin, které byly dovezeny z velkých dálek.

Teď se již dostávám k jádru věci, a to jsou důležité věci v rámci DV.

V Mini Muzeu se nachází:

- bysta první šéfredaktorky A. R. Rawenclav, bysta Sefrenie z Ylary jako zakladatelky DV a bysta současného šéfredaktora F. Orionise
- zarámovaný první výtisk Denního Věštce, a také na pergamentu napsaný jeden z prvních článků „Hvězdní sousedé?“ od Tiny Láskorádové, zarámovaná první anketa „Od dnešního dne máme Denní Věštec. Co vy na to?“
- plakety s důležitými daty, např. – 14.1.2005 – tajemník školy Apofis de Corristo, oficiálně oznámil, že budou vydávány noviny; 30.1.2005 – první vydání, 6.2.2005 – přestěhování do nových prostor ...
- fotografie – A.R. Rawenclav jako první šéfredaktorky a také zakladatelky, Sefrenie z Ylary jako zakladatelky, F. Orionise jako současného šéfredaktora, fotografie ze starých a nových prostor DV, fotografie ze stěhování DV v roce 2005, fotografie současného osazenstva DV ...
- obraz A. R. Rawenclav
- ve vitríně se potom nachází Čepice z DV, a brk kterým byl psán první článek

Púdorys

<http://img.janforman.com/pudoryszao0.JPG>

popisky k číslům:

- 1) Křesla
- 2) Sofa
- 3) Stolky
- 4) Vitrína
- 5) Věšák
- 6) Květiny
- 7) Bysta
- 8) Kniha návštěv
- 9) Lampy
- 10) Lustr
- 11) Okna
- 12) Dveře
- 13) Obrazy

- na levé straně se nachází klenba pod kterou je hlavní výstava ohledně DV

II. vybavení místnosti

Bysta A. Renine Rawenclav (za svobodna A. Jasmin Rawenclav)

- bysta se nachází pod klenbou v levé části pokoje. Znárodnuje jednu ze zakladatelek DV, která se kvůli tomu vzdala funkce kolejni ředitelky a naplno se poté věnovala projektu nazvaný „Denní Věštec“. Jakmile se vše rozběhlo, stala se hlavní šéfredaktorkou, a tuto funkci zastávala několik let.

- bysta je vytesaná z bílého mramoru. Bohužel autor tohoto díla je neznámý, pravděpodobně ji vytesal jeden z dřívějších studentů Bradavic, ale s jistotou se to říci nemůže.

- tato bysta je ozdobou muzejní části v čekárně DV
<http://img.janforman.com/P1100006da9a.JPG>

Obraz A. R. Rawenclav

- obraz, na kterém je znázorněná významná osoba. Tedy zakladatelka a poté i šéfredaktorka Denního Věštce, která tuto funkci zastávala po několik let.
- obraz byl prý namalován k výročí jednoho roku působení Denního Věštce, známým malířem z Evropy, Vincentem van Gogoth, bratrancem Vincenta van Gogha. Vincent van Gogoth jednou přišel do Bradavic a profesorka se mu natolik líbila, že se jí rozhodl namalovat.
- obraz se však poté ztratil a až před pár týdny se ho podařilo najít ve sklepeních našeho hradu.
- obrazu však toto prostředí nesvědčilo, což je jasně vidět – poškozený rám, na některých místech obrazu slezla barva

<http://img.janforman.com/A.Ron8i.png>

Křesla z Královského paláce

- na obrázku je sice jen jedno křeslo, ale v místnosti je jich několik. Křesla prý pochází z britského královského paláce, odkud je jednou odkoupil jeden z rodičů bradavického studenta a poté je škole daroval. Jelikož však křesel bylo všude dostatek, a nebyly tudíž potřeba, křesla byla rozestavěna po celé škole.
 - jakmile se však chystala nová místnost pro Denního Věštce, bylo rozesláno několik studentů, kteří měli za úkol tyto křesla najít a poté donést. Trvalo to přibližně týden, ale všechna křesla se nakonec našla.
 - křesla jsou vyrobena z tropického dřeva a vypořádována béžovou látkou
- <http://img.janforman.com/kreslovqum.JPG>

Vitrína

- je vyrobena z mahagonu a opatřena několika kouzli proti rozbití a nachází se v pravé části místnosti. Byla vyrobena na objednávku právě pro tyto prostory.
 - obrázek vitríny byl bohužel pořízen v době, kdy byla ještě prázdná. Momentálně se v ní nachází čepice z Denního Věštce, kterou nosí jeho zaměstnanci, a také se zde nachází brko, kterým byl napsán první článek od Tiny Láskorádové
 - do budoucna se plánuje, že do vitríny přibudou ještě další věci
- <http://img.janforman.com/vitrinazma2.JPG>

Lampa s dračím plamenem

- černě nabarvená lampa, která je vyřezaná z neznámého dřeva. Je jednoduchá, ale její sloupek se ve vrcholu dělí do tří částí, které přidržují kouli, ve které plápolá oheň.

- tento plamínek plápolá bez petroleje. Prý se jedná o plamen z dračího chřtánu, který věčně plápolá a nedá se nijak uhasit. Z toho vyplývá, že tato lampa svítí i přes den.

<http://img.janforman.com/lampa1jdj.JPG>

Podstavec s knihou návštěv

- tuto knihu najdeme v skoro v každém místě, a proto je dobré, že i čekárna ji má. Návštěvy tak mohou zapisovat svá jména do knihy, případně i nějaké poznámky

- tak jako lampy je podstavec pod knihu vyroben z mahagonového dřeva, které je opatřeno kouzlem proti zlomení, či jinému poškození a také proti napadení červotoči či dřevokazky. Dřevo je hladce opracováno a pro jistotu ještě natřeno lakem.

- kniha, do které se zapisuje, má obal z dračí kůže, a každý den se do ní zlatým inkoustem zapisuje datum

<http://img.janforman.com/knihanavstev5i3o.JPG>

Hefaistosův lustr

- železný lustr, který pochází z Řecka, byl ukován v kovárně, která se nachází poblíž Olympu.

- Hefaistosův se mu říká z toho důvodu, jelikož je celý ze železa a byl ukován v kovárně, kterou prý kdysi dávno postavil jeden z řeckých bohů, jeho jméno snad psát nemusím.

- několik let se povaloval v antikvariátě, dokud si ho nevyšiml jeden ze zaměstnanců školy. Lustr se mu velmi líbil a tak ho koupil, no a nyní se nachází v čekárně.

- lustr je bez jakékoliv výzdoby, spoléhá na to, že v jednoduchosti je krása, a proto již nebyl dozdoben žádnými maličkostmi a podobně.

- na lustru se nachází čtyři malé kalíšky na čtyři svíčky.

<http://img.janforman.com/lustrdee6.JPG>

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Těch fotografií a obrazů kolegyně Anseioly tam máte opravdu požehnaně. ;) Co se týče předmětů, chybí mi tam originalita... něco kouzelného a nového

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: Půdorys ve strohém stylu (který by mi naprosto vyhovoval) by ve Vašem pojetí možná snesl větší zásah pravítka. I zde bych upřednostnil ruční obraz, ale co se dá dělat. Lehce jsem se pozastavil i nad lustrem v antikvariátu, ale tak třeba je to myšleno jinak, než jsem to pochopil. Když už specifikujete určitý tvar, tak bych očekával, že mu bude odpovídat i obrázek. Velmi mile mne překvapilo zařazení doby vzniku DV do správného období za pomoci malíře.

Asi jako jediný zde autor vychází ze vzniku DV knižního, nikoliv hradního, ale v tom nevidím problém.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 9

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: Místnost je pro me celkem nezajímavá, asi by mě moc nebavilo v ní čekat. Vybavení působí celkem "obyčejným" dojmem. Jedním slovem - nuda. U většiny kusů zařízení moc nechápu, co mají společného s DV.

TEODORIK VALDORIUS

PUDORYS:

<http://img708.imageshack.us/img708/6717/pudorysm.jpg>

PROSTOROVÝ POHLED:

<http://img208.imageshack.us/img208/2181/pohled.jpg>

POPIS MÍSTNOSTI:

Před návštěvníkem se objeví velké dubové dvoukřídlé dveře s nápisem „čekárna Denního věštce“.Vezme-li za velké madlo, dveře se sami hned rozevřou.

Do nosu se vkrađe příjemná vůně novinového inkoustu a uvařené kávy. V tom se ozve jedna ze soch draka, které jsou vedle vstupu. „Prosím posadte se. Vyčkejte zvonku. Šéfredaktor se Vám bude za malý moment věnovat.“

Místnost je obdélníková, bez okna, osvětlena tajemnou září vycházející jakoby ze stěn.

Na mahagonové podlaze jsou umístěné dva orientální koberce. Uprostřed místnosti je podivuhodná fontánka. Je tvořena na sebe navršenými knihami, po nich stéká voda a mizí někde v podlaze. Na úplném vršku se otáčí pergamen. Zakládající listina Denního věštce. Jde jasně přečíst datum památné 6.2.2005. V levém a pravém rohu u dveří jsou stolky a kolem něj pohodlná křesílka. Za křesílky jsou stojaté lampy, po bocích litinové krby. Na protější stěně se rýsují další dveře. Ano, vedou do pracovny šéfredaktora Filiuse Orionise. Po stranách těchto dveří jsou busty. Jedna patří Anseiole Renine

Rawenclav a druhá Sefrenii z Ylary. Přímo vedle bust jsou po obou stranách velké skříně s nejrůznějšími výtisky, oceněními a jinými historickými cennostmi. Každou volnou plochu na stěně zdobí obraz nějakého redaktora, článku nebo jiné podivnosti. A už slyšíte zvonek, no tak jděte. Na co čekáte!

Skříň

<http://img715.imageshack.us/img715/2787/skrin.jpg>

Velká ornamentální skříň z ušlechtilého dřeva, vyrobena na zakázku ve skotské dílně McSutebyů. Nádherný to starožitný kus. Po bocích je zasklen. Ve vitrínách jsou poháry, které Věštec za svou činnost sklízel. Uprostřed je žebřík, který slouží, k snadnějšímu přístupu do horních částí skříně. Zde jsou umístěné hodiny od koho jsou a k čemu slouží, dnes již nikdo neví. Ve spodní části jsou svázané výtisky a v pravé dolní je první článek Denního věštce na kamenné tabulce z 30.1.2005 Hvězdní sousedé od Tiny Láskorádové.

Když se přiblížíte až ke skříni uslyšíte tiché skřípění a ševlení. Zřejmě obyvatelé tohoto kousku nábytku.

Křeslo

<http://img16.imageshack.us/img16/9986/kresloj.jpg>

Celkem osm křesílek je darem od Japonského obdivovatele a vášnivého čtenáře pana Kiu Čena. Tento významný čaroděj své domoviny je nechal vyrobit z dračích hlav místních zakrslých draků a tajemného kamenného dřeva. Zadní opěrka je polstrována červeným sametem se zlatou výšivkou DV. Zajímavé je, že sedátko je pouze dřevěné bez polstrování a přesto nijak netlačí při posezení. Bohaté zdobení nábytku a překvapivě pohodlnost těchto křesílek, dělá z těchto kusů ideální doplněk této místnosti. Malou nevýhodou bývá, že mají tendenci se samovolně přesouvat. Proto má každé na zadní noze zlatý řetízek.

Krb

<http://img269.imageshack.us/img269/4670/krbt.jpg>

Velice zajímavý kousek. Je celý odlitý z šedavého kovu včetně basreliéfni výzdoby.

Na omak je přitom neustále chladný i když v něm jasně plápolá oheň. Okolní stopy napovídají, že je napojen k letaxové síti. Tento krb neustále hoří, zřejmě má v sobě samodoplňující palivové kouzlo. Přední mřížka zabraňuje vypadávání žhavých uhlíků na podlahu. Mezi ornamenty lze poznat jedno významné datum Hogwarts 28.1.2005 19:00.

Nad krbem je mřížka pro rozvod teplého vzduchu? Omyl, z ní ženský hlas hlásá novinky, které zrovna vycházejí v novinách. Tento hlas je příjemný a klidný. Z krbu vyzařuje uklidňující atmosféra a tiše v něm praská dřevo.

Stolek

<http://img94.imageshack.us/img94/9165/stul.jpg>

Tento lipový stolek se zdá být zbrusu nový. Zdání neklame, je opravdu nový, musel nahradit původní, když jej zdemolovali troli, kterým se nelíbil jeden článek. Ovšem tento kus je mnohem povedenější. Intarzován je ve třech odstínech hnědé. Nohy jsou elegantně zahnuté. Na stolku je neustále horká a voňavá káva a sklenička vychlazené pomerančové šťávy.

Největší lákadlo pro zvědavé oči je zde ovšem vyřezávaná skříňka zdobená perletí. V přední části je spodobněná hlava gryfa. Gryf poulí kukadla a doslova vybízí k přečtení tabulky, která je pod ním. Na ní stojí psáno drobným písmem. „Toto je truhlička Denního věštce. Něco se Vám nelíbí, chcete něco změnit, něco Vám v našem denníku chybí, nebo nás chcete pochválit. Stačí napsat kartičku a vhodit ji dovnitř. Redakce Vám děkuje za připomínky.“

Hlídač

<http://img718.imageshack.us/img718/5915/hlidac.jpg>

Stojí u hlavního vstupu do čekárny. Je z podivného nažloutlého kamene, který připomíná pískovec. Jeho oči žhnou zeleným světlem smaragdů. Snad nervózně, poposedává na piedestalu a neustále čeká na nové příchodí. Za úkol nemá strašit nebo odrazovat hosty, jak někteří tvrdí, ale vítat je a uvádět do této skvostné čekárny. Nebo případně zodpovědět jednoduchý dotaz. Jak jste si jistě všimli jsou dva, ale hovoří vždy jeden. Proč, to se jich musíte zeptat sami.

Stojanová lampa

<http://img44.imageshack.us/img44/5366/lampa.jpg>

Tato, mohlo by se říci, obyčejná lampa se silně květinovým vzorem a alabastrovými svítilnami vkusně doplňuje okolo stojící dračí křesla. Lampa je z litiny se zelenohnědým nádechem. Postačí, aby se někdo přiblížil a rozzáří se zcela sama. Navíc pozná náladu příchodího a dle toho mění barvu svícení. Při neutrální náladě návštěvníka je bílá, zlost a naštvání signalizuje červenou a klid nebo vyrovnanost modrozelenou barvou. Trochu se na ní už usazuje prach, ale to ji nic neubírá ze své vyjimečnosti.

Kalamář a brk

<http://img715.imageshack.us/img715/2832/kalamar.jpg>

Na jedné policiče si povšimneme skleněného kalamáře a obyčejného brku. Obojí nese známky používání a opotřebení. Přesto jsou něčím výjimečné. Rozhodně to není tím, že osmiboký kalamář je skleněný, trošku otlučený se stříbrným víčkem, nebo že brk je z orla mořského. Ta pravá výjimečnost tkví v tom, kdo tyto nástroje při svých člancích používal. Možná již někoho pojímá podezření, ale je to opravdu souprava první šéfredaktorky **Anseioly Renine Rawenclav**. Na spodním víčku ještě, ale můžeme číst Anseiola Jasmíne Rawenclav. Tato souprava se poté stala jistou neformální proprietou, která se předává vždy novému šéfredaktoru. Dokud bude v kalamáři inkoust Věštec nikdy nezanikne, tak se to šušká mezi obyčejnými zaměstnanci denníku.

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 9

Slovní hodnocení: Grafické zpracování je na vynikající úrovni, avšak co se týče originality exponátů a popisovaných předmětů, zde již úroveň klesá.

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Celkově, pro mne, ten nejlepší půdorys v tomto úkolu, o tom nemám pochyb. Nicméně ostatní obrázky a popis Vás na první místo neřadí.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení: Hezká místnost, kezké kusy zařízení, krásná řezbářská práce. Jen nápady mi jaksí chybějí, celé mi to nepřijde až tak kouzelnické až na vyobrazení kouzelných tvorů, ale jak známo, i mudlové rádi často zobrazují draky apod.

Jistě jste se na hradě setkali se Škrknami, někdo dokonce i se Žblemcokazem, a Vaším úkolem je zapátrat v těch nejtemnějších sklepeních a nejvyšších věžích a odtajnit nám dalšího hradního škůdce.

1) VYMYSLETE originální jméno tohoto tvora, popište jeho vzhled, jeho obvyklé útočiště a samozřejmě čím nám škodí. Pokud Vás napadne nějaká zajímavost či doplňující informace, neváhejte a pište (pište tak, jakoby Vaše práce měla vyjít v pokračování knížky Fantastická zvířata a kde je najít).

Při popisu vzhledu si dejte záležet a nezapomeňte ani na sebemenší detail, ať si jej každý dokáže představit! Ilustrační obrázky nebudou hodnoceny! Proto tedy nic nekreslete!

Minimální a též maximální délka této části je 10 palců (10 palců s tolerancí $\pm 0,2$ palce, které se Vám počítají v adminu před odevzdáním)

2) Napište poutavý článek, ve kterém čtenáře seznámíte s nějakým řáděním tohoto nového hradního škůdce (žádné strohé informace, které čtenáře uspí již po přečtení prvního odstavce). Příkladem Vám budiž ztracený článek, jehož titulěk zněl „Škrkny překazily slavnost a zajaly pana řídícího!“.

Minimální a též maximální délka této části je 7 palců (7 palců s tolerancí $\pm 0,2$ palce, které se Vám počítají v adminu před odevzdáním)

Hodnotí se SPLNĚNÍ ZADANÍ a ORIGINALITA.

U obou délek textu je povolena TOLERANCE $\pm 0,2$ palce!

PAUL BREWER

LUPOMLASK

1)

Nejrozšířenější *lupomlask hradní* patří mezi kouzelnická zvířata, konkrétně mezi ptakolety. Vznikl nechtěnou domestikací z *lupomlaska obecného*. Nejčastěji obývá vlhké kamenné prostory, momentálně je nejrozšířenější na hradě Hogwarts.

VZHLED

délka: 0,15 - 0,3 palce

hmotnost: do tří uncí

Jedná se o velmi malé stvoření podobné hmyzu. Tvoří jej válcovité tělo černé anebo hnědé barvy, osm nohou, křídla, ocas a hlava. Válec tvořící tělo je téměř pravidelný až na zaoblené hrany "podstav"; mudloznalci si mohou představit tvar podobný "Kindervajíčku". Na těle spočívají čtyři páry nohou. Jeho nohy se vyskytují vždy ve dvojicích na okrajích těla a tyto dvě nohy mají společný kořen, čili počet základů nohou jsou čtyři. Nohy jsou úzké, podobně jako u hmyzu, protože je používá pouze při dopadu a mají dva články. Křídla mu slouží k létání. Jsou v poměru k tělu velká a průsvitná a pomocí nich se pohybuje, nevydrží však létat dlouho a proto se přibližně každých pět sáhu zastavuje. Hlavu má malou, tvarem šišatou, a roste mu rovnou z těla - nemá žádný krk. Na hlavě spočívá pár očí podobný zmenšeným lidským, pouze z červenou barvou, člověk to však ztěžší rozpozná a zdálky vypadá jako

moucha. Zrak je jeho hlavní orgán a podle něho se řídí a vybírá si svoje potencionální oběti. Pod očima se nachází dvě nozdry na dýchání podobné hadím a pod nimi sosák s dvěma malými zoubky. Sosák používá výhradně k rozmnožování a o zoubkách se ještě nezjistilo dostatek informací. Jedná se o obratlovce, jehož tělo zakončuje jakýsi ocas, který je plochý a kterým "kormidluje" při letu. Samice bývají o něco málo větší a liší se vzhledem i chováním. Jsou o něco větší a jsou, narozdíl od samců, hnědé. Kůže lupomlasků je slabá a tvoří takové malé trojúhelníky. Všechny tyto poznatky jde však vyzkoumat pouze pod lupou nebo důkladnějším prohlížením, zdálky vypadá prostě jako moucha. Vzhledem k tomu, že nepřijímá žádnou potravu, jeho metabolismus je velmi jednoduchý a bývá pro svou jednoduchost často zkoumán.

ŽIVOTNÍ CYKLUS

Lupomlasci se rozmnožují unikátním způsobem. Samice snášejí vajíčka do hlav kouzelnických obětí. Tyto vajíčka potřebují ke svému vývinu energii a tu si berou z kouzelnického nadání obětí. Čili vajíčka "kradou" nadání, zdravý rozum a vědomosti kouzelníkům. Mudlové pochopitelně lupomlasky ani neznají, jelikož se s nimi prakticky vůbec neseťkají. Jedná se o zvláštní mechanismus vysávání, většinou působí zhruba hodinu. Vysávání je naprosto unikátní a nedokážeme jej napodobit, ačkoliv se o to leckdo pokoušel. Pokud je vysávána čarodějka, zpravidla se vylihne samice a naopak, pokud se jedná o kouzelníka, vylihne se sameček. Proto je například na hradě Hogwarts tolik samic lupomlaska. Poté, co se malý lupomlask vylihne, jde si vyhledat samečka (nebo samičku), se kterým si vymění pohlavní gamety svými sosáky a tím zapříčiní vznik nového jedince. Samečci po tomto aktu umírají, kdežto samičky společně s ostatními samičkami vytvoří hnízdo, kde setrvávají až týden a kde se žijí mrtvými druhy. Poté jdou naklást vajíčka a zemřou. Tudíž lupomlasci nepotřebují žádnou potravu, kterou bychom hledali u jiných živočichů a dá se říci, že ke svému životu potřebují pouze kouzelníkův um.

OHROŽENÍ ZPŮSOBENÉ LUPOMLASKEM

Vajíčka lupomlasků vypadají jako lupy, které se postupně zvětšují až do velikosti 0,1 palce, dokud se nevylihnu. Při procesu líhnutí vydává skořápka podivně mlaskavé zvuky - proto se ujal název lupomlask. Hlavní škodlivost lupomlasků spočívá v tom, že kouzelníci nesmírně hloupnou. Je prokázáno, že pokud má kouzelník v hlavě pět lupomlasků, z obvyklé známky Vynikající to může dotáhnout až na Hrozně při stejné snaze. Stejně tak ovlivňují i chování jedince, který může mít různé výkyvy v chování. Pokud máte v hlavě lupomlasků mnoho, měli byste bezpodmínečně navštívit nemocnici anebo ošetřovnu!

Ochrana

Jedním z řešení je síť nad postelí či nějaké spreje a tím druhým, snazším, je kouzlo **MLASCIMUM HUBTIUM**

Rozšíření

Lupomlasci jsou rozšířeni po celém Euroasijském kontinentu, převážně pak ve Střední Evropě. Na hradu Hogwarts se zdržují především ve starých umývárkách. Možná právě proto je tam napsáno tolik nesmyslů. Nemohou za to studenti, nýbrž vajíčka lupomlasků.

2)

UČITELSKÝ SBOR SE ZBLÁZNIL! MOHOU ZA TO LUPOMLASCÍ?

"Milé děti, dnes si povíme, co je to interfernet. Interfernet? Háháhah, taky bych si jeden dala, myslím Fernet, taková mudlovská mňamka, skoro jako ohnivá whiskey, že? Počkejte moment, hihi..." popsala nám jedna studentka, která nechtěla být jmenována, hodinu Mudlovské antropologie s paní Rawenclov. Prý v hodině několikrát odběhla a plácala samé nesmysly. Takovéto chování bylo zjištěno i u jiných profesorů, například madam Sutherland.

Co způsobilo tohle chování? Příliš alkoholu? Tak to vás vyvedeme z omylu, za všechno totiž může něco úplně jiného!

Náš tajný špeh se vypravil na hodinu Létání na koštěti s paní Sutherland a co nezjistil! Nevěděla jediný datum ze své hodiny! Když se jí student zeptal na otázku: "A kdy se vlastně poprvé zavedla Zlatonka?", paní Sutherland odpověděla stroze "Co je vám do toho? Tyhle věci se vás netýkají! Studente, máte školní trest!" Student si byl pochopitelně stěžovat u pana ředitele, ale ten mu odpověděl svými oblíbenými příslovími, akorát to trochu spletl. "Kdo jinému jámu jámu, sám do ní sám.", nechal se slyšet.

Stalo se něco? Byl to pouze nějaký nezapný žertík? Je to však jinak. Za všechno mohou tvorové zvaní jako Lupomlasci!

Nyní už krátká reportáž, jak to večer vypadalo ve sborovně. Vše šlo spatřit po nahlédnutí do oken, která byla provokativně otevřená.

Na stole se válí několik převrácených máslových ležáků, pan Glowr a paní Sutherland jsou spolu ve skříni a sourozenci Orionisovi zpívají kánon písničky "Létající ovečko, proč jsi nás zradila?" Ostatní profesori ve sborovně buď nejsou, anebo se chovají podobně. Celou sborovnou se však rozléhá zvuk jakéhosi mlaskání a celkově, zdá se, že vzduch něco křičuje. Zvláštní však je, že mlaskání nemá co vydávat, kromě pana ředitele, který však mlaská zcela jinak (mnohem tvrději a drsněji) a navíc se o vše dělí společně s kachničkou.

Situace byla podezřelá a tak jsme ji více zkoumali. Při pohledu na zbídačený učitelský sbor, který se motal všude kolem za zraků několika oknem přihlížejících studentů, jsme začali jednat a skočili jsme na ošetřovnu. Tam jsme potkali madam Tibu, která se po převyprávění situace tak zděsila, že nám rychle a střelhibitě řekla, že za všechno můžou ti straší lupomlaskové, kteří si vybudovali ve sborovně hnízdo, konkrétně ve skříni. A sdělila nám formuli na likvidaci. Ihned jsme se s ní proto rozběhli do sborovny, rozrazili dveře...a...

PANÍ SUTHERLAND A PAN GLOWR SE TAM NORMÁLNĚ OBJÍMALI! A kolem nich poletovala celá tlupa lupomlasků. A pan Glowr měl vlasy od vajíček spíše bílé než zelené. A přitom se u okna nashromáždila snad půlka školy a všechno sledovala! Sourozenci Orionisovi přidali k písničce tanec a pan Kilahim hrál společně s pane Werewolfem hru - "Merlie, Merline, osud tě nemine!"

Paní Tiba to však společně s námi i přes protesty pana ředitele dala do pořádku. Dalo to ale pořádnou práci vše to ututlat a nyní se tento spis používá pouze pro protekční studenty vyšších ročníků Péče o kouzelné tvory.

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 9

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Velmi zajímavý tvor, dobře popsany. Článek je nesmírně zajímavý, zábavný, čtivý. Jen mi chybí lepší závěr, nějak to vyznělo suše do prázdna.

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 12

Slovní hodnocení: Snad až na drobné nejasnosti s rozmnožováním (jo prostě mi to trochu nesedí) bych pěl jen chválu, což nebudu. Takže prostě gratuluji k prvenství.

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Popis má značné nedostatky, chybí mi zmínka o tom, jestli se postiženému rozum vrátí a jak se mohou tak velká vajíčka dostat do hlavy... Z těchto důvodů také nemohu řádně posoudit článek, který se na těchto faktech zakládá ;)

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

Chtěla bych upozornit, že pořadí úkolů je přehozené. Nejdříve je článek a pak až informace o hradním tvoru.

Seděla jsem v křesle v kolejni místnosti, a se zájmem jsem si pročetla kouzelnické noviny. Zprávy byly zajímavé, ale jeden článek mě přece jen více zaujal a plná očekávání jsem ho začala číst.

Shořelá paruka a spálený toast ve Škole čar a kouzel

Před třemi dny v podvečer, se chodby, ve Škole čar a kouzel v Bradavicích, zaplnily kouřem a plameny. Oheň vznikl v jedné z komnat místního profesora pana X (pozn. redakce, dotyčný nechce být jmenován, proto pan X), který neví, co mohlo být příčinou. Jeden z místních studentů přivolal Vodonosiče, v době, kdy požár již zachvátil celou komnatu,

a hrozilo, že se rozšíří i do dalších prostor, což by znamenalo velké problémy. Přivolání Vodonosiči, přiletěli během několika minut, požár zdárně uhasili a zabránili tak dalšímu šíření. Samotná komnata však byla naprosto zničena, všechnen nábytek, pergameny s úkoly a další majetek daného profesora, byly nenávratně pryč. Studenti ze shořelých úkolů nebyli příliš nadšeni, a dávali to značně najevo, jelikož je budou muset psát znovu.

Během několika minut tak přišel pan X o všechnen svůj majetek v Bradavicích. Chtěli jsme znát jeho pocity, ale jediné na co se zmohl, bylo neidentifikovatelné mumlání a brumlání. Podařilo se nám však něco rozluštit. Dotyčný pan X se zmohl na následující větu: „...hmm mmmm mm mumllll ... moje paruka co teď budu nosit. A co můj toast, chtěl jsem si dát k večeři toast, teďka bude spálený.“

Předpokládáme, že pan X byl touto katastrofou natolik zaskočený, že pravděpodobně ani netušil, co hovoří. Ale ruku na srdce, kdo by se v takovou chvíli nezhroutil, alespoň vnitřně?

Bohužel se nejedná o první případ požáru ve škole. Již během uplynulých týdnů byly minimálně 3 požáry, které byly Ministerstvu nahlášený. Ministerstvo, které bylo znepokojeno touto situací, vyslalo tým odborníků, kteří měli příčiny těchto požárů vyřešit.

Po důkladném šetření, kdy nebylo vynecháno ani spodní prádlo místních profesorek, a v některých případech se to týkalo i spodního prádla profesorů, se došlo k závěru, že za vším stojí Předilka Vampýří. V popelu totiž byly nalezeny ostatky tohoto tvora, a také se podařilo najít i několik pavučin, které byly zneškodněny. Bohužel, zákoutí hradu jsou velmi temné, takže se nepodařilo prozkoumat všechny části hradu. V budoucích dnech bude do školy vyslána další skupina vědců, která bude pořádat meeting, na kterém budou studenti seznámeni s Předilkou Vampýří, aby si tak rozšířili znalosti o tvorech, kteří se na hradě vyskytují.

Vedení Bradavic bylo informováno, a prý nastolí řádné bezpečnostní opatření. Ministerstvu také byla podána zpráva, jak o vyřešení situace, tak i o stavu spodního prádla profesorstva, která se bude v příštích měsících řešit.

Byla jsem zmatená o Předilce, jsem nikdy neslyšela a tak jsem se vydala do pokoje, kde jsem z truhly vyhrabala starou knihu. Vyhledala jsem si písmeno P, pod kterým jsem našla i jméno toho tvora. Začala jsem pomalu číst řádek po řádku.

(délka 7 palců)

Předilka Vampýří

-

V latině Yponomeuta Vampyrus, což v doslovném překladu znamená Předivka Vampýr, se v Evropě původně vůbec nevyskytovala. Žila pouze v deštných pralesích v Jižní Americe podél řeky Amazonky.

Až v dobách kolonizací byl tento tvor převezen i na náš kontinent, kde se mu velmi daří. Některé starší zdroje však uvádějí jinou verzi, jak se tento tvor dostal až k nám. Do oblasti Amazonky prý přilétali Fénixové, kteří Předilky požírali, a do Evropy je zanesli ve svém peří. K této verzi se však někteří kouzelníci zoologové staví skepticky, a to i přesto, že existují písemné zmínky o tom, jak do této oblasti přilétali Fénixové. Níže si můžete přečíst ukázkou z jedné staré kroniky.

„... pták, který záříc rudě, jednou za šest lun, přilétá do oblasti zarostlé hustým lesem, chytá a požírá Kuakuwecky (název pro Předilku v místním jazyce). Jakmile je do sytosti najezen, zvedá se zpět k výšinám a hoříc odlétá do dáli v záři zapadajícího slunce.“

Zoologové se tedy prou s historiky, jakým způsobem se Předilky do Evropy dostaly, ale nikdo z nich nenašel žádný nesporný důkaz, kterým by svou teorii potvrdil.

Vzhled Předilky Vampýří

-

Jedná se tvora, který svým tvarem těla připomíná větší housenku. Její normální délka činí přibližně 10 cm. Průměrná výška těla pak činí cca 2 cm. Její tělo je nahnědlé, podél obou stran se jí táhnou zelené proužky, a celé tělo je pokryto jemnými chloupky. Předivka je mnohonožec, takže má mnoho nohl.

Tak jako každý tvor má zadek a zadek, přičemž její hlava a zadek jsou o něco větší než zbytek těla. Její hlava je přibližně ve velikosti velké hroznové kuličky. Pokud byste jí měli před sebou, všimli byste si jejího velkého nosu, který připomíná nos netopýrů, a je opatřen mnoha citlivými chloupky. Pod nosem se nachází jakýsi malý zobáček, po jehož stranách jsou dvě menší kusadla, které jí pomáhají směřovat potravu do zobáku. Někteří zoologové dělali s Předilkou pokusy, při kterých jí do zobáku strkali proužky z různých materiálů. Zkoušeli tak, co všechno je schopná překousnout, popřípadě sežrat. Nad nosem se nachází dvě černé oči s červenými skvrnami uprostřed. Kolem těchto očí se pak nachází ještě několik další oček, které jsou zbarveny do tmavě zelené. Kolem hlavy má pak výrůstky, které připomínají slzy, a které se neustále pohybují a to i když předilka spí.

Nyní o zadní části. Na samé špičce zadečku se nachází menší otvor, ze kterého Předilka vytlačuje své předivo, ze kterého si poté uplétá pavučiny. U tohoto otvoru se nachází tři výrůstky, které toto vlákno chytají a poté ho navádějí na správný směr.

Způsob života a její škůdství

-

Předilka se původně nacházela ve vlhkých tropických oblastech pralesa, jakmile se však v Evropě rozmnožila, začala vyhledávat vlhká a temná místa v budovách, kde si najde vhodné místo, a upřede si pavučinu, do které si chytá menší brouky a hmyz.

Zvláštností u Předilky je, že její pavučiny jsou spíše jako rozžhavené nitě. Jakmile se jich nikdo dotkne, bez ochranných rukavic, popálí se. Všechn hmyz tudíž, který chytí, se spálí, což jí ušetří práci s usmrcením. Předilka totiž z těchto ohořelých tělíček vysává pro sebe potřebné živiny.

Z toho vyplývá i způsob, kterým nám kouzelníkům a mudlům škodí – podpaluje nám věci. Pokud se nachází na místě, kde jsou jen holé zdi, není v tom žádný problém, ale jakmile si upřede svoji pavučinu na půdě, kde jsou dřevěné trámy a další hořlavé věci, je velmi pravděpodobné, že to lehne popelem.

Předilky, které žijí v deštných pralesech, nijak neškodí, jelikož v pralesech je takový stupeň vlhkosti, že to ani nejde. Dokážou maximálně spálit svoji oběť, než strom, na kterém mají svoji pavučinu.

Nepřátelé

-

Jedinými nepřáteli Předilek jsou kouzelníci, kteří o jejich existenci vědí, dále také Fénixové, kteří je tedy snad požírají, draci, kteří je dokážou sežehnout svým plamenem. Aby se to vše nemuselo vypisovat, jejich nepřáteli jsou všichni živočichové, kteří se řadí do Ohňového řádu, či ji můžeme zabít pomocí nějakého ohnivého kouzla, proti ostatním jsou Předilky velmi odolné a dají se jen stěží zneškodnit. Je to vlastně takový paradox, předou pálivé pavučiny, ale silný oheň je dokáže zabít, ale musí to být opravdu velký žár.

(délka 10 palců)

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 8

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení: Zamlouvá se mi přehození pořadí, neboť tvoří jakousi logickou strukturu. Zajímavý tvor, zajímaví nepřátelé :). Článek je hezký, i když mě přímo "nerozpálil", přesto bych si ho v DV přečetla.

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Opravdu Vám přijde normální započítat do délky článku informace o tom kde si čtete článek? A co uděláte potom, jak si ho dočtete?

Útěchou Vám může být, že na první místo by to nebylo ani v případě, že by byla věnována energie i na těch zbylých (alespoň) 0,6 palců.

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 8

Slovní hodnocení: Popis je moc pěkný, s článkem je to horší, navíc u něj není splněná požadovaná délka...

TEODORIK VALDORIUS

zadání č.1

VRTÁLEK PAVOUČÍK

Málo známy tvor,ano mohli bychom říci skoro neznámý. Jeho výskyt byl zaznamenán jenom několikrát. Všechny byly zaznamenány na Britských ostrovech. První případ popsala madam Mc Fleetwet. Spatřila jej na hradě Dunnottar ležící na jih od [skotského Aberdeenu](#), při samém pobřeží [Severního moře](#), nedaleko města [Stonehaven](#). Druhý případ byl zaznamenám profesorem Kratiknotem (ten jej také dokonale popsal) na hradě v Bradavicích severně od Edinburgu. Tyto ojedinělé případy sepsal pro rozšířené vydání Fantastických zvířat doktormagicus Klus von Gruntorád.

Tomu tvoru byly přiděleny XX, pro mírnější nebezpečnost pro okolí, ale jak prohlásil prof. Kratiknot jsou horší než škrkny a draci dohromady.

POPIS:

Jedná se o tvora menší velikosti odpovídající běžné lesní veverce. Odhadováno je 0,5 kg až 1,5kg. Velikost je kolem dvaceti centimetrů. Tělo se skládá ze dvou částí. První část je trup s tělem a druhá je takzvaný zadeček.

Mám čtyři nohy a dvě ruce. Podle odhadů odborníků je to magický kříženec mezi škrknou, raráchem a jítým druhem pavouka. Dle toho vypadá i jeho výsledný vzhled. Zadeček je typický pavoukovitý-tmavý s žlutými pruhy a porostlý jemnými chloupky. Ty vytváří dojem velmi jemného sametu. Jeho článkovité nohy mají na konci malé háčky, které mu usnadňují přichycení na kolmých stěnách. Ručky jsou poměrně štíhlé a dlouhé, na konci opatřené malými drápkami. Tělíčko je neobvykle šlachovité a útlé. Naprosto hladké, až mírně zářící. Je to zapříčiněno jistým druhem pigmentu na jeho pokožce. Tělíčko je šedé se zlatým nádechem. Tělo je tmavší než světlejší ruce. Na hřbetě má temně zelené obrazce, připomínající tetování naivního megiumělce. Nejzajímavější na něm je ovšem jeho hlava sedící na silném krčku. Je kulatá, až nápadně kulatá. Má dvě zešpičatělé očka po stranách a jedno kulaté uprostřed. Inteligentně a tékavě na Vás vždy hledí. Očka jsou opatřené víčky, které mrkají v úžasném rytmu a každé zvláště. Panenky očí jsou také různé. Krajiní oči jsou naoranžovělé a prostřední mléčně bílé. Prostřední oko zřejmě umožňuje dokonalé vidění při minimálním světle. Malé ústa plné ostrých nažloutlých zoubků a špičaté ouška porostlé jemným chmýřím. Snad jako první co nás na něm upoutá je jeho vřetenovitý špičatý nos, od tohoto vzniklo slovo vrtálek. Ten je opatřen podlouhlými štěrbinami, které tak prozrazují zřejmě vynikající čich. Čenich je mírně zahnut směrem nahoru, je kožovitý a hladký.

Jak už v úvodu bylo zmíněno tvor žije ve starých hradech a kobkách, kde je plno temných míst a dostatek vlhkosti. Nejraději má sklepení. Půdním prostorám se vyhýbá. Důvod nám není znám. Ani místnosti s přílišným světlem nemá příliš v lásce. Pouze pokud si shání potravu je ochoten se vydat do osvětlenějších míst. Je to velmi mrštný tvoreček, s bleskovými reflexy a díky jeho pigmentu, který se dovede přizpůsobit okolí je velmi špatně zahlédnutelný, zvláště, když se vždy pohybuje ve stínu. Ovšem i pro nezkušené oko postačí kouzlo zviditelnění, které ho dokáže dobře odhalit. Jeho přizpůsobení okolí není okamžité chvíli trvá než se přizpůsobí. Vydává pištivé zvuky s mlaskavými přízvuky. V případě nebezpečí ze zadečku vypustí plynný kouř a nepřehledné situaci zmizí. Proto občas studenti uslyší mlasknutí a najednou je kolem nich mlha, přesto nikdo nic nezahledne. Nebo na někoho z ničeho nic uprostřed temného sklepení spadne kousek nedojedeného koláče či jiné pochutiny. Čím se skutečně vrtálek živí? Nevíme. Víme že nepohrdne stravou lidí.

Sociální poměry: O tom jak skutečně žije, kolik má potomků a jak se o něj stará víme asi nejméně. Žijí v párech nebo jako samotáři. Velké kolonie jako u škrken a rarachů neexistují, Předpokládáme, že rodí jedno až dvě mláďata, která se ovšem od svého narození živí podobnou stravou jako rodiče.

Buduje si pelíšky v nějaké škvíře nebo skulině, tu vystele slámou, plstí a jiným podobným materiálem. Jednou si údajně pelech vystlal moudrým kloboukem.

ŠKODLIVOST:

Jeho škodlivost pramení z nenasytné žravosti. Dokáže toho velmi mnoho spořádat, co nesní to rozháže. Je hravý a často ukradne nejeden zářivý předmět. Slabost má pro jemné materiály jako jsou látky a šaty, které ovšem poté rozkouše a poslintá. Poslintané věci páchnou podivným pižmem, který jde obtížně smýt.

Zadání č.2

Kostirost Výšlapek pro čtenáře našeho tisku Těsná hodinka, jediných novin s aktuálními a ryze ohromujícími zprávami z kouzelnického světa. Právě se nacházíme před pamětihodnou, pro Vás posluchače známou školou čar a kouzel v Bradavicích. Blížíme se k hradní bráně.

Jistě se ptáte, proč jsme tady? No určitě nebudeme probírat výsledky OVCE jednotlivých studentů. To tedy ne. Dozvěděli jsme se z důvěryhodných zdrojů, že došlo k výbuchu v učebně lektvarů. Podle našeho zdroje je za tím škůdce a postrach hradů Vrtálek Pavoučík. Ano již mi běhá mráz po zádech, když slyším vyslovit jeho jméno.

Zrovinka vidím jednoho z profesorů, zdá se že se jedná o profesora Blowera. Pane profesore?

Profesor se na mě zašklebil a houknul Glowr.

Aha no to není podstatné, ale důležité, pro naše posluchače, znáte přece Těsnou hodinku že? Co se zde skutečně stalo. Máme informace o hrozném výbuchu, který málem zničil půlku hradu. Takže pane profesore máte slovo a nic nám nezatajujte.

Profesor očividně nerad, ale zřejmě nemá žádnou výmluvu jak se z toho vykroutil začal. No předem musím upozornit, že se nejedná o žádnou katastrofu. Jak jste to říkal půlka hradu? To, to snad nemyslíte vážně. Je pravdou, že jistý hradní tvor způsobil menší nehodu ve sklepení.

Takže přiznáváte, že v laboratořích řádl Vrtálek a dva studenti byli těžce zraněni? Jen se podívejte na ten obrovským dým co se valí?

Dým? Profesor se na mne obrátí. Ale ne to jen kolega profesor si připálil oběd. Snaží se, připravovat si jídlo sám. Žádní žáci nebyli zraněni a kdo Vám vůbec řekl, že se stalo něco v laboratoři?

Pane profesore „při tom jsem mrknul na profesora“ máme přece své věrné posluchače.

Dobrá tedy, to, že se to odehrálo v laboratoři nám potvrzujete, a za zraněné studenty se nemusíte přece stydět. Taková bestie jako je ten pavoučík určitě dokáže natropit spoustu škody.

Profesor se ještě více zamračil. Jaká bestie, co to žvaníte? Je to jen malý skoro neškodný tvor. Provede možná nějakou neplechu, ale ani nevíme jestli to byl skutečně on. Jisté indicie tomu sice nasvědčují jako podivná mlha, ale to nic neznamená. Už jsem Vám říkal nikdo neutrpěl zranění. Ano došlo k tomu v laboratoři.

Tak viděl jste už ten postrach nebo ne? Co se tam stalo budete volat odbor pro likvidaci nebezpečných tvorů?

P. Glowr jen protočil panenky a zavrčel, ne ještě jsem ho neviděl, ale má kolegyně ho již viděla. A rozhodně netvrdila, že je to postrach nebo bestie. Takový malý tvoreček s tělem pavouka a tělíčkem raracha. V laboratoři se tomu tvorů údajně podařilo smíchat dvě substance, které vytvořily substanci, která se vyvalila ven a znečistila místnost. Trochu škody bylo, zvláště když se kontaminovaly další substance, ale nic co by hůlka za pár chvil nezvládla. Prostě jenom menší nehoda. Tomu malému neposedovi se zalíbila stříbrná lahvička. Když jsi ji bral, zrovna okolo procházel jeden z profesorů on se prostě lekl a upustil ji. A už mě laskavě nechte být.

No, ehm tak dobrá příjemný den přeji.

HODNOCENÍ POROTCŮ

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: Po přečtení informací o tvorečkovi si nejsem jista, zda je nebezpečný, či pouze obtížný. Článek nanejvýš vhodný do nějakého kouzelnického bulváru, chybí mi opravdová akce, fakta....

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: - Když už budete příště něco tak triviálního kopírovat z wiki, tak si to alespoň trochu upravte. Je to naprosto zbytečná penalizace. - Článek mi nepřišel poutavý, byť se v něm vykytuje hned několik prvků, které by to mohly změnit. Leč nebyl využit žádný.

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: škodlivost je značně neoriginální, článek navíc není článek... originality to také moc nepobralo

7 13.06.2010 - 23.06.2010

Představte si, že za pár dní budete čelit tváří tvář Sfinze, která Vám však nedá hádanku, budete ji totiž muset ošálit jen Vy sami za pomoci lektvaru, který si nyní **VYMYSLÍTE** a připravíte.

Jaké účinky lektvar bude mít (tedy jak Sfinzu ošálíte) je jen a jen na Vás, ovšem nesmíte nijak Sfinze ublížit na těle ani na duši!

Tedy nejprve sepište přísady, které jsou na Váš lektvar potřeba. Poté důkladně popište, jak se onen lektvar vyrábí, včetně zpracování přísad a samozřejmě do postupu nezapomeňte připsat, jak lektvar vypadá a v závěru to, jaké má mít účinky. Nezapomeňte také napsat, jak se lektvar používá a jak jeho použití vypadá a hlavně, jak se onen lektvar jmenuje! (Pište tak, jako byste psali do učebnice lektvarů!)

A jistě nemusím dodávat, že Vámi VYMYŠLENÝ lektvar má být sama originalita, tedy nic co již známe.

Také pozor, jaké přísady používáte, přeci jen, kdybychom chtěli někoho otrávit, nebudeme do lektvaru dávat bezoár, že? Ale tak ještě, že nikoho otrávit nechceme, přesto si Však účinky jednotlivých přísad ověřte! A to, že používáme jen legální přísady je jistě samozřejmost, že?

To vše by Vám před odevzdáním mělo dát 13 palců (s tolerancí ± 0.3 palce)

Tím to však nekončí, neboť poté, co vše sepišete, onen lektvar UMÍCHÁTE a Váš výsledek VYFOTÍTE. Celkem jsou potřeba 2 fotky, kdy na jedné zachytíte lektvar, jak vypadá v nádobě a na druhé tekutinu samotnou (tedy záběr "do nádoby"). Pochopitelně budou fotky zaostřené, neboť rozmazané jsou porotě k ničemu. Fotky poté pověsíte do obrázkové chýše a k vypracování vložíte jen linky.

Hodnotí se ORIGINALITA, také ZPŮSOB jakým jste Sfinzu ošálili a samozřejmě SMYSLUPLNOST přísad, postupu i výsledku.

PAUL BREWER

SFINGUZMAŤ EXTRA

<http://img227.imageshack.us/img227/9503/p10100292.jpg>

- při vaření, fáze 2

<http://img338.imageshack.us/img338/2937/p1010032pl.jpg>- při podávání

PŘÍSADY:

Trus ze Sfingy (nemusí se jednat o konkrétní Sfinzu, kterou chcete ošálit, nýbrž může být z jakéhokoliv jedince tohoto druhu), 2 unce, nejlépe čerstvý (do dvou měsíců)

Kovčí mléko (0,3 l); (mléko z obyčejné kovce skotské)

Rozmačkaný tlustočerv(zásadně samice)

Nehty ze šimpanze kouzelného(2-3 kusy) anebo šimpanze hrabavého (4 kusy;
doporučuje se šimpanz kouzelný)

Špetka jemného písku (nejlépe saharského)

Čtvrthrubá(přesně!) mouka(čtvrt unce)

10 sušených ocásků moučného červa

Květ růže + několik lístků(3-6)

Bobulovník červenolistý(3 kusy)

Listy úponice jedovaté (nutno důkladně extrahovat jed pryč), 3 kusy

Olopupaná mandarinka, 1 díl

Kousek pířka zmíráčkachyceného o úplňku

4 listy Fialovníku léčivého

Rajčatový protlak (unce)

Chlupy čmelotryska(20 kusů)

Květy hlohyně, cca 15 kousků

10 jehlic Smrku rýmového

+(doporučuje se **scvrkoflík**, lektvar je s ním prý chutnější, některé Sfingy ale mají alergii)

Výroba lektvaru, jež nese název "Sfinguzmat' extra", patří k nejsložitějším vůbec a proto se zásadně NEDOPORUČUJE připravovat ho bez dozoru mladými studenty, pokud nejsou extrémně nadaní. Vyrábí se pro zmatení Sfingy, ale při špatné přípravě anebo použití je velmi nebezpečný. Postup výroby je velmi složitý a musí se dodržovat přesně, jelikož jen malá odchylka může s takovým stvořením jako je Sfinga, pořádně zamávat! Při přípravě si vezměte rukavice z dračí, anebo jiné pevné, kůže a lektvar připravujte ve větrané místnosti při nízké teplotě vzduchu. Vařit by se měl na začátku léta, kdy je moc lektvaru nejučinnější. Mějte připravenou popáleninovou mast.

POSTUP:

Nejprve vezměte pevný(!) kotlík. Poté do něj vlijte 0,3 litru kovčího mléka a promíchejte. Po promíchání vhodte do kotlíku rozmačkaného tlustočerva. Pak nechte mléko pět minut vařit a deset minut odstát, aby se tlustočerv dostatečně rozpustil. Vznikne vám nažloutlé mléko. Následně položte sfínzí trus do kotlíku a vezměte si míchátko (pevné!), kterým trus promícháte, aby ho bylo všude stejně(!). Lektvar se silně zhutní a vytvoří se vám mazlavé hrudky. Pak naplocho položte šimpanzí nehty k okrajům kotlíku a počkejte, až se vsáknou zpod povrchu a ihned(!) nato nasype čtvrt hrubou mouku navrch. Až se mouka zbarví dohněda, přiložte nějaké těžítka a lektvar stlačte (nikoliv však promíchejte). Lektvar má nyní hnědou podobu, silně zapáchá a jeho teplota je velmi vysoká. Brzy z něj začnou čmoudit žluté výpary. Počkejte, až výpary změní barvu na fialovou a poté položte listy fialovníku na povrch lektvaru. Měla by se z nich ztratit barva a přenést se na celý lektvar, který má nyní barvu fialovou. Po změně barvy vezměte ampuli s chlupy čmelotryska a rovnoměrně je sypte po povrchu. Pak vše promíchejte desetkrát proti(!) směru ručiček. Tím končí první fáze přípravy a lektvar nechte jeden den na přímém slunečním světle. Čím více paprsků na něj dopadne, tím větší pravděpodobnost úspěchu.

Po dokončení fáze první přejděte na fázi druhou.. Lektvar by měl být nyní chladný a měl by mít velmi tmavě fialovou barvu. Vložte do něj kousek pírká zmiráčka a uskočte, jelikož lektvar začne pěnit, prskat a vydávat podivné pískání. Pak následuje série přísad, které počínají rajčatovým protlakem, který tam prostě "kydněte". Dále vhodte do kotlíku ocásky moučného červa, poté listy úponice a pak jehlice smrku rýmového. Lektvar se zklidní a zčervená po protlaku. A po jehlicích ze smrku nabere příjemnou lesní vůni. Poté vhodte jednu část mandarinky a nechte lektvar dlouho povařit (viz obrázek, lektvar nabere hnědou barvu). Následně posypte pískem ze Sahary, aby lektvar Sfinze náležitě voněl. Lektvar míchejte, dokud nevychladne (je jedno, jakým směrem). Ve výsledku nasype hlohyni, květ růže a přidejte bobulovník, můžete přidat scvroflík a list úponice. Lektvar by se měl být hustý s malými žmolky, nahnědlý a vonět lesem. Podávat by se měl za tepla.

PRINCIP A POUŽITÍ:

Lektvar je z velmi vzácných ingrediencí a použít se dá pouze na Sfingy, na jiná stvoření má zcela jiné účinky! Pro lidi je silně návykový, proto se s lektvarem nevyplatí hazardovat. Říká se- jednou a dost! Lektvar musí pozřít jak Sfinga, tak vy. První podejte nápoj Sfinze, která by ho měla přijmout a napít se, buď jí chutná, anebo to na sobě nedává znát. Na ní by neměl nechat žádné účinky. Ovšem poté, co se napijete vy, lektvar ve Sfinzině žaludku způsobí, že Sfinga na vás nebude reagovat a uvidí ve vás pouze vznášející se hrst písku. Účinky na Sfinze nejsou zcela ověřené, jelikož Sfingy obvykle nechtějí vypovídat o tom, co zažily a jsou moudré a nevyzpytatelné. Hrsti písku nebude věnovat žádnou pozornost. Vám bude lektvar připadat odporně nechutný a těžko stravitelný. Poté ucítíte zvláštní „škumrání“ v žaludku, ale po chvíli se budete cítit velmi povzneseně, s pocitem štěstí a bezstarostnosti. Slabší jedinci mohou dostat křeče nebo stavy poškození centrální nervové soustavy a mohou se projevat abnormálně vykyvujícím chováním - především hlasitým hvízdáním a bezmyšlenkovitostí.

Dbejte pečlivě na správnou recepturu, při zaváhání se můžete otrávit a vzhledem k tomu, že Sfinze nápoj podáváte jako první, buďte ostražití. Nemá žádné dlouhodobé účinky.

(bez linků s obrázky 13,3 palce)

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Originální nápad účinku, to oceňuji! ;) Také je super, že je lektvar určený přímo pro sfingu :)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 11

Slovní hodnocení: Jste se na mne snad všichni soutěžící domluvili, opět takové těžké rozhodování mezi prvním a druhým místem.

Název mne ani u jednoho neoslovil, vypracování je u obou solidní, takže rozhodoval efekt a v tom jste bohužel prohrála.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 10

Slovní hodnocení: Název má vtip a jasně napovídá použití ale co se stane, když ho pozře někdo jiný? Všechny náležitosti splněny, celkem originální.

SELENA ENAIL SMITHOVÁ

Dlouho jsem přemýšlela, než mě napadlo podívat se do své truhly, zda tam nemám schovanou nějakou knížku s lektvary. Vyndala jsem několik věcí, staré pergameny, lahvičky s inkoustem, a další věci zabalené v papírech či v plátně. Mé hledání však bylo úspěšné. Na úplném dně jsem našla starou rozdrbanou knížku v deskách z kůže a omotanou červenou stuhou. Opatrně jsem jí vytáhla, a otáčela jsem list za listem a pozorně si vše pročítala. Pak jsem však našla lektvar, který mě zaujal, a který by se mi snad i honil.

Lektvar „Mysli pohlázení“

POMŮCKY:

- kotlík střední velikosti
- vařečku
- palička
- nůž

PŘÍSADY:

- 1 šnečí ulita
- 4 švábí oči
- 1 péro z černého kohouta
- zhušťovadlo
- ropuší sérum
- trolí hlen
- chlup z tříhlavého psa
- máta
- 1 litr vody z lesní studánky
- oko mořského hada

- 3 fazolky

POSTUP:

Pod kotlíkem hezky zatopíme, plamínky řádně roztančíme, pak nalijeme vodu ze studánky, ve které jako by tančily křišťály. Vodu přivedeme k varu, ať pára stoupá vzhůru k mraku. Teďka přísady si hezky připravíme, tak abychom vše po ruce měli, nikde nic pak neztratíme.

Nejdříve šnečí ulitu si vezmeme, do ubrousku či hadru zabalíme, paličkou na prach roztrháme. Žádný větší kousek nesmí zbyti, to pak neplechu mohlo by urobiť. Prášek do vařící vody nasypeme, ale opatrně, ať nám větřík něco neodnese. Pořádně to zamícháme, a dále pak pokračujeme. Švábí oči najděte si, pořádně pohlédněte na ty bulvy, pak se s nimi rozloučíme, to kotlíku je svižně házíme. Uchopíme pero z černého kohouta, držte ho však pevně, a v tom našem dryáku ho namočte. Počítejte do deseti, pak pomalu začněte s ním kroužit, po kraji vašeho kotlíku. Musíte mít však na paměti, že dvakrát do leva a jednou do prava, to musíte urobiť. Při míchání soustředte se, a slova prastará ze svých úst vypusťte.

„Laevus et dextrorsum, ego misceo“

Až toto uděláte, pero rychle vytáhněte. Kdyby totiž zůstalo v kotlíku, udělalo by to pěknou neplechu.

Poté najděte si zhušťovadlo, a jen pět kapek nechte spadnout do toho. Vařečku si do ruky vemte a pořádně to promíchejte. Jestliže zbarvíme se vám lektvar do zelena, vaše počínání je za jedna. Pokud však jinačí barvu vykouzíte, tak rychle ho vyhodíte a znovu od počátků začínáte.

Vy jenž se nevzdáváte, a stále pokračujete, uchopte lahvičku s ropuším sérem, a celý obsah vylíjte do rozdělaného utrejchu. Teďka radši kousek odstupte, jelikož výbuch menší možná nastane. V kotlíku pořádně to zabublá, občas trošku více nežli má. <http://img.janforman.com/priprava3yz0.JPG>

Jakmile nebezpečí opadne, ke svému kotlíku se opět posaďte. Popadněte svoji vařečku, a míchejte, dokud pěna nebude fuč. Jakmile ta chvíle nastane, dejte do něj lžičku trolího hlenu. Hlen to však musí být prvotřídní, hezky zelený, pln slizu a různé špíny. Čím čerstvější tím lépe, pak je větší šance, že lektvar povede se.

Poté vhod'te chlup z psa tříhlavého a pusťte se do míchání zběsilého. Musíte se nyní však přesně řídit podle pokynů, jinak můžete se dostat do problémů. Takže čtete pozorně má slova, aby nenastala žádná chyba. Uchopte své vařečky! Jednou půlkruh na levou stranu, poté půlkruh na pravou stranu. Poté pětkrát svoji vařečku po směru hodinových ručiček povedeme a poté dva opačným směrem uděláme. Pak desetkrát po směru opět míchat budeme. Nakonec půl kruh na levou stranu a půl kruh na pravou stranu uděláme. Pokud udělali jste vše podle pokynů, lektvar změní barvu svou na tmavě zelenou.

Nyní pokračujeme dále, a to tím, že oko mořského hada uchopíme, hezky nožem ho trošku nařízneme. Jakmile zdá se vám rána dostatečně velká, vymačkejte oční mok do svého výtvoru. Pokud nedaří se vám, a mok teče pomalu, můžete udělat ještě další řez po jeho obvodu. Teďka půjde vám to snáze, i ten nejnešikovnější čaroděj to zvládne. Musíte však na paměti mít, že všechen mok musíte vymačkat, a prázdnou bulvu hezky vyhoditi.

Jedna z posledních fází nyní přichází, a to kdy do lektvaru přijdou fazolky, nejdříve však musíte si je hezky připravit. Takže, nůž do rukou svých vezměte, a na kostičky nakrájejte. Může to být klidně i obdélníček, pravítkem to neměříme. Jakmile budete mít nakrájeno, šup s nimi do lektvaru horkého. Snad nemusím vám připomínati, že pod kotlem nesmíte oheň uhasit.

Už budeme téměř hotovi, náš lektvar do lahvičky nalíti. Teďka už jen zbývá jedna přísada a to máta, kterou na kousičky natrháte a do lektvaru přimícháte. Máta je pro lepší chuť či odér, aby neudělal nám žaludek malér. Bez máty by lektvar trošku zaváněl, i mouchy by od sebe odháněl. Proto nesmíte zapomenout na tuto složku, na tuto závěrečnou složku. Teďka všechno hezky promíchejte, a lektvar je už u konce. Konečný lektvar má barvu žabí, tedy zelenou, bez náznaku jiné barvy. Teďka ale pozor ještě svůj vlas do lektvaru přidejte, aby pouto bylo mezi vámi a osobou dotyčnou.

<http://img.janforman.com/hotovy1489w.JPG>

POUŽITÍ A ÚČINKY:

Tento lektvar kouzelníci používají, pokud někomu mysl zatemnit chtějí. Dotyčný, co lektvar požije, dál vnímá, nijak nehynie. Sice vnímá, ale přitom ne všechno se k němu dostane. Většinou studenti lektvar používají, během zkoušek, či když o volné místo se ucházejí.

Dotyčný, který lektvar požije, naslouchá, pohyb úst pozoruje, ale jiná slova se k němu dostanou, jiného významu tak nabydou. Mysl toho dotyčného, po požití lektvaru našeho udělaného, slovům význam přiřadí, takový jaký by byl v té situaci správný.

Většinou dává se tento lektvar do jídla, do pití, či se nakape do ucha. Možný je také způsob, kdy pár kapek na holou kůži dopadne. Nejlepší ale opravdu je, když dotyčný lektvar požije, ale výsledek je zaručený i na kůži potřísněný.

(délka 13,1 palců)

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení: Zpracování je krátké - úvod po vás nikdo nechtěl a navíc poukazuje na fakt, že lektvar nebyl vymyšlen, ale opsán z knihy! Pěkné jsou fotky :)

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Délku naháníte jen první částí, která je ovšem mimo zadání, takže nemáte potřebnou délku.

Navíc ani Vy jste lektvar nevymyslela, ale okopírovala z knihy, jak sama uvádíte.

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Vypracování samotné je kratší, navíc lektvar se měl vymyslet, nikoliv někde "opsat". Navíc název lektvaru považuji za mírně neoriginální.

TEODORIK VALDORIUS

Tiché mámení

Jedná se o velice starý lektvar. Jeho základ pochází z papyrů starověkého Egypta, kde byl používán na královském dvoře, jako prostředek pro diskrétní vyslýchání cizích vyslanců. Účinky lektvaru se postupem času znásobily a riziko poznání snížilo.

Příprava lektvaru je komplexní a časově náročná. V případě nedodržení postupů může mít zcela opačné účinky. U tohoto lektvaru se může vyskytnout vedlejší efekt, zvláště při předávkování. Osoba, která jej požila, se příliš usmívá a má mírně zakalený zrak.

Nebezpečnost lektvaru není známa. Ještě nikdy se nikomu po pozření nic nestalo.

SLOŽENÍ:

Příprava na 5 dávek

Cedrové dřevo- 30 gramů s tolerancí plus minus dva

Skarab- 3 větší brouci

Máta peprná – 10 lístků

Hřebíček- 3 hlavičky

Eukalyptový olej- 10 kapek

Santalový olej -25 kapek

Černý rybíz- 15 středně velkých listů

Palmový olej- 0,3 litrů

Ibiškový květ – přibližně 10 květů

Červené víno- nejlépe odrůda Noir Draconis

Alabastrový nebo vápencový prášek- 30 gramů

Netopýří blány – 3 běžných netopýřů

Hadí jazyk – 2 jazyky z užovky zelenojazyké

Houby- pouze druh hub rostoucích u kmenů jehličnatých stromů ve dne 28. září.

Sykomorové dřevo, pokud není můžeme použít dřevo ze zlatého dubu

Zahušťovadlo: škrob (bramborový, nebo kukuřičný) spolu s kostí vlkoduše

Slina z Trubelky: maximálně 1mg!

POMŮCKY: středně velký měděný kotlík (zásadně nesmí být použit ocelový) a klasické kotlíky malé, míchací pomůcky, krájecí prkénko, hmoždíře, sada nádob a lahvíček, stříbrný nebo zlatý nůž (opět nesmí být použito kovu běžného)

Vem nejdříve kus dřeva cedrového a rozdrť jej v hmoždíři na jemný prášek. Pak přidej skaraby (všechny kousky) a opět roztluč ve velmi jemnou konzistenci a nezapomeň přidat hřebíček, který taktéž najemno rozmělni. Ve vedlejším hmoždíři pečlivě rozmělni alabastrový prášek a celé netopýří blány. Krájením se nedostatečně rozmělnuje, to měj na paměti.

Mátu peprnou (pět lístků), listy černého rybízu nakrájej zlatým nožem v čase kdy Thovtovo oko plně ozařuje naše líce. To značí o půlnoci za úplňku. Pro lepší účinek je nejlépe tyto byliny trhat právě za úplňku a ihned je krájet.

Do malého kotlíku dej vařit vodu. Přidej škrob spolu s celou kostí vlkoduše. Nech přivést do varu a za stálého míchání počkej, dokud ti nezhoustne směs. Při dostatečném zhoustnutí kotlík odstav. Směs do následujícího lektvaru je nutno přidávat ještě teplou. Za studena by příliš ztuhla.

V kotlíku (tento měděný být musí) rozehřej odstátou vodu (postačí 1 litr). Oheň, na kterém lektvar vaříš, musí hořet ze sykomorového dřeva (též použít lze dříví ze zlatého dubu). Páry jenž se uvolňují, získají tím větší účinek. Vhod' pak dále rozdrčený cedr, hřebíček, skaraby, alabastr a netopýří blány. Uved' do varu. Nech vařit deset minut. Ne déle. Přidej pak hadí jazyky (vyvaruj se jazyků poškozených, které mohou lektvar pokazit). Přibližně 2 hodiny vařit nech mírným varem, než směs dostane jasně bílo-zelenou barvu. Nech ochladit.

V třetím kotlíku nutno připravit směs z vína (0,2 dcl) a květu ibiškového (ten musí být v celku). Opět zahřej, ale pozor dej at' nevaří, jinak škodu by jsi mohl napáchat. Nech prohřívát 10 minut a poté přidej, santalový olej a již připravené zahušťovadlo. Rychle pokrájej nahrubo houby (nechť nůž ocelový ti pokazí celé snažení) a přidej do utrejchu. Stále míchej a prohřívej. Výsledek tvého snažení být mírně hustá břečka. Kotlík odstav, nech den uležet v místnosti kam bez slunce a přikryj jej látkou. Pak dostane tmavě hnědý nádech s libou vůní hub.

Obě směsi z kotlíků slij do onoho měděného a nech prudce ohřát. Směs tato rychle se ti musí vařit a rychle redukovat. Míchej vždy pětkrát proti směru času a pětkrát po směru. Poté pětkrát odspoda nahoru, při tomto míchání nesmí ti oheň vyhasnout, proto neustále přikládej, nebo použij patřičné čáry pro udržování ohně.

Když směs tato se zredukuje do jedné pětiny celého objemu, rychle slij do připravené nádoby a nechej zchladit. Lektvar má jasně krvavou. Je takměř hotov!.

Pozor, vyvaruj se přikrývání tohoto lektvaru. Po ochlazení je nutno celý produkt nejméně třikrát přefiltrovat přes látku. Výsledný produkt vlij do flakonu. Elixír tento stále jasně červenou barvu má a čpí z něj nasládlá vůně s přídatkem hub.

Teď přichází na řadu to, co v dřívějších dobách nemohli znát. Vkápneme 1mg (asi jedna kapka) sliny z trubelky. Jak víme trubelka produkuje silný jed a dokonce i její sliny jsou mírně jedovaté. Proto nikdy více než jednu kapku. Výsledný produkt se ihned stane bezbarvým a potlačí se skoro veškerá vůně.

APLIKACE A ÚČINKY:

Nejčastěji aplikujeme do jídla nebo nápoje. Postačí 5 až 10 kapek. Nikdy nesmíme vkapávat do hořkých jídel a nápojů. S hořkou chutí reaguje a vytváří snadno rozpoznatelnou chuť. Ne vždy můžeme ovšem někomu podávat v této formě.

Proto jej můžeme nakapat do vonných svíček, které při hoření uvolňují tuto látku. Používáme 15 až 30 kapek. Nutné je použít anti-lektvar pro neutralizaci. Jinak budeme taktéž ovlivněni.

Lektvar začíná působit zhruba do pěti minut u podání ústy a do sedmi při vdechnutí v podobě výparů. Ovlivňovaný subjekt se začne cítit uvolněně. Začíná si myslet, že jste mu blízcí a že nemusí mít jakékoliv pochyby. Najednou má potřebu se Vám svěřovat. To co od Vás uslyší bude považovat ze pravdu o které nepochybuje. Lektvar účinkuje pouze půl až jednu hodinu. Poté začíná odeznívat a účinky pomíjet.

Silní jedinci dokáží částečně odolávat.

Lektvar lze použít na jakoukoliv humanoidní bytost nebo magické zvíře s inteligencí. Pouze dávkování je nutné upravit dle velikosti subjektu.

13,1 palce před odevzdáním

Pohled na skoro připravený lektvar (těsně před filtrací, slitím do lahvičky a kápnutím sliny)

<http://img190.imageshack.us/img190/5295/lektvar.jpg>

Detail na lektvar (pozor ještě je horký)

<http://img541.imageshack.us/img541/3261/lektvardetail.jpg>

HODNOCENÍ POROTCŮ

ALISMA BAILLY FISTO

Počet hvězd: 5

Slovní hodnocení: Lektvar se měl vymyslet, takže nechápu, proč je ze starého Egypta. Sfinga je tvor velice silný a amgický, tomuto lektvaru by jistě odolala, když je přímo v popisu napsáno, že mu silní tvorové mohou odolat. Obrázek navíc neodpovídá konečné podobě lektvaru.

DAVID NEKROMACER

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Z počátečních řádků vyplývá předchozí existence tohoto lektvaru, tedy to, že nebyl Vámi vymyšlen.

Místy u ingrediencí nemáte množství, někdy ho uvedete až v přípravě (vino), tak alespoň, že tak, ale kolik tam přijde hub jsem nějak nezjistil.

Také by mne zajímalo, kde bych měl v "půlce" přípravy najednou vzít litr odstáté vody, když se v ingrediencích nevyskytuje. To že neuvědíte normální vodu mi nevádí, ale když se musí nechat odstát, to vyžaduje nějakou přípravu už...

EILLEN MCFIR ELAT

Počet hvězd: 7

Slovní hodnocení:

SILVIA HONOROVÁ

Počet hvězd: 6

Slovní hodnocení: Hezky popsán lektvar i všechny náležitosti, bohužel však nesplněno zadání co se týká "vlastního vymyslení lektvaru". Navíc lektvar vzhledově neodpovídá tomu, co je popsáno.